

ผลการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่งด้วยการปรึกษากลุ่ม
ตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

อรรถัย สิทธิจารย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

THE RESULTS OF DEVELOPING RESPONSIBILITY FOR
STUDENTS' LEARNING MATHAYOM 4 AT A SCHOOL WITH
GROUP COUNSELING BASED ON BEHAVIORIST THEORY

ORATHAI SITTHIJAN

A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements for
Master of Science Program in Counselling Psychology
Academic Year 2024
Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

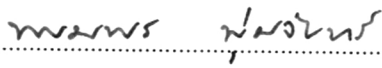
ชื่อเรื่อง ผลการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่งด้วยการปรึกษากลุ่มตาม
ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

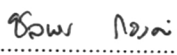
ชื่อผู้วิจัย อรทัย สิทธิจารย์
สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลพร กองคำ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา สุทธิเนียม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

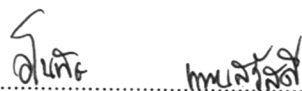

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นุกูล สาระวงศ์)

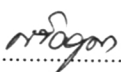
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.หญิง ดร.พนมพร พุ่มจันทร์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลพร กองคำ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา สุทธิเนียม)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อโนทัย แทนสวัสดิ์)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ ดร.สร้อยสุดา เลาะหลมุด)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	ผลการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่งด้วยการปรึกษา กลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม
ชื่อผู้วิจัย	อรรถัย สิริธารย์
สาขาวิชา	จิตวิทยาการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลพร กองคำ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา สุทธิเนียม
ปีการศึกษา	2567

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลองมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม 2) เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามปกติของโรงเรียน ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวาราม จำนวน 148 คน และกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คนจากการตอบแบบประเมินพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียน และคะแนนพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา แล้วทำการสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการปรึกษากลุ่มและกลุ่มควบคุมได้รับการดูแลตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามระบบของโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67-1.00 ค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.96 และการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67-1.00 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงเปรียบเทียบใช้ Wilcoxon Signed Rank Test และ Mann-Whitney U Test ผลวิจัยดังนี้

1. ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมนักเรียนมีพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนโดยรวมสูงกว่าสูงกว่าก่อนเข้าร่วมการปรึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษา กลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม มีความรับผิดชอบในการเรียน โดยรวมสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามปกติของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

คำสำคัญ : การปรึกษากลุ่ม ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ความรับผิดชอบในการเรียน

Title	The results of developing responsibility for students' learning mathayom 4 at a school with group counseling based on behaviorist theory
Author	Orathai Sitthijan
Program	Counselling Psychology
Major Advisor	Assistant Professor Dr.Chonlaporn Kongkham
Co-advisor	Assistant Professor Dr.Kanchana Suttineam
Academic Year	2024

ABSTRACT

This research was a quasi-experimental research design. The purposes were 1) to compare the responsibility for learning of students in the experimental group before and after receiving group counseling based on the behaviorist theory and 2) to compare the responsibility for learning between the experimental group receiving group counseling based on the behaviorist theory and the control group under the standard student support services from the school. The study population consisted of 148 Mathayom 4 students at Wat Sutthiwara School. The sample group of 16 people were measured by the learning responsibility behavior questionnaire, and the scores were below the 25th percentile. Then, they were simple random sampling into experimental and control groups. Each group consisted of 8 students. The experimental group received counseling in group counseling, while the control group was under the standard student support services from the school.

The research instruments used were the learning responsibility behavior questionnaire with a congruence index value of 0.67-1.00 and the reliability value of 0.96, and the group counseling based on the behaviorist theory with a congruence index value of 0.67-1.00. The data was analyzed using inferential statistics and comparative statistics using the Wilcoxon signed rank test and the Mann-Whitney U test. The research results were as follows:

1. The responsibility for learning of the students in the experimental group after receiving group counseling based on behaviorist theory was significantly higher overall than before participating in the counseling, with a statistical significance at the .05 level.

2. The responsibility for learning of the students in the experimental group who received group counseling based on behaviorist theory was significantly higher overall than that of the control group, which received standard student support services from the school, with a statistical significance at the .001 level.

Keywords : Group Counseling, Behaviorist Theory, Responsibility for Learning

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลพร กองคำ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา สุทธิเนียม อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำแนะนำชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วน ทุ่มเทเอาใจใส่ และให้กำลังใจกับผู้ทำวิจัยด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตรีหญิง ดร.พนมพร พุ่มจันทร์ ที่ให้ความเมตตา ร่วมเป็นประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และช่วยชี้แนะในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ให้แก่ผู้วิจัย และรองศาสตราจารย์ พันตำรวจโทหญิง ดร.สุขอรุณ วงษ์ทิม รองศาสตราจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมิทธิรักษ์ จันทรักษ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ให้ความอนุเคราะห์ ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ยังให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ อย่างยิ่ง อีกทั้ง

งานวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จลงมิได้ หากไม่ได้รับความอนุเคราะห์จาก ผู้อำนวยการโรงเรียน วัดสุทธิวราราม นักเรียน และผู้ปกครองที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณทุกท่านด้วยความจริงใจ

อรทัย สิริจิจารย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญภาพ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ซ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบในการเรียน.....	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษากลุ่ม.....	32
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีพฤติกรรมนิยมในการพัฒนาความ รับผิดชอบของนักเรียน.....	33
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	42
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	45
แบบแผนการวิจัย.....	46
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
ตอนที่ 1 การทดสอบการกระจายตัวของข้อมูล (Normality Test) ความรับผิดชอบ ในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนการ ทดลองและหลังการทดลอง โดยรวมและรายด้าน.....	54
ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 กลุ่มทดลองก่อนและหลังได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม.....	58

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ภายหลังจากได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ระหว่างกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม.....	60
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	61
สรุปผลการวิจัย.....	61
อภิปรายผลการวิจัย.....	62
ข้อเสนอแนะ.....	66
บรรณานุกรม.....	67
ภาคผนวก.....	73
ภาคผนวก ก หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ.....	74
ภาคผนวก ข หนังสือขออนุญาตสถานศึกษา.....	78
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	80
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ.....	116
ภาคผนวก จ แบบตอบรับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ.....	125
ภาคผนวก ฉ ใบรับรองของคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์.....	127
ประวัติผู้วิจัย.....	143

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2.1	ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก.....	34

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบความรับผิดชอบในการเรียน.....	18
2.2	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบความรับผิดชอบในการเรียน (จากการสัมภาษณ์นักเรียนและการศึกษาวรรณกรรมเรื่องความรับผิดชอบในการเรียนพบว่า)...	19
2.3	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบความรับผิดชอบในการเรียน (จากการสัมภาษณ์นักเรียน การศึกษาวรรณกรรมเรื่องความรับผิดชอบในการเรียนสรุปได้ดังนี้).....	20
3.1	แบบแผนการทดลอง.....	46
3.2	การดำเนินงานการศึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม.....	51
4.1	การทดสอบการกระจายตัวของข้อมูล (Normality Test) กลุ่มตัวอย่าง.....	55
4.2	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยรวมและรายด้านก่อนและหลังการทดลอง.....	57
4.3	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 กลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองโดยรวมและรายด้าน (n = 8) โดยใช้สถิติ Wilcoxon Signed Rank Test.....	58
4.4	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมโดยรวม (n=16) โดยใช้สถิติ Maun-Whitney U-Test.....	60

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาเป็นและความสำคัญของปัญหา

ความรับผิดชอบในการเรียนเป็นส่วนหนึ่งของลักษณะการเป็นพลเมืองที่ดีที่สำคัญอย่างหนึ่ง ความรับผิดชอบเป็นลักษณะนิสัยและทัศนคติของบุคคลซึ่งเป็นเครื่องผลักดันให้เกิดการปฏิบัติตามระเบียบเคารพสิทธิของผู้อื่น ทำตามหน้าที่ของตนเองและมีความซื่อสัตย์สุจริตความรับผิดชอบเป็นสิ่งเกื้อหนุนให้บุคคลปฏิบัติงานสอดคล้องกับกฎหมาย คุณธรรม จริยธรรม และหลักเกณฑ์ของสังคมที่บุคคลมีความรับผิดชอบจะช่วยให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นไปด้วยความราบรื่นสงบสุขนอกจากนี้ความรับผิดชอบยังเป็นคุณธรรมที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ (ยุภาวดี ชำนาญเวช, 2565) Fritz (2017) ได้ศึกษาความรับผิดชอบในการเรียน พบว่า ความรับผิดชอบสามารถช่วยทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จและเป็นรากฐานของการใช้ชีวิตนักเรียนที่มีความรับผิดชอบ เมื่อเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่นักเรียนจะประสบความสำเร็จในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมากกว่านักเรียนที่ขาดความรับผิดชอบในการเรียนเช่นเดียวกับ Gourlay and Deane (2012) ที่ได้ศึกษาผลกระทบต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความรับผิดชอบในการเรียน คือ ด้านการคบเพื่อนเป็นปัญหาอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนขาดความรับผิดชอบในการเรียน ถ้านักเรียนคบเพื่อนที่ดีก็จะชักนำไปในทางที่ดี แต่ถ้านักเรียนคบเพื่อนไม่ดีก็จะชักนำไปในทางที่ไม่ดี ขาดระเบียบวินัย ไม่เคารพกฎระเบียบของโรงเรียนแสดงถึงพฤติกรรมขาดเรียน มาโรงเรียนสาย หนีเรียน การแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนประพฤติตนไม่เหมาะสมขาดคุณธรรม จริยธรรมและมั่วสุมในสถานที่อันไม่สมควรและกิริยามารยาทไม่อ่อนโยน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จึงส่งผลกระทบต่อความรับผิดชอบในการเรียนมากที่สุดสอดคล้องกับ พนม เกตุมาน (2560) ที่กล่าวถึงปัญหาความรับผิดชอบในการเรียนว่าเป็นปัญหาทางด้านจิตใจและควรได้รับการดูแลจากครอบครัวและโรงเรียนเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาและควรจัดกิจกรรมเสริมที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาความรับผิดชอบและสนับสนุนให้นักเรียนเกิดความรับผิดชอบต่อการเรียน (จิรัชญา โนยราษฎร์, 2563) ที่ได้ศึกษาการเสริมสร้างความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนที่มีความรับผิดชอบในการเรียนจะมีพฤติกรรมที่แสดงถึงการปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจจริง ซักถามครูเสมอเมื่อไม่เข้าใจ มีการจดบันทึกความรู้ขณะเรียน ทุกครั้งให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม แต่นักเรียนขาดวินัย มีความท้อต่ออุปสรรคในการทำงานเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียนจะไม่ขอให้เพื่อนอธิบายเพิ่มเติม พร้อมทั้งนักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความรับผิดชอบต่อการเรียนของนักเรียน ได้แก่ ครอบครัว เพื่อน ครู และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ชื่นชอบครูผู้สอนมีเพื่อนและสิ่งแวดล้อมอื่นที่ดี นักเรียนจะมีวินัยในการเรียนรู้ใส่ใจต่อการเรียน ตรงกันข้ามหากการเรียนรู้ของนักเรียนขาดปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งจะทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้ 1) กลัวครู ไม่กล้าซักถาม ขาดความมีวินัย ไม่มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย 2) ไม่ร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อน ขาดความกระตือรือร้น ดังนั้นปัจจัยดังกล่าวจึงส่งผลให้นักเรียนไม่มีความรับผิดชอบต่อการเรียน

กรณีศึกษา ขวชุ่น (2560) ได้กล่าวถึง ความรับผิดชอบต่อการเรียน นักเรียนที่มีความรับผิดชอบจะต้องเป็นคนที่ “มีวินัย” คือ การปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์และวิธีการที่โรงเรียนได้กำหนดไว้สำหรับนักเรียน บทบาทหน้าที่ของนักเรียนมีการปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกันออกไป การที่นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ได้แล้วโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนก็ย่อมมีน้อยและไม่สามารถสร้างผลการเรียนให้เป็นไปตามคาดหวังไว้ในบทบาทหน้าที่ของตนเองได้ การที่นักเรียนมีวินัยมีความรับผิดชอบในการเรียนจึงมักกล่าวเชื่อมโยงกับความอดทน ที่แสดงออกถึงความเอาใจใส่ จดจ่อ ตั้งใจ มุ่งมั่น ต่อการศึกษาเล่าเรียน รวมถึงความความเพียรพยายามในการเอาใจใส่ต่องานที่ได้รับมอบหมาย อีกทั้งการเข้าห้องเรียนตรงต่อเวลาพร้อมที่จะเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ ยอมรับผลการกระทำของตน นักเรียนที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองแล้วย่อมจะประพฤติปฏิบัติตนตามระเบียบกฎเกณฑ์ตามข้อกำหนด ทำงาน ตามที่ได้รับมอบหมายและตามหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ตรงต่อเวลา และไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น ซึ่งจะนำพาให้นักเรียนที่มีความรับผิดชอบประสบความสำเร็จในชีวิตหน้าที่การงาน

จากสภาพปัญหาที่ผ่านมาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2566 จากรายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำสูงกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาอื่น ๆ จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเบื้องต้นพบว่า ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำได้แก่ด้านความความมุ่งมั่น เพียรพยายาม เช่น นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน ขาดการเอาใจใส่ต่อการเรียน ขาดความมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียน ปัญหาไม่เข้าห้องเรียน ปัญหาคุยกันในห้องเรียน และปัญหาเล่นโทรศัพท์มือถือในขณะที่ครูสอน และนักเรียนมักจะล่องานเพื่อนเมื่อเรียนไม่เข้าใจส่งผลต่อการทำข้อสอบปลายภาค ด้านความตรงต่อเวลา เช่น ปัญหาการนอนดึกตื่นสาย การมาโรงเรียนไม่ตรงเวลาเข้าเรียน หนีเรียนและโดดเรียน ด้านความเคารพในระเบียบกฎเกณฑ์ เช่น ขาดวินัยไม่สามารถเคารพกฎระเบียบวินัยของโรงเรียนได้ ด้านการกระทำผิดกฎอย่างสม่ำเสมอ และด้านยอมรับผลการกระทำของตน ซึ่งปัญหาเหล่านี้จึงจำเป็นต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สอบถามครูผู้สอนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบในการเรียนเบื้องต้น พบว่า นักเรียนที่ขาดความมุ่งมั่น เพียรพยายาม นักเรียนมักพูดคุยกันในชั้นเรียนในขณะที่คุณครูสอน จึงทำให้นักเรียนไม่เข้าใจในบทเรียนเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียนก็ไม่กล้าถามครูและไม่สามารถส่งงานได้ครบตามเวลาที่กำหนดจึงส่งผลต่อปัญหาการล่องานเพื่อน เพื่อส่งครูจึงทำให้ส่งผลต่อคะแนนสอบปลายภาคทำให้เห็นถึงนักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ด้านความตรงต่อเวลา นักเรียนมักจะเข้าห้องเรียนสาย หนีเรียนหรือโดนเรียนอยู่บ่อยครั้ง และส่งผลกระทบต่อด้านการเคารพในระเบียบกฎเกณฑ์ของโรงเรียน ทำให้นักเรียนแต่งกายผิดระเบียบมาโรงเรียนเป็นประจำ ซึ่งปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนดังกล่าวมานั้นเป็นตัวกระตุ้นทำให้นักเรียนขาดความรับผิดชอบต่อตนเองจึงทำให้เกิดผลเสียหลายอย่างมากต่อตัวนักเรียนและบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนของครู จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ความรับผิดชอบเป็นตัวชี้วัดหนึ่งในการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ข้อที่ 6 มุ่งมั่นในการทำงานซึ่งเป็นคุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจและรับผิดชอบในการทำหน้าที่

การทำงานด้วยความเพียรพยายามอดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ผู้ที่มุ่งมั่นในการทำงานเป็นผู้ที่มีลักษณะซึ่งแสดงออกถึงความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเพียรพยายามทุ่มเทกำลังกายกำลังใจในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดด้วยความรับผิดชอบและมีความภาคภูมิใจในผลงาน นอกจากนี้หากนักเรียนขาดความรับผิดชอบต่อตนเองอาจจะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาอย่างมากมาย เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น ซึ่งปัญหาดังกล่าวจะต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีความรับผิดชอบในการเรียนพบว่า ความรับผิดชอบในการเรียนเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ในการเรียนด้วยความตั้งใจและเอาใจใส่ การเข้าห้องเรียนสม่ำเสมอ ตรงต่อเวลา รู้หน้าที่และทำหน้าที่จนสุดความสามารถ ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด จากการสัมภาษณ์นักเรียนเรื่องความรับผิดชอบในการเรียนพบว่า ครูและนักเรียนให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบในการเรียนทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความความมุ่งมั่น เพียรพยายามด้านความตรงต่อเวลา ด้านความเคารพในระเบียบกฎเกณฑ์ ด้านยอมรับผลการกระทำของตน ซึ่งสอดคล้องกับ สุวารินทร์ โรจน์ขจรนภลัย (2547) ได้แก่ด้านความเพียรพยายามและความมุ่งมั่นตั้งใจเอาใจใส่ต่อการเรียน ด้านความตรงต่อเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งเรื่องกิจวัตรประจำวันของตัวนักเรียนหรือการกระทำภาระกิจที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น ด้านการยอมรับผลการกระทำของนักเรียนเพื่อพัฒนาตนให้สามารถส่งงานตามที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด ด้านมีวินัยในตนเอง การเคารพกฎกติกา มีความรับผิดชอบต่อตนเองรู้บทบาทหน้าที่ของตนเข้าห้องเรียนสม่ำเสมอ ขอบวางแผนการทำงานร่วมกับเพื่อน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในตนเองซึ่งสอดคล้องกับ อรรถพร พานิชชุปทุมพงศ์ (2552) การตั้งใจที่จะทำงานหรือติดตามผลงานที่ได้ทำไปแล้วเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ต้องเกิดจากการยอมรับในสิ่งที่ตนเองกระทำลงไป เป็นการนำข้อสรุปของนักวิชาการกับการสัมภาษณ์มาสรุปได้ว่าการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความความมุ่งมั่นเพียรพยายาม 2) ด้านความตรงต่อเวลา 3) ด้านความเคารพในระเบียบกฎเกณฑ์ 4) ด้านยอมรับผลการกระทำของตน

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีในการพัฒนาความรับผิดชอบการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาความรับผิดชอบในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เห็นหรือคาดการณ์ผลที่ได้จากการที่มีความรับผิดชอบในการเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียน การพัฒนาทักษะการรู้จักตน การเข้าใจความต้องการของตนเองการรู้วิธีแสวงหาความรู้ ครูคอยสนับสนุนการเรียนรู้ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเองอย่างจริงจังและให้เหมาะสมกับวัยช่วงวัยในการทำงานเพื่อให้งานนั้นสำเร็จเป็นขั้นเป็นอัน เพื่อสร้างความความเชื่อมั่นในตนเองซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เด็กมีความรับผิดชอบและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

จากการทบทวนเอกสารการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเป็นจุดมุ่งหมายเพื่อปรับพฤติกรรมในการปรับตัวที่ไม่เหมาะสมของผู้รับบริการปรึกษา คือ การสร้างสภาพการณ์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนพฤติกรรมอันเป็นทางนำไปสู่การแก้ปัญหาในการเรียนรู้เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนั้นโดยผู้ให้การปรึกษากับผู้รับการปรึกษาจะร่วมมือกันกำหนดจุดมุ่งหมายหรือพฤติกรรมที่ชัดเจนช่วยกันวางแผนอย่างมีขั้นตอน ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมจึงเชื่อว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากการเรียนรู้และสามารถลบล้างการเรียนรู้นั้นได้โดยการให้เรียนรู้พฤติกรรมใหม่ที่

เหมาะสม การบำบัดแบบพฤติกรรมนิยมจึงประกอบด้วยขั้นตอนการจัดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและจัดประสบการณ์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมใหม่ที่เหมาะสม

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การศึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเป็นทฤษฎีที่มีจุดมุ่งหมายร่วมกันระหว่างผู้รับการปรึกษาและผู้ให้การศึกษา ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ อันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาในการเรียนรู้เพื่อแก้ไขพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการเรียนและส่งผลถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม จึงเห็นได้ว่าความรับผิดชอบในการเรียนก็จัดเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมอย่างหนึ่ง

การศึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเป็นกระบวนการที่เน้นให้ผู้ให้การศึกษาทราบถึงที่มาของปัญหาของผู้มารับการปรึกษา และทราบถึงประวัติด้านพัฒนาการและสังคมของผู้มาขอรับการปรึกษาจึงจะกำหนดจุดมุ่งหมายทิศทางของการปรึกษาและวิธีการที่จะให้ผู้ให้การศึกษาเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมร่วมกันระหว่างผู้ให้การศึกษาและผู้รับการปรึกษา จากการทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบในการเรียน พบว่า มีนักวิจัยหลายท่านได้นำเทคนิค วิธีการมาปรับพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบในการเรียนในรูปแบบให้ผู้ให้การศึกษาโดยการสะท้อนให้เห็นถึงสาเหตุหรือองค์ประกอบที่แสดงถึงการเกิดพฤติกรรมแต่ละบุคคล เพื่อให้ นักเรียนเกิดความเข้าใจตนเอง การยอมรับตนเองและได้แนวทางพัฒนาตน พสุ วุฒินันท์ (2563) เชื่อว่าการจัดสภาพการเรียนรู้ใหม่มีความเชื่อว่าพฤติกรรมทั้งหลายเกิดจากการเรียนรู้ พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเกิดจากการเรียนรู้มาผิด ๆ สามารถลบพฤติกรรมที่เรียนรู้มาผิด ๆ ได้ด้วยการทำให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ที่ถูกต้อง ด้วยวิธีการบำบัดพฤติกรรมโดยการปรึกษา มุ่งที่การควบคุมพฤติกรรมหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เช่นเดียวกับ (สุวมาศ ไชยบุรณ์, 2561) นักเรียนกลุ่มเสี่ยงมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมการเรียนลดลง หลังจากได้รับการปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมแสดงให้เห็นว่าการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมทำให้พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการเรียนลดลงได้

ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่งด้วยการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม เพื่อให้ นักเรียนได้รับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียน เกิดการพัฒนาทางความคิด ทักษะและเจตคติที่ดีต่อการเรียนและทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนตามปกติของโรงเรียนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมหลังเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม
2. ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมหลังเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มมีความรับผิดชอบในการเรียนเพิ่มขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามปกติของโรงเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 2.00 จำนวน 148 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 2.00 จำนวน 148 คน ตอบแบบประเมินพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียน ที่มีคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมาสมัครใจยินดีเข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม และผู้ปกครองยินยอมลงนามอนุญาตให้เข้าร่วมการปรึกษากลุ่มจำนวน 16 คน แล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน (Corey, Corey and Corey, 2018) โดยกำหนดให้เป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

เกณฑ์การคัดเข้า

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความรับผิดชอบในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมาหลังตอบแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียน
2. นักเรียนยินดีเข้าร่วมการวิจัยและได้รับการยินยอมจากผู้ปกครอง
3. นักเรียนสามารถเข้าร่วมโครงการวิจัยได้ตลอดโครงการที่กำหนด

เกณฑ์การคัดออก

1. ไม่สามารถเข้าร่วมโครงการวิจัยได้ตลอดโครงการ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรับผิดชอบในการเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียน
2. ครูแนะแนวได้แนวทางการปรึกษากลุ่ม ไปประยุกต์ใช้ในการปรับรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
3. โรงเรียนได้แนวทางในการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความรับผิดชอบในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนแสดงออกถึงความตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียนในการเอาใจใส่ต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย งานสำเร็จตรงตามเป้าหมาย มีความขยันหมั่นเพียร ตรงต่อเวลา และเคารพต่อกฎระเบียบพร้อมทั้งยอมรับผลการกระทำของตนเองทั้งผลดีผลเสีย และพร้อมที่จะปรับปรุงพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนให้ดีขึ้น ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความมุ่งมั่น และเพียรพยายาม หมายถึง การแสดงออกทางความคิด ความรู้สึก พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจ ความเพียรพยายามกระทำสิ่งที่ได้รับมอบหมายนั้น ซ้ำแล้วซ้ำอีกจนกว่างานนั้นจะสำเร็จ

2. ด้านตรงต่อเวลา หมายถึง การแสดงออกทางความคิด ความรู้สึก พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงให้เห็นถึงการส่งมอบงาน ผลงานที่ได้รับมอบหมาย หรือการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายสำเร็จตรงตามเวลาที่กำหนด

3. ด้านเคารพในระเบียบกฎเกณฑ์ หมายถึง การแสดงออกทางความคิด ความรู้สึก พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ระเบียบ หรือข้อบังคับต่าง ๆ ที่กำหนด

4. ด้านยอมรับผลการกระทำของตน หมายถึง การแสดงออกทางความคิด ความรู้สึก พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงให้เห็นถึงการแสดงออกถึงการยอมรับในคำตัดสิน ตักเตือน หรือคำชี้แจงจากครูอาจารย์ผู้บังคับบัญชาในสิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเองทั้งผลดีและผลเสีย

การปรึกษากลุ่มโดยใช้ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ประกอบด้วย 4 ด้าน ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยการปรับทัศนคติ ปรับเปลี่ยนวิธีการคิดและสร้างแรงจูงใจให้กับผู้รับการปรึกษา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ อันจะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียนรู้ เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนในการเรียนโดยการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม โดยมีขั้นตอนในการปรึกษากลุ่ม ดังนี้

1. ขั้นเริ่มต้นการปรึกษา เป็นการสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน โดยการสร้างความไว้วางใจ ชี้แจงวัตถุประสงค์ รายละเอียด ขั้นตอนในการปรึกษา ตลอดจนบทบาท กติกา และข้อตกลงในการให้การปรึกษากลุ่ม

2. ขั้นดำเนินการปรึกษา เป็นขั้นตอนในการนำหลักการแนวคิดทฤษฎีและเทคนิคการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมมาใช้ในการพัฒนาแก้ไขปัญหาคำผิดในการเรียนของนักเรียน ซึ่งทฤษฎีนี้เชื่อว่าการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมให้นักเรียนลงมือปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นใหม่ที่พึงพอใจ จะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรม ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ด้านความมุ่งมั่น และเพียรพยายาม ด้านตรงต่อเวลา ด้านความเคารพในระเบียบกฎเกณฑ์ และด้านการวิเคราะห์การยอมรับผลการกระทำได้ โดยจัดกิจกรรมการปรึกษา จำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 1.30 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ในวันจันทร์ 12.00-13.30 น. และวันพฤหัสบดี เวลา 15.30 -17.00 น. สถานที่ห้องแนะแนวของโรงเรียน ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่นักเรียนไม่มีกิจกรรมการเรียนรู้อื่น มีรายละเอียดกิจกรรมการพัฒนา ดังนี้

ครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศและสร้างสัมพันธภาพในการสร้างความไว้วางใจ ชี้แจงวัตถุประสงค์ รายละเอียด ขั้นตอน ในการปรึกษาตลอดจนบทบาท กติกา และข้อตกลงบริการ

ครั้งที่ 2 – 3 ด้านความมุ่งมั่น และเพียรพยายาม โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนา นักเรียนให้ตระหนักถึงความอดทน มานะ บากบั่นรับผิดชอบในการเรียน รู้จักบทบาทหน้าที่ของตน ในการพัฒนาพฤติกรรมที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน สร้างเป้าหมายในการเรียน กำหนดวัตถุประสงค์ การกำกับตนเอง ตรวจสอบและส่งงานที่ได้รับมอบหมาย โดยใช้แนวคิด ทฤษฎี พฤติกรรมนิยมนี้ที่เชื่อว่า การลงมือปฏิบัติ จะทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้หนทางที่จะตอบสนอง เป้าหมายได้สำเร็จ โดยใช้เทคนิคการสำรวจ เทคนิคการตั้งคำถาม การสำรวจ การเผชิญความจริง

ครั้งที่ 4 – 5 ด้านตรงต่อเวลา โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนานักเรียนให้เรียนรู้การแบ่งเวลา ในการเรียน การส่งงานตามที่ได้รับมอบหมาย การปฏิบัติหน้าที่สำเร็จ ตรงตามเวลาที่กำหนดมา โรงเรียนทันเวลา เข้าร่วมกิจกรรมหน้าเสาธง เข้าร่วมกิจกรรมพิเศษตามเวลา เข้าห้องสอบตรงเวลา นักเรียนสามารถรู้จักจัดการเวลาให้พอเหมาะกับกิจกรรมต่าง ๆ โดยใช้แนวคิด ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม นี้ที่เชื่อว่า การลงมือกระทำให้มีประสิทธิภาพจะต้องมีการวางแผน การกำหนดเป้าหมาย วิธีการ ระยะเวลากำกับ และผลลัพธ์ที่คาดหวัง โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม การสะท้อนคิด การวางแผน การควบคุมกำกับตนเอง

ครั้งที่ 6 - 7 ด้านความเคารพในระเบียบกฎเกณฑ์ โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนานักเรียนให้ ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนด โดยใช้แนวคิด ทฤษฎีการศึกษากลุ่มตามทฤษฎี พฤติกรรมนิยม เชื่อว่า กระบวนการเรียนรู้ช่วยให้ผู้รับการปรึกษาได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาพฤติกรรม ที่เหมาะสม โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม การสังเกต ตัวแบบ การให้ข้อมูลย้อนกลับ การสะท้อนคิด และควบคุมตนเอง

ครั้งที่ 8 - 9 ด้านการวิเคราะห์การยอมรับผลการกระทำ โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนา นักเรียนยอมรับผลการกระทำของตน ยอมรับในคำตัดสิน คำตักเตือน คำชื่นชม จากบุคคลอื่น ในการ รับผิดชอบในการเรียนต่องานที่ได้รับมอบหมาย ยอมรับความผิดพลาดในการกระทำของตนเอง โดยใช้แนวคิด ทฤษฎีการศึกษากลุ่มแบบพฤติกรรมนิยมนี้เชื่อว่า บุคคลรับรู้และยอมรับผลของการ กระทำทั้งในทางบวกและทางลบของตนเองจะทำให้ผู้กระทำเลือกที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความคิดของตนเอง ให้ตอบสนองความต้องการหรือความพึงพอใจของตนเองได้ โดยใช้เทคนิคการตั้ง คำถาม ความกระจำแจ้ง การสะท้อน ความคิด ความรู้สึก การให้กำลังใจ

ครั้งที่ 10 ขั้นตอนการศึกษา ผู้วิจัยและนักเรียนสรุปเนื้อหา ประเด็นปัญหา และวิธีการ ปฏิบัติตน หรือแนวทางแก้ไขปัญหานักเรียนจะนำไปปฏิบัติกับตนเองเพื่อให้ตนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น

3. ขั้นตอนการศึกษา ที่ผู้วิจัยและนักเรียนสรุป เนื้อหาในการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนั้น ๆ โดย ผู้วิจัยให้นักเรียนวิเคราะห์ตนเองเพื่อเพิ่มศักยภาพให้ผู้เรียนมีการสังเกตการเปลี่ยนแปลงตนเอง ให้ ความสำคัญและใส่ใจกับประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับการยุติกลุ่มภายหลังการปรึกษากลุ่มในแต่ละครั้ง โดยผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันสรุป ตลอดจนเปิดโอกาสให้ได้ซักถาม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนให้ข้อมูลย้อนกลับ มีการบ้าน หรือมอบหมายงานบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษาในครั้งต่อไป

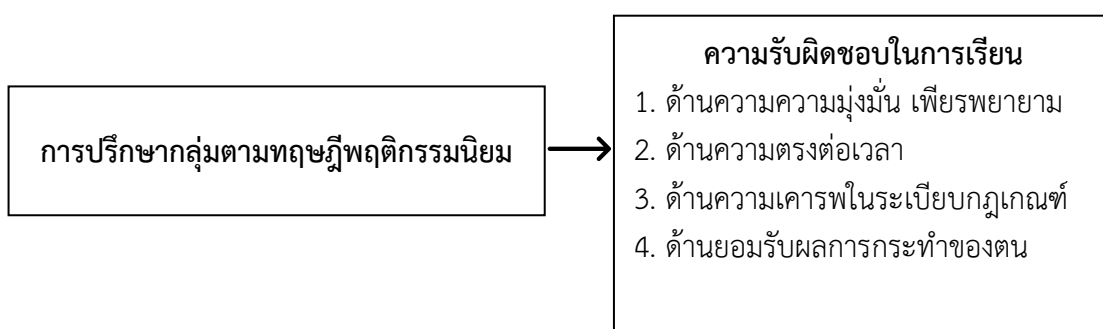
นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00

กรอบแนวคิดงานวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ซึ่งเชื่อว่าแนวคิดทฤษฎีและเทคนิคการปรึกษากลุ่มสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้รับการปรึกษาได้โดยช่วยให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียนรู้ ในการแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียนที่ขาดความรับผิดชอบในการเรียน ได้แก่ ด้านความความมุ่งมั่น เพียรพยายาม ด้านความตรงต่อเวลา ด้านความเคารพในระเบียบกฎเกณฑ์ ด้านยอมรับผลการกระทำของตน เป็นต้น โดยการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบในการเรียน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษากลุ่ม
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีพฤติกรรมนิยมในการพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบในการเรียน

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายของความรับผิดชอบในการเรียนโดยทำการรวบรวมเอกสารไว้ดังนี้

1. ความหมายของความรับผิดชอบในการเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาและเรียบเรียงความหมายในมุมมองของนักการศึกษาทางวิชาการ ดังนี้
อรรรรณ พานิชชปฐมพงศ์ (2552) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบในการเรียนว่า “การตั้งใจที่จะทำงานหรือติดตามผลงานที่ได้ทำไปแล้วเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ยอมรับในสิ่งที่ตนเองกระทำลงไปทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสียโดยแสดงออกในรูปการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย”

เพ็ญประภา โคตรบาล (2552) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบในการเรียนว่า การมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการเรียนของนักเรียน ได้แก่ความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน การแบ่งเวลาในการเรียน การเข้าห้องเรียนตรงเวลา การนำอุปกรณ์การเรียนมาให้ครบ ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันและส่งตามกำหนดเวลาใฝ่หาความรู้ด้วยความขยันหมั่นเพียรอยู่เสมอ เมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจบทเรียนก็พยายามศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม มีการวางแผนการเรียน การเตรียมตัวสอบ ตั้งใจสอบการแก้ไขข้อบกพร่องด้านการเรียนและปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้นเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียน

สุจิตรา ธนะสูตร (2552) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบในการเรียนว่า การปฏิบัติหน้าที่ในการเรียนด้วยความตั้งใจและเอาใจใส่ การเข้าห้องเรียนสม่ำเสมอ ตรงต่อเวลา รู้หน้าที่ และทำหน้าที่จนสุดความสามารถ ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด และปรึกษาครูเมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจบทเรียนก็พยายามศึกษาค้นคว้าเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ แก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนและปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้นเพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการเรียน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2554) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบในการเรียนว่า การยอมรับผลที่เกิดจากการกระทำใด ๆ ทั้งที่ตนกระทำเองหรือกระทำร่วมกับผู้อื่นไม่ว่าผลนั้นจะดีหรือไม่ดีจะสำเร็จหรือไม่สำเร็จ เช่น ความรับผิดชอบต่องานหรือหน้าที่ คือ ภาระรับผิดชอบของบุคคลและต้องปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วงตามที่ได้รับมอบหมายหรือที่ได้กำหนดไว้ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ควรมีความรับผิดชอบซึ่งอาจแตกต่างกันไปตามวัยวุฒิและคุณวุฒิ

จินตนา พราวศรี (2555) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบในการเรียนว่า ลักษณะการที่บุคคลแสดงออกด้วยความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียร ความละเอียดรอบคอบ ไม่หลีกเลียง ตรงต่อเวลา มีการวางแผนการทำงาน ตรวจทานงาน และยอมรับผลของการกระทำของตนเองทั้ง ผลดีและผลเสียเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายทั้งยังพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

สุนันทา พลับแดง (2558) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบในการเรียนว่า การที่นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ในด้านการเรียนด้วยความละเอียดรอบคอบ การเข้าห้องเรียนตรงเวลา งานที่ได้รับมอบหมายส่งงานตรงตามเวลาในกำหนด และมีความพยายามปรับปรุงแก้ไขการทำงานให้ดีขึ้นเพื่อให้เกิดความสำเร็จของด้านการเรียนนั่นเอง

Brown and Cohn (1958) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบในการเรียนว่า ความไว้วางใจได้ ความคิดริเริ่ม ความไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค การทำงานแข่งขัน มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความปรารถนาทำให้ดีกว่าเดิม

Browne (1958) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบในการเรียนว่า เป็นลักษณะพฤติกรรมที่มีความเพียรพยายามและตั้งใจปฏิบัติงานจดจ่อกับงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จ หรือมุ่งมั่นในงานที่กระทำแม้มีอุปสรรค เป็นคนไว้วางใจได้เป็นที่พึ่งพาอาศัยได้ มีความรับผิดชอบอย่างจริงจัง

Ochs and Izquierdo (2009) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบในการเรียนว่า การที่ผู้เรียนรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเองให้บรรลุตามเป้าหมายของการศึกษา และพัฒนาตนเองให้มีความพร้อมในการเรียนรู้

Carpenter and Pease (2013) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบในการเรียนว่า การที่นักเรียนปฏิบัติแสดงพฤติกรรมให้ความสนใจในการแสวงหาความรู้ พร้อมทั้งจะศึกษา มีสมาธิจดจ่อในการเรียนรู้และฝึกฝนตั้งใจเรียนรู้ตามที่ได้รับมอบหมายในการทำชิ้นงานอย่างมีประสิทธิภาพ

Fritz (2017) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบในการเรียนว่า สิ่งที่คุณเรียนแสดงออก รู้จักหน้าที่และปฏิบัติตามหน้าที่ด้วยความสามารถ เพื่อพัฒนาตนเองทั้งด้านความรู้ทางวิชาการและฝึกรบรณิสัยให้มีประสิทธิภาพอย่างมากที่สุด

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า เด็กที่มีความรับผิดชอบในการเรียนหมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกถึงความตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียนในการเอาใจใส่ต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้งานนั้นสำเร็จตรงตามเป้าหมาย มีความขยันหมั่นเพียร ตรงต่อเวลาและเคารพต่อกฎระเบียบ พร้อมทั้งการยอมรับผลการกระทำของตนเองทั้งผลดีผลเสีย และพร้อมที่จะปรับปรุงพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนให้ดีขึ้น

2. ความสำคัญของความรับผิดชอบในการเรียน

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาความสำคัญของความรับผิดชอบในการเรียนโดยทำการรวบรวมเอกสาร พบว่า ความรับผิดชอบในการเรียน คือ นักเรียนมีพฤติกรรมด้านการเรียนและการลงมือทำงานที่ได้รับมอบหมาย ด้านการเรียนของนักเรียน โดยมีการใช้คำที่ใช้เรียกแทนคำว่าความรับผิดชอบในการเรียนที่มีความหมายที่ใกล้เคียงกันสามารถอธิบายได้ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาและเรียบเรียงความสำคัญในมุมมองของนักการศึกษาทางวิชาการ ไว้ดังนี้

คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและดูแลเด็กวัยรุ่น (2535) ได้กล่าวถึง ความคาดหวังของสังคมไทยเกี่ยวกับลักษณะของสังคมไทยและเด็กวัยรุ่นที่พึงประสงค์โดยให้ความสำคัญของความรับผิดชอบไว้ว่า การที่จะฝึกอบรมเด็กให้มีทักษะในการดำรงชีวิต มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีเจตคติที่จะใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องและตลอดชีวิต มีเจตคติที่ดีต่อครอบครัว สังคม และการดำเนินชีวิตเพื่อให้เป็นพลเมืองไทยที่รับผิดชอบมีคุณภาพและรู้จักอยู่ร่วมกันโดยสันติ

ทองคุณ หงส์พันธุ์ (2535) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความรับผิดชอบในการเรียนมีผลดีอันเกิดจากความรับผิดชอบดังนี้

1. ได้รับความเชื่อถือและไว้วางใจจากผู้อื่น
2. การงานสำเร็จเรียบร้อยได้ผลดี
3. เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง เพราะได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างถูกต้องครบถ้วน
4. เกิดความมั่นคงในสังคมและประเทศชาติ
5. สังคมและประเทศชาติสามารถพัฒนาไปสู่ความเจริญได้รวดเร็ว
6. มีความสะดวกสบายและร่มเย็นเป็นสุขเกิดขึ้นในสังคมและประเทศ

นิคม ชนะไพฑูรย์ (2535) ได้กล่าวถึงความรับผิดชอบมีความสำคัญในการแสดงถึงความเป็นพลเมืองอย่างหนึ่ง นอกจากความมีวินัยทางสังคม ความเอื้อเฟื้อ ความเกรงใจ เนื่องจากความรับผิดชอบนั้นเป็นลักษณะนิสัยและทัศนคติของบุคคลซึ่งเป็นเครื่องมือผลักดันให้บุคคลปฏิบัติตามกฎระเบียบ เคารพสิทธิของผู้อื่นทำตามหน้าที่ของตนเองและมีความซื่อสัตย์สุจริตการเป็นคนดีมีความรับผิดชอบจะช่วยให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นไปด้วยความราบรื่น สงบสุขสิ่งสำคัญมาก คือ ความรับผิดชอบยังเป็นคุณธรรมที่สำคัญในการพัฒนาประเทศอีกด้วยและถ้าบุคคลในสังคมมีความรับผิดชอบจะส่งผล คือ

1. คนที่มีความรับผิดชอบย่อมทำงานทุกอย่างสำเร็จตามจุดหมายทันเวลา
2. คนที่มีความรับผิดชอบย่อมเป็นที่นับถือในการยกย่องสรรเสริญและเป็นคุณประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

3. ความรับผิดชอบเป็นสิ่งเกื้อหนุนให้บุคคลปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับกฎจริยธรรม และหลักเกณฑ์ของสังคมโดยไม่ต้องการบังคับจากผู้อื่น

4. ทำให้เกิดความก้าวหน้า สงบสุขก้าวหน้าในสังคม
5. ไม่เป็นต้นเหตุแห่งความเสื่อมและความเสียหายของส่วนรวม

ดวงเดือน พันธมนาวิน (2554) ได้กล่าวถึงความรับผิดชอบว่า เป็นลักษณะของความเป็นพลเมืองตัวอย่างหนึ่งนอกจากความมีวินัยทางสังคม ความเอื้อเฟื้อและเกรงใจเนื่องจากความรับผิดชอบนั้นเป็นลักษณะนิสัยและทัศนคติของบุคคลซึ่งเป็นเครื่องมือในการผลักดันให้บุคคลปฏิบัติ ตามกฎระเบียบ เคารพสิทธิผู้อื่นทำตามหน้าที่ของตนและมีความซื่อสัตย์สุจริต การเป็นคนดีมีความรับผิดชอบนี้เป็นคุณลักษณะที่จะช่วยให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นไปด้วยความสงบราบรื่น นอกจากนี้ ความรับผิดชอบยังเป็นคุณธรรมที่สำคัญในการพัฒนาประเทศอีกด้วยและถ้าบุคคลในสังคมมีความรับผิดชอบจะส่งผล คือ

1. คนที่มีความรับผิดชอบย่อมทำงานทุกอย่างสำเร็จตามเป้าหมายทันเวลา
2. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นที่นับถือ ได้รับยกย่องสรรเสริญและเป็นคุณประโยชน์ต่อตนเองและสังคม
3. คนที่มีความรับผิดชอบ เป็นสิ่งเกื้อหนุนให้บุคคลปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับกฎจริยธรรม และหลักเกณฑ์ของสังคม โดยไม่ต้องมีการบังคับจากผู้อื่น
4. ทำให้เกิดความก้าวหน้า สงบสุขเรียบร้อยในสังคม
5. การขาดความรับผิดชอบเป็นเหตุแห่งความเสื่อมและเสียหายของสังคมผลเสียของการขาดความรับผิดชอบมี ดังนี้
 - 5.1 คนที่ขาดความรับผิดชอบ ย่อมไม่ได้รับความไว้วางใจในการทำงานสำคัญใด ๆ และมักได้รับคำตำหนิในการทำงาน
 - 5.2 คนที่ขาดความรับผิดชอบจะเป็นคนที่เฉื่อยชา ไม่สามารถแก้ไขปัญหาอุปสรรคใด ๆ ได้ต้องพึ่งผู้อื่นเสมอ กลายเป็นคนไม่มีความสามารถ และไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง
 - 5.3 คนที่ขาดความรับผิดชอบจะทำงานใด ๆ ไม่บรรลุมุ่งหมายได้ทันเวลา
 - 5.4 ไม่ก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในสังคมแต่อย่างใด
 - 5.5 ทำให้สังคมวุ่นวายสับสน ไม่เรียบร้อย ไม่มีระเบียบแบบแผนเป็นเหตุให้เกิดความเสื่อม ทั้งประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

กรรณิกา ขาวชุ่น (2560) ได้กล่าวถึง ความสำคัญความรับผิดชอบกับคุณธรรมประการอื่น ๆ เอาไว้ ดังนี้ความรับผิดชอบเป็นเรื่องที่สำคัญนักเรียนที่มีหน้าที่รับผิดชอบจะต้องเป็นคนที่มีวินัย คือ การปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์และวิธีการที่ได้กำหนดไว้สำหรับภารกิจในบทบาทหน้าที่นั้น ๆ ถ้านักเรียนปฏิบัติตนที่แตกต่างไปจากวิธีการหรือระเบียบกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้ว โอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการดำเนินหรือการศึกษาเล่าเรียนย่อมมีน้อย การมีวินัยจึงมักกล่าวเชื่อมโยงกับ “ความอดทน” “ความพากเพียร” ที่จะดำเนินการให้บังเกิดผลตามที่ต้องการ ความหมายของ “การมีวินัย” จึงกินความไปถึงความเพียรพยายาม ความบากบั่น ตลอดจนความอดทนที่เกิดขึ้นอย่างรู้ตัวและจริงจังเพื่อให้บังเกิดผลงานที่คาดหวัง ความรับผิดชอบกับการตรงต่อเวลาเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากผู้มีวินัยแล้วจะเป็นผู้ที่ “ตรงต่อเวลา” ในการปฏิบัติงานใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นบทบาทหน้าที่อะไรก็ตามจะเกี่ยวข้องกับเวลาเสมอทั้งแง่เวลาที่ต้องใช้ในการทำกิจกรรม และเวลาที่เป็นตัวกำหนดการทำงาน ดังนั้น นักเรียนที่มีความรับผิดชอบจึงอยู่ในสภาพที่ซื่อสัตย์สุจริต ต่อภาระหน้าที่ของตนเอง โดยภาระหน้าที่ในการเรียนของนักเรียนและการทำงานถ้าขาดคุณธรรมความรับผิดชอบกับความซื่อสัตย์จึงเป็นเรื่องที่อันตรายมาก ความรับผิดชอบในการเรียนคือสิ่งที่ต้อง

ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนผลแห่งการมีความรับผิดชอบกล่าวไว้ว่า ความรับผิดชอบมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างไรนั้น ผลที่จะได้รับก็มีดังนี้ คือ

1. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนที่มีความศรัทธาที่ดี
2. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนที่มีการวางแผนที่ดี
3. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนที่ตรงต่อเวลา
4. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนที่มุ่งมั่นและมีเป้าหมายในการทำงาน
5. คนที่มีความรับผิดชอบจะเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน
6. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนที่มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานเสมอ
7. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนที่ขยันหมั่นเพียร
8. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนที่มีความสัมพันธ์ดีกับทุกคน
9. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนที่มองโลกในแง่ดีเสมอ
10. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนที่ได้รับความไว้วางใจจากผู้อื่น
11. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนที่น่าเชื่อถือและมีคุณค่าในสังคม
12. คนที่มีความรับผิดชอบสามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุขตามหลักเศรษฐกิจ

พอเพียง

13. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนที่ซื่อสัตย์ซื่อตรงต่อตนเองและสังคม
14. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนที่มีความยุติธรรม
15. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนที่พบความสำเร็จในชีวิต

พระครูนิวาสธรรมรโหฬาร (2560) ได้กล่าวถึงความสำคัญไว้ว่า นักเรียนมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการศึกษาเล่าเรียนให้ประสบผลสำเร็จ มีความขยันหมั่นเพียร มีความตั้งใจจริง อดทนต่อสิ่งที่ไม่พึงพอใจต่าง ๆ มีความตั้งใจศึกษาเล่าเรียนทุกรายวิชา มีข้อสงสัยก็ซักถาม มีการเตรียมบทเรียนล่วงหน้ามีความมานะอุตสาหะทุ่มเททำงานให้เต็มเวลาเต็มความสามารถส่งงานหรือทำงานหรือศึกษาค้นคว้าตามครูสั่งนักเรียนที่รู้หน้าที่และมีความรับผิดชอบจะมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนสูงเป็นผู้ประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความสำคัญของความรับผิดชอบในการเรียนของบุคคลเป็นลักษณะหนึ่ง que แสดงถึงความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดีรวมถึงผู้ที่มีวุฒิภาวะทางด้านอุปนิสัยเชิงบวกต่อการดำรงชีวิต รู้จักเคารพสิทธิผู้อื่น และรู้จักรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ของตนเองเป็นอย่างดีแล้วก็จะก่อให้เกิดความก้าวหน้าตลอดจนความงอกงามในสังคมนั้น ๆ

การตรงต่อเวลา หมายถึง การทำงาน หรือทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้เสร็จตามกำหนดเวลา โดยมีการใช้คำที่ใช้เรียกแทนว่าการตรงต่อเวลาที่มีความหมายที่ใกล้เคียงกันสามารถอธิบายได้ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาและเรียบเรียงความสำคัญในมุมมองของนักการศึกษาทางวิชาการ ไว้ดังนี้

ศิริลักษณ์ เบญจภูมิริน (2560) ได้กล่าวถึงการตรงต่อเวลาไว้ว่า การตรงต่อเวลา การถือตามกำหนดเวลาสำหรับกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง

ชมรมพุทธศาสตร์สากล ในอุปถัมภ์ของสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ (2557) ได้กล่าวถึงการตรงต่อเวลาว่า ตรงต่อเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทุก ๆ เรื่อง นับตั้งแต่เรื่องกิจวัตรประจำวันของเราเอง เช่น การกินอาหารแต่ละมื้อเป็นเวลา การเข้านอนและตื่นนอนเป็นเวลา การออกจากบ้าน

ไปทำงานหรือไปโรงเรียนและการกลับถึงบ้านเป็นเวลา เป็นต้น นอกจากนี้ก็เป็นเรื่องความตรงต่อเวลาในการทำภารกิจที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น เช่น การเข้าทำงานและเลิกงานตรงเวลา การเข้าประชุมและเลิกงานตรงเวลา การเข้าประชุมและเลิกประชุมตรงเวลา การไปถึงที่ นัดหมายตรงเวลา เป็นต้น สรุปได้ว่า การตรงต่อเวลา หมายถึง ความตรงต่อเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทุก ๆ เรื่อง นับตั้งแต่เรื่องกิจวัตรประจำวันของเราเอง และความตรงต่อเวลาในการทำภารกิจที่เกี่ยวข้องกับ ผู้อื่น

สุทธิชัย ปัญญโรจน์ (2556) ได้กล่าวถึงการตรงต่อเวลาไว้ว่า “การฝึก ให้เป็นคนตรงต่อเวลา มีข้อดีหลายอย่าง เช่น จะทำให้เราได้ผลงานเป็นจำนวนมาก ฝึกตนเองให้เป็น คนมีวินัย ฝึกการฝึกใจตนเอง ฝึกการปฏิเสธใจของตนเอง เป็นต้น ตัวอย่าง ถ้าหากคุณเป็นนักเขียน คุณกำหนดเวลาตั้งแต่ 20.00 - 23.00 น. คุณจะเขียนหนังสือ แต่หากมีเพื่อนชวนไปดูภาพยนตร์หรือชวนไปเดินเที่ยวแล้วคุณไม่มีวินัยหรือไม่กล้าปฏิเสธก็จะทำให้เวลาเขียนหนังสือของคุณ ลดน้อยลงไป ผลงานหนังสือที่ต้องการก็จะไม่ได้ตามกำหนดที่ได้ตั้งไว้แต่หากว่าเรามีการทำงานที่ตรงต่อเวลาก็จะทำให้ร่างกายจิตใจของเราเปลี่ยนสภาพเตรียมพร้อมเตรียมพลังงานไว้สำหรับ เวลานั้น ๆ (กำหนดเวลาตั้งแต่ 20.00 - 23.00 น. เขียนหนังสือ) การตรงต่อเวลานี้ ยังรวมไปถึงการไม่ยอมส่งงานตามเวลาที่กำหนดทำให้หลายคนติดนิสัยผัดวันประกันพรุ่ง ทำให้งานค้างเป็นจำนวนมากดังสุภาษิตว่า “ดินพอกหางหมู” บางคน งานค้างจนกระทั่ง “ดินจะพอกตัวของหมูไปอีกต่างหาก” ฉะนั้น หากใครรู้ว่ามีนิสัยผัดวันประกันพรุ่งก็จงแก้ไขโดยเร็วเพราะการผัดวันประกันพรุ่งจะทำให้งานง่ายเปลี่ยนเป็นงานยาก และงานที่ยาก อยู่แล้วเป็นงานที่ยิ่งยากขึ้นอีก ลักษณะการตรงต่อเวลา จึงเป็นนิสัยของคนทำงานเก่ง

ศิริลักษณ์ เบญจภูมริน (2560) ได้กล่าวถึงการตรงต่อเวลา รวมถึงพฤติกรรมที่ปรารถนาให้ผู้เรียนปฏิบัติไว้ ดังนี้

ประโยชน์ของการตรงต่อเวลา

1. ทำให้บุคคลมีนิสัยขยันขันแข็งเอาการเอางานอย่างจริงจัง
2. ฝึกให้บุคคลเป็นคนกระตือรือร้นมีชีวิตชีวา
3. ทำให้บุคคลมีความซื่อตรงต่อตัวเองรักษาเกียรติยศของตนเอง
4. ทำให้บุคคลทำงานได้สะดวกรวดเร็ว เรียบร้อยและมีผลดี
5. หน้าที่การงานประสบความสำเร็จ ชีวิตก้าวหน้า
6. สามารถกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เราจะกระทำได้ในแต่ละวันทำให้ชีวิตมีระเบียบและมีวินัยกับตนเอง

7. เป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจของคนอื่น

โทษของการไม่ตรงต่อเวลา

1. กลายเป็นคนเกียจคร้าน คอยหาสาเหตุหลีกเลี่ยงงาน
2. เป็นคนผัดวันประกันพรุ่ง
3. กิจกรรมหรือการงาน และชีวิตยุ่งเหยิง ไม่เป็นระเบียบ
4. กลายเป็นคนไม่ซื่อตรงต่อตนเอง
5. ทำให้ผัดนัด กิจกรรมหรืองานเกิดความเสียหาย
6. ไม่เป็นที่เชื่อถือของคนอื่น

พฤติกรรมที่ปรารถนาให้ผู้เรียนปฏิบัติ

1. ให้ผู้เรียนรู้จักจัดเวลาให้พอเหมาะกับกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อความเป็นระเบียบของชีวิต
2. ฝึกให้เป็นคนรู้จักเผื่อหรือกำหนดเวลาไว้ สำหรับกิจกรรมหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ
3. เมื่อมีการนัดหมายกับใคร ควรมาก่อนกำหนดเวลา
4. เมื่อมีการกำหนดเวลาในการกิจกรรมต่าง ๆ ควรทำให้เสร็จก่อนเวลาดังนั้นจะเห็นได้ว่าการตรงต่อเวลาเป็นวินัยที่มีความสำคัญยิ่ง ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ประมวลจากความหมายและความสำคัญของการตรงต่อเวลาทำให้สามารถกำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ของการตรงต่อเวลาได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การตรงต่อเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง ได้แก่ มาโรงเรียนทันการเข้าร่วมกิจกรรมหน้าเสาธง เข้าเรียนทันเวลา เข้าร่วมกิจกรรมตามเวลา ส่งงานหรือการบ้านภายในเวลาที่กำหนด เข้าห้องสอบตรงเวลา หรือการตรงต่อเวลาในการทำภารกิจที่เกี่ยวกับผู้อื่น เช่น ไม่ผิดเวลานัด เมื่อเยี่ยมของแล้วส่งคืนตามเวลา เป็นต้น

3. องค์ประกอบของความรับผิดชอบในการเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบของความรับผิดชอบในการเรียนจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่มีการรวบรวมไว้ดังนี้

วัลลภา ฅนอมศิริ (2563) องค์ประกอบของความรับผิดชอบหรือลักษณะที่เป็นตัวกำหนดความรับผิดชอบมีนักวิจัยทางการศึกษาและจิตวิทยาได้ทำการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องอยู่หลายด้าน ได้รวบรวมและสรุปออกมาไว้มี 4 ลักษณะดังนี้

1. วิธีการจัดการศึกษาอบรมมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบสูง แสดงออกถึงพฤติกรรมความรับผิดชอบ ซึ่งลักษณะของการจัดการศึกษาอบรมที่มีผลต่อความรับผิดชอบอย่างสูง ได้แก่ การให้ความเอาใจใส่ การเลี้ยงดูอย่างประชาธิปไตยการอบรมให้มีวินัยโดยการใช้เหตุผลในทางตรงกันข้าม การฝึกอบรมด้วยการให้รางวัลและการใช้อำนาจมากเกินไปจะส่งผลให้ความรู้สึกรับผิดชอบของเด็ก
2. ผลที่ได้รับจากการศึกษาอบรมเป็นอีกลักษณะหนึ่งขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบของนักเรียนลักษณะดังกล่าวประกอบด้วยลักษณะนิสัยการเรียนการได้รับทุนการศึกษาเจตคติต่อวิชาชีพครู และความมีน้ำใจของครู
3. ลักษณะทางสังคม-เศรษฐกิจซึ่งประกอบด้วยเพศ อายุ สภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว สมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่การทำงาน
4. ลักษณะทางสังคม-จิตวิทยา เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านนี้ คือ ลำดับการเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ การปรับตัว ความคิดสร้างสรรค์ และความวิตกกังวล เป็นต้น

สิริวรรณ ฤทธิสิทธิ์ (2549) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของนักเรียนเมื่อมีความรับผิดชอบด้านการเรียน มีองค์ประกอบทั้งหมด 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความมีวินัยในตนเอง หมายถึง บุคคลมีความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมของตนเองเพื่อให้เป็นไปตามที่มุ่งหวังโดยก่อให้เกิดความเจริญต่อตนเองและต่อผู้อื่น โดยมีองค์ประกอบ 5 ประการ ประกอบด้วย 1) มีความตั้งใจฟังครูขณะสอน 2) ทำงานตามที่ครูมอบหมาย 3) ตรงเวลา 4) ทำงานหรือการบ้านด้วยตนเองและ 5) ระหว่างเรียนต้องมีสมาธิ

2. ด้านความกระตือรือร้นในการเรียน หมายถึง มีความสนใจอย่างเข้มข้นต่องานที่ได้รับมอบหมาย โดยไม่มีการผัดวันประกันพรุ่ง มีความเอาใจใส่ และจะต้องตั้งใจในการเรียน และทำงานอย่างกระปรี้กระเปร่า ใฝ่หาความรู้ให้กับตนเองอยู่เสมอ ซึ่งมีองค์ประกอบ 6 ประการ ดังนี้ 1) ทำงานโดยไม่มีการผัดวันประกันพรุ่ง 2) ซักถามครูเมื่อมีข้อคำถามสงสัย 3) จะมีการติดตามบทเรียนเสมอเมื่อขาดเรียน 4) ทำการปรับปรุงแก้ไขความบกพร่องด้านการเรียนของตนอยู่เสมอ 5) จัดบันทึกเนื้อหาที่ครูสอนและ 6) เตรียมบทเรียนล่วงหน้า

3. ด้านความขยันหมั่นเพียร หมายถึง ลักษณะการกระทำที่แสดงออกถึงความวิริยะพากเพียรในความพยายามต่อการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างแน่วแน่ โดยจะพยายามที่จะทำงานทุกอย่างให้สำเร็จซึ่งมีองค์ประกอบ 4 ประการประกอบด้วย 1) ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความพยายามอย่างไม่ย่อท้อ 2) จะทบทวนในบทเรียนอยู่เป็นประจำ 3) ในการเรียนต้องมีการกำหนดเป้าหมายและ 4) ทำงานอย่างต่อเนื่องในแต่ละครั้งได้เป็นเวลานาน

อรุชา อ่อนลัมัย (2553) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความรับผิดชอบในการเรียนให้ประสบผลสำเร็จมี 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) มีใจรัก 2) มีความรับผิดชอบ 3) ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 4) รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา 5) คิดให้เกินความคาดหมายและ 6) จะทำงานให้สำเร็จด้วยความมุ่งมั่นเต็มที่

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า องค์ประกอบของความรับผิดชอบในการเรียน มี 4 องค์ประกอบด้วยกันจะประกอบไปด้วย 1) ด้านการเอาใจใส่ต่อการเรียนและงานที่ทำ หมายถึง มีลักษณะพฤติกรรมที่แสดงถึงการปฏิบัติงานที่บ่งบอกด้วยความตั้งใจจริง จดจ่อต่องานที่ได้รับมอบหมาย มีการจดงานหรือบันทึก งานขณะที่ทำกิจกรรม ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียนของครูผู้สอนโดยมุ่งมั่นที่จะผลักดันให้กิจกรรมนั้นสำเร็จลุล่วงตามจุดมุ่งหมายปลายทาง 2) ด้านการตรงต่อเวลา หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมที่แสดงถึงการรักษาเวลาโดยมุ่งมั่นการทำงานให้บรรลุสำเร็จตามกำหนดเวลาที่ตั้งไว้ 3) ด้านความละเอียดรอบคอบในการทำงาน หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมที่แสดงถึงการระมัดระวัง ไตร่ตรอง ทบทวน ตรวจสอบงานที่ทำ ทำก่อนส่งงานครูและ 4) ด้านความเพียรพยายาม หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมที่มีความมุ่งมั่น บากบั่น ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคในการทำงาน และมีการปรับปรุงแก้ไขผลงานที่ได้รับมอบหมายให้ดียิ่งขึ้น

4. คุณลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบในการเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาคุณลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบในการเรียนจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่มีการรวบรวมไว้ดังนี้

สาโรช บัวศรี (2522) ได้อธิบายลักษณะของผู้ที่มีความรับผิดชอบในการเรียนว่า เป็นลักษณะของบุคคลที่มีความเอาใจใส่ต่อหน้าที่การงาน ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่โดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตัวเคารพต่อระเบียบกฎเกณฑ์และวินัยในตนเอง มีอารมณ์หนักแน่นเมื่อเผชิญกับอุปสรรครู้จักหน้าที่และกระทำตามหน้าที่อย่างดีมีความเพียรพยายาม ความละเอียดรอบคอบ ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ปรับปรุงงานในหน้าที่ให้ดีขึ้นทั้งของตนเองและสังคมตรงต่อเวลาและยอมรับผลการกระทำของตน

ทองคุณ หงส์พันธุ์ (2535) ได้สรุปผลดีของผู้ที่มีความรับผิดชอบในการเรียน ไว้ดังนี้

1. ได้รับความเชื่อถือและไว้วางใจจากผู้อื่น
2. การงานสำเร็จเรียบร้อยได้ผลดี
3. เกิดความเชื่อมั่นในตนเองเพราะได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างถูกต้องครบถ้วน
4. เกิดความมั่นคงในสังคมและประเทศชาติ
5. สังคมและประเทศชาติสามารถพัฒนาไปสู่ความเจริญได้รวดเร็ว
6. มีความสะดวกสบายและร่มเย็นเป็นสุขเกิดขึ้นในสังคมและประเทศชาติ

อังคณา ภิรติลาเวช (2548) ได้สรุปถึงลักษณะของผู้ที่มีความรับผิดชอบในการเรียน ไว้

ดังนี้

1. เอาใจใส่การงานและการเรียน
2. มีความเพียรพยายาม
3. ใช้ความสามารถของตนเต็มที่
4. กล้าเผชิญความจริงและยอมรับผลการกระทำของตน
5. รู้จักหน้าที่และกระทำตามหน้าที่อย่างดี
6. รักษาสิทธิและหน้าที่ของตนเองโดยไม่ละเมิดสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น
7. ติดตามผลงานที่ได้กระทำไป
8. มีความมุ่งมั่นในการทำงานไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค
9. ไม่ปิดความรับผิดชอบไปให้ผู้อื่น
10. ยอมรับผลของการกระทำ

Sanfold (1970) ได้อธิบายลักษณะของผู้ที่มีความรับผิดชอบในการเรียนว่าผู้ที่มีความรับผิดชอบจะสามารถปฏิบัติหน้าที่การงานหน้าที่ทางสังคม หน้าที่อันพึงปฏิบัติต่อตนเองต่อบิดามารดา ญาติพี่น้องบุคคลทั่วไปและต่อประเทศชาติอย่างดีที่สุดเต็มความสามารถ

อารีย์วรรณ เทียวรอบ (2550) ได้อธิบายลักษณะของผู้ที่มีความรับผิดชอบในการเรียนว่าเป็นคุณลักษณะพื้นฐานที่สำคัญที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการเรียนและการทำงาน ผู้ที่มีคุณลักษณะดังกล่าวมีส่วนสัมพันธ์กับผู้อื่นดังนั้น ความรับผิดชอบจึงเป็นคุณลักษณะที่ดีของบุคคลอันเป็นผลทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองเป็นไปอย่างราบรื่นและทำให้สังคมสงบสุข

เพ็ญประภา โคตรบาล (2552) ได้อธิบายลักษณะของผู้ที่มีความรับผิดชอบในการเรียนว่าคนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนตรงต่อเวลา มีระเบียบวินัย มีความซื่อสัตย์ สามารถยอมรับผลการกระทำของตนเองมุ่งมั่นในอนาคตปฏิบัติตนให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม

กิริยา ปิ่นนอก (2552) ได้อธิบายลักษณะของผู้ที่มีความรับผิดชอบในการเรียนว่าเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบว่าทั้งผู้นำและสมาชิกต้องรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม โดยแสดงพฤติกรรมออกมาให้ปรากฏจนทำให้บุคคลที่รู้จักเชื่อถือในตัวเขาได้สิ่งสำคัญที่สุดของความรับผิดชอบ คือทำให้การงานเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

จินตนา พราวศรี (2555) ได้อธิบายลักษณะของผู้ที่มีความรับผิดชอบในการเรียนว่าเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสนใจ ความตั้งใจของบุคคลในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายยอมรับผลการกระทำของตนเองทั้งที่เป็นข้อดี และข้อเสียที่ควรปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาตนเองให้ดี

ขึ้น ซึ่งพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบ 3 ด้าน คือ ความรับผิดชอบต่อตนเองและการกระทำของตนเอง ได้แก่ การตรงต่อเวลา การรู้จักหน้าที่ของตน การรู้จักสุขอนามัย การรู้จักคุ้มครองตนเอง การรู้จักควบคุมความประพฤติของตนความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน ได้แก่ มีความขยันหมั่นเพียร อดทน ซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา ได้แก่ การรักษาชื่อเสียงของโรงเรียน รักษาสาธารณสมบัติของโรงเรียน และสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบจะมีพฤติกรรมที่นักเรียนที่จะแสดงออกถึงความตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียน ในการเอาใจใส่ต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้งานนั้นสำเร็จตรงตามเป้าหมาย มีความขยันหมั่นเพียร ตรงต่อเวลาและเคารพต่อกฎระเบียบ พร้อมทั้งการยอมรับผลการกระทำของตนเองทั้งผลดีผลเสีย และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

ตารางที่ 2.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบความรับผิดชอบในการเรียน

นักวิจัย/คุณลักษณะ	อรรถณ พานิชปฐมพงศ์ (2552)	เพ็ญประภา โคตรบาล (2552)	สุจิตรา ธนะสุตร (2552)	กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2554)	จินตนา พราวศรี (2555)	Brown & Cohn (1958)	Browne (1958)	Ochs and Izquierdo (2009)	Carpenter and Pease (2013)	Fritz (2017)	รวม
มีความเพียรพยายาม และมุ่งมั่น ตั้งใจเอาใจใส่ต่อการเรียน	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9
เข้าห้องเรียนสม่ำเสมอ		✓	✓	-	✓	-	-	✓	✓	-	5
มีความรับผิดชอบต่อตนเอง		✓	✓	-	✓	-	✓	✓	✓	✓	7
วางแผนการทำงาน		-	✓	✓	-	-	-	✓	✓	-	4
ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	✓	✓	-	7
ความมีวินัยในตนเอง/เคารพกฎ		✓	✓	-	✓	-	✓	✓	✓	✓	7
ยอมรับผลการกระทำของตน		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	8
มีความเชื่อมั่นในตนเอง		-	-	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	5

จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน พบว่า นักเรียนส่วนมากมุ่งเน้นไปที่ด้านความเพียรพยายามและมุ่งมั่น ตั้งใจเอาใจใส่ต่อการเรียนสูงเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านการยอมรับผลการกระทำของนักเรียน ความรับผิดชอบต่อตนเอง มีวินัยในตนเอง เคารพกฎกติกาในชั้นเรียน และส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด เข้าห้องเรียนสม่ำเสมอและวางแผนการทำงานอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านคุณลักษณะและส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนที่สูงขึ้น

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบความรับผิดชอบในการเรียน (จากการสัมภาษณ์นักเรียนเรื่องความรับผิดชอบในการเรียน)

จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบความรับผิดชอบในการเรียนของการสัมภาษณ์นักเรียนเรื่องความรับผิดชอบในการเรียน พบว่า นักเรียนรายที่ 1,2,3,4,5 ให้ความสำคัญด้านความเพียรพยายามและมุ่งมั่น ตั้งใจเอาใจใส่ต่อการเรียนสูงเป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านการยอมรับผลการกระทำของนักเรียนเพื่อพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียน สามารถส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่ครูกำหนด มีวินัยในตนเอง/เคารพกฎกติกา มีความรับผิดชอบต่อตนเอง เข้าห้องเรียนสม่ำเสมอวางแผนการทำงานตลอดจนมีความเชื่อมั่นในตนเอง

ตารางที่ 2.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบความรับผิดชอบในการเรียน (จากการสัมภาษณ์นักเรียนและจากการศึกษาวรรณกรรมเรื่องความรับผิดชอบในการเรียนพบว่า)

สรุป/คุณลักษณะ	ครู	นักเรียน	รวม
มีความเพียรพยายามและมุ่งมั่น ตั้งใจเอาใจใส่ต่อการเรียน	10	9	19
เข้าห้องเรียนสม่ำเสมอ	5	7	12
มีความรับผิดชอบต่อตนเอง	7	7	14
วางแผนการทำงาน	4	5	9
ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด	7	9	16
ความมีวินัยในตนเอง/เคารพกฎ	7	8	15
ยอมรับผลการกระทำของตน	9	8	17
มีความเชื่อมั่นในตนเอง	5	2	7

จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบความรับผิดชอบในการเรียนจากการสัมภาษณ์นักเรียนและจากการศึกษาวรรณกรรมเรื่องความรับผิดชอบในการเรียนพบว่า คุณครูและนักเรียนให้ความสำคัญด้านความเพียรพยายามและมุ่งมั่นตั้งใจเอาใจใส่ต่อการเรียนสูงเป็นอันดับแรก รองลงมาด้านการยอมรับผลการกระทำของนักเรียนเพื่อพัฒนาตนให้สามารถส่งงานตามที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด มีวินัยในตนเอง/เคารพกฎกติกา มีความรับผิดชอบต่อตนเองรู้บทบาทหน้าที่ของตน เข้าห้องเรียนสม่ำเสมอ ขอบวางแผนการทำงานรวมถึงสร้างความเชื่อมั่นในตนเองซึ่งสอดคล้องกับพาณิชช ปฐมพงศ์ (2552) การตั้งใจที่จะทำงานหรือติดตามผลงานที่ได้ทำไปแล้วเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้

สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ต้องเกิดจากการยอมรับในสิ่งที่ตนเองกระทำลงไป สุจิตรา ธนะสูตร (2552) Carpenter and Pease(2013) ,Fritz (2017) ดังนั้นการมุ่งมั่นในด้านการเรียนของนักเรียน ได้แก่ ความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน การแบ่งเวลาในการเรียน การเข้าห้องเรียนตรงเวลา การนำอุปกรณ์การเรียนมาให้ครบและสามารถทำงานตามที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันและส่งตามกำหนดเวลาอีกทั้งเฝ้าหาความรู้ด้วยความขยันหมั่นเพียรอยู่เสมอเพื่อพัฒนาตนเองทั้งด้านความรู้ทางวิชาการและฝึกรอบรรมนิสัยให้มีประสิทธิภาพอย่างมากที่สุด

ตารางที่ 2.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบความรับผิดชอบในการเรียน (จากการสัมภาษณ์นักเรียน การศึกษาวรรณกรรมเรื่องความรับผิดชอบในการเรียนสรุปได้ดังนี้)

สรุป/คุณลักษณะ	นักวิชาการ	สัมภาษณ์	รวม
มีความเพียรพยายามและมุ่งมั่น ตั้งใจเอาใจใส่ต่อการเรียน	9	19	28
เข้าห้องเรียนสม่ำเสมอ	5	12	17
มีความรับผิดชอบต่อตนเอง	7	14	21
วางแผนการทำงาน	4	9	13
ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด	7	16	23
ความมีวินัยในตนเอง/เคารพกฎ	7	15	22
ยอมรับผลการกระทำของตน	8	17	25
มีความเชื่อมั่นในตนเอง	5	7	12

สรุปจากการวิเคราะห์ตารางองค์ประกอบความรับผิดชอบในการเรียนจากการสัมภาษณ์นักเรียนและการศึกษาวรรณกรรมเรื่องความรับผิดชอบในการเรียนพบว่า สิ่งที่มีผู้วิจัยจะนำมาศึกษาพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกถึงความรับผิดชอบในการเรียน ได้แก่ ด้านความเพียรพยายามและมุ่งมั่น ตั้งใจเอาใจใส่ต่อการเรียน ด้านการยอมรับผลการกระทำของนักเรียน ด้านความตรงต่อเวลา และด้านความเคารพในกฎระเบียบกฎเกณฑ์ เพื่อให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านคุณลักษณะและส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนที่สูงขึ้นซึ่งสรุปความรับผิดชอบในการเรียนเป็นคุณลักษณะที่สำคัญ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความมุ่งมั่น เพียรพยายาม หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงการตั้งใจเพียรพยายามกระทำสิ่งที่ได้รับมอบหมายนั้น ซ้ำแล้วซ้ำอีกจนกว่างานนั้นจะสำเร็จ
2. ด้านตรงต่อเวลา หมายถึง การส่งมอบงาน ผลงานที่ได้รับมอบหมาย หรือการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จตรงตามเวลาที่กำหนด
3. ด้านเคารพในระเบียบกฎเกณฑ์ หมายถึง การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ระเบียบหรือข้อบังคับต่าง ๆ ที่ถูกกำหนดขึ้น
4. ด้านยอมรับผลการกระทำของตน หมายถึง การแสดงออกถึงการยอมรับในคำตัดสิน ตักเตือน หรือคำชื่นชมจากครูอาจารย์ผู้บังคับบัญชาในสิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเองทั้งผลดีและผลเสีย

5. วิธีการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ โดยรวบรวมไว้ ดังนี้

Blumberg and Mccann (2009) ได้กล่าวถึงลักษณะของการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนไว้ 6 ลักษณะ มีดังนี้

1. การให้นักเรียนเล็งเห็นในสำคัญของความรับผิดชอบในการเรียนเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาความรับผิดชอบในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เห็นหรือคาดการณ์ผลที่ได้จากการที่มีความรับผิดชอบในการเรียน

2. การพัฒนาทักษะการเรียน ได้แก่ ทักษะการบริหารเวลา ทักษะการควบคุมและสั่งการตนเอง ทักษะการตั้งจุดมุ่งหมาย ทักษะการอ่าน ทักษะการค้นคว้า

3. การนำตนเอง ได้แก่ การพัฒนาทักษะการรู้จักตน การเข้าใจความต้องการของตนเอง การรู้วิธีแสวงหาความรู้ รู้ว่าจะต้องถามใคร หรือจากแหล่งข้อมูลใด ทักษะในการตัดสินใจและพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเอง

4. การประเมินตนเอง ได้แก่ รู้วิธีการประเมินทักษะความสามารถต่อการเรียนของตนเอง รู้จักประเมินทักษะความสามารถในการเรียนของตนเอง รู้จักประเมินศักยภาพการเรียนของตนเองอยู่เป็นประจำ

5. การรู้จักอ่อนและจุดแข็งของตนรู้และเข้าใจลักษณะนิสัยของตนเองว่ามีความสามารถในเรื่องใดบ้าง เช่น ความสามารถในการเป็นผู้นำหรือร่วมทำงานกลุ่ม ทำงานเดี่ยว ความสามารถในการเขียน การยอมรับเคารพกฎเกณฑ์สังคม

6. การรู้จักประเมินและเลือกรับข้อมูลความรู้ เช่น การรู้จักวิธีตั้งคำถาม เพื่อให้ได้ความรู้เพิ่มเติม รู้จักเลือกแหล่งข้อมูลความรู้ประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลได้ ประเมินความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลได้ ประเมินความถูกต้องหรือความน่าเชื่อถือ ของเนื้อหาได้ เลือกใช้ข้อมูลความรู้อย่างถูกต้องไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น

จินตนา พราวศรี (2555) ได้กล่าวถึงลักษณะของการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนว่าเป็นสิ่งที่พัฒนาให้เกิดขึ้นกับนักเรียนได้ซึ่งพ่อแม่ผู้ปกครองและครูจะเป็นส่วนสำคัญในการปลูกฝังและพัฒนาความรับผิดชอบให้เกิดขึ้นกับนักเรียนโดยควรเริ่มปลูกฝังการรับผิดชอบตั้งแต่อายุยังน้อยให้นักเรียนมีโอกาสฝึกความรับผิดชอบโดยการได้ปฏิบัติจริงไม่ให้ปิดความรับผิดชอบให้แก่ผู้อื่นฝึกให้ทำงานให้เสร็จเป็นชิ้นเป็นอัน โดยไม่ละทิ้งงานที่ได้ทำไว้แล้วให้คำแนะนำเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการทำงาน พัฒนาความรับผิดชอบอย่างสม่ำเสมอรวมถึงสร้างบรรยากาศทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนให้เหมาะสม ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการกระทำมิใช่คอยควบคุมห้ามปรามส่งเสริมให้นักเรียนได้ร่วมมือกันรับผิดชอบและรวมถึงปัจจัยต่าง ๆ รอบตัวนักเรียนเพื่อดำเนินการพัฒนาความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Ochs and Izquierdo (2009) ได้กล่าวถึงลักษณะการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนว่าเป็นวิธีการที่จะช่วยสร้างและกระตุ้น ความรับผิดชอบต่อการเรียนของนักเรียนมีทั้งหมด 10 วิธี ประกอบด้วย

1. ไม่ตัดสินใจทั้งหมด คือ ครูไม่ควรตัดสินใจแทนนักเรียนแต่ควรกระตุ้นให้นักเรียนตัดสินใจว่าจะเรียนอย่างไรให้ดีที่สุดสร้างโอกาสให้พวกเขาไปหาสิ่งที่ตนเองสนใจและฝึกฝนทักษะในรูปแบบต่าง ๆ รองรับรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันอย่าคาดหวังว่าทุกคนจะตอบสนองในทางเดียวกันบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการแสดงผลของการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์

2. ไม่คาดการณ์ความคิด คือ การใช้คำถามปลายเปิดเพื่อนำไปสู่คำถามเพิ่มเติม รับทราบคำตอบทั้งหมดอย่างเท่าเทียมกันใช้กระบวนการคิดเพื่อเป็นกรอบสำหรับนักเรียนในการมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้ใหม่ ๆ โดยการสร้างความเชื่อมโยงคิดวิเคราะห์และสำรวจ ความเป็นไปได้

3. พุดน้อยลง คือ ครูต้องเป็นผู้ฟังความคิดเห็นและรับฟังนักเรียนให้มากเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สื่อสารและแสดงความคิดเห็น

4. สร้างต้นแบบพฤติกรรมและสนับสนุนทัศนคติในการเรียนรู้ คือ ครูต้องสนับสนุนการเรียนรู้ครูเป็นผู้สอบถามทำให้กระบวนการคิดของคุณชัดเจน เป็นผู้มีส่วนร่วมในชุมชนแห่งการเรียนรู้สร้างแบบจำลองและกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นเปิดกว้างความอยากรู้ อยากเห็นและการไตร่ตรอง แสดงให้เห็นว่าคุณให้ความสำคัญริเริ่มดังกล่าวข้างต้นปฏิบัติตาม

5. ความคิดตอบกลับ คือ ให้นักเรียนจดสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้ไม่ว่าพวกเขาจะชอบประสบการณ์การเรียนรู้ใดสิ่งหนึ่งที่ช่วยในการเรียนรู้สิ่งที่ขัดขวางการเรียนรู้ของพวกเขาและสิ่งที่อาจช่วยพวกเขาในครั้งต่อไป

6. สอบให้น้อยลง คือ บันทึกความคิดของนักเรียนและติดตามพัฒนาการเมื่อเวลาผ่านไปเปิดโอกาสให้ประยุกต์ใช้การเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ สร้างงานประเมินที่มีความหมายซึ่งอนุญาตให้ถ่ายโอนการเรียนรู้ไปยังบริบทอื่น ๆ

7. ส่งเสริมการตั้งเป้าหมายและการคิดวิเคราะห์ คือ ช่วยนักเรียนกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้เปิดโอกาสให้มีการประเมินตนเองและไตร่ตรองอย่างต่อเนื่องให้ข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์และเฉพาะเจาะจง

8. ไม่วางแผนเกินความเป็นจริง คือ การวางแผนการพัฒนาตนเองตามความเหมาะสมไม่วางแผนพัฒนาเกินความเป็นจริง

9. มุ่งมั่นเรียนรู้ คือ ตรวจสอบให้แน่ใจว่าคุณและนักเรียนรู้เหตุผลของประสบการณ์การเรียนรู้ทุกครั้ง อย่าให้งานยุ่งเกินตัวหลีกเลี่ยงแผนงานถ้าเป็นไปได้อย่าเริ่มต้นด้วยการวางแผนกิจกรรม

10. จัดการประชุม คือ การจัดการประชุมนักเรียนเพื่อทำความเข้าใจและแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยให้นักเรียนพูดถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของตนเองเพื่อพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น

ทวิศักดิ์ สิริรัตนเรขา (2560) ได้กล่าวถึงลักษณะการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนว่าเป็นขั้นตอนของการเปลี่ยนแปลงของลักษณะและพฤติกรรมที่มีรูปแบบของทิศทางที่แน่นอน จากช่วงเวลาหนึ่งไปสู่อีกช่วงเวลาหนึ่งโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ไปจนสู่การมีวุฒิภาวะของการเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ซึ่งพร้อมที่จะกระทำกิจกรรมให้ทำหน้าที่ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพแม้ว่าหน้าที่นั้นจะมีความสลับซับซ้อนยุ่งยากต่อการเพิ่มความรู้ใหม่ ๆ ในการปรับตัวต่อภาวะใหม่ของคนนั้น ๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาความรับผิดชอบในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เห็นหรือคาดการณ์ผลที่ได้จากการที่มีความรับผิดชอบในการเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการรู้จักตน การเข้าใจความต้องการของตนเองการรู้วิธีแสวงหาความรู้ ครูคอยสนับสนุนการเรียนรู้ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเองอย่างจริงจังและให้เหมาะสมกับวัยช่วงวัยในการทำงานเพื่อให้งานนั้นสำเร็จเป็นชิ้นเป็นอัน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในตนเองซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เด็กมีความรับผิดชอบและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียน พบเอกสารดังนี้ จินตนา พรสวรรค์ (2555) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโยธินวิทยา จัหวัดยโสธร มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบผลการใช้กิจกรรมกลุ่มพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนและหลังการพัฒนา 2) เปรียบเทียบผลการใช้คู่มือการจัดกิจกรรมแนะแนวพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนและหลังการพัฒนา และ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการใช้กิจกรรมกลุ่มและการใช้คู่มือการจัดกิจกรรมแนะแนวกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความรับผิดชอบต่อจำนวน 40 คนที่ได้จากการคัดกรองของงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนโยธินวิทยาคมจังหวัดยโสธรด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน โดยการเรียงลำดับเลขคู่เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการพัฒนาด้วยกิจกรรมกลุ่มและกลุ่มเลขคี่เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้ รับการพัฒนาด้วยคู่มือการจัดกิจกรรมแนะแนว เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบวัดความรับผิดชอบแบบเลือกตอบจำนวน 20 ข้อ 2) โปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม 9 ครั้ง ครั้งที่ 1-7 ใช้เวลาครั้งละ 1.30 ชั่วโมง ครั้งที่ 8 ใช้เวลา 1 ชั่วโมง และครั้งที่ 9 ใช้เวลา 2.30 ชั่วโมง ตั้งแต่ และ 3) คู่มือการจัดกิจกรรมแนะแนวสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (Dependent Sample) ระหว่างก่อนและหลังการพัฒนาของทั้งสองกลุ่ม และ t-test (Independent Samples) ระหว่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความรับผิดชอบสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้กิจกรรมกลุ่มมีความรับผิดชอบสูงขึ้นมากกว่ากลุ่มที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้คู่มือการจัดกิจกรรมการแนะแนว

ศิริพร ชูอารมณ์ (2559) ได้การศึกษการพัฒนาโปรแกรมฝึกตนเพื่อเสริมสร้างเจตคติทางบวกต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและความรับผิดชอบต่อตนเองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในอำเภอนาคู จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า 1) การศึกษาสภาพปัญหาเจตคติต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่าครูมีความเข้าใจเกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมและมีความชื่นชมพร้อมรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและตระหนักในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุดส่วนนักเรียนตระหนักในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนความเข้าใจเกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมและความชื่นชมพร้อมรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด 2) โปรแกรมฝึกตน เพื่อเสริมสร้างเจตคติทางบวกต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและความ

รับผิดชอบต่อตนเองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ถูกสร้างขึ้นโดย กิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติ นำเอากิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มาใช้ในการจัดกิจกรรม ประกอบด้วยขั้นที่ 1 ขั้นนำ ขั้นที่ 2 ขั้นการมีส่วนร่วม ขั้นที่ 3 ขั้นการวิเคราะห์ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการและขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผลโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มีผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากนักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมฝึกตนมีเจตคติทางบวกต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและความรับผิดชอบต่อตนเอง หลังการใช้โปรแกรมฝึกตนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมฝึกตน 2 สัปดาห์สูงกว่าก่อนการใช้โปรแกรมฝึกตน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทับทิม ประมูลจะนั่ง (2560) ได้การศึกษาการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อตนเองตามการปลูกฝังจริยธรรมด้วยเหตุผลของโคลเบอร์ก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าโปรแกรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อตนเองตามการปลูกฝังจริยธรรมด้วยเหตุผลของโคลเบอร์ก ที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและการประเมินโครงสร้างของโปรแกรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อตนเองตามการปลูกฝังจริยธรรมด้วยเหตุผลของโคลเบอร์ก โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พบว่าผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญโดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากนักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อตนเองตามการปลูกฝังจริยธรรมด้วยเหตุผลของโคลเบอร์ก คะแนนหลังการใช้โปรแกรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อตนเองตามการปลูกฝังจริยธรรมด้วยเหตุผลของโคลเบอร์ก(Posttest) สูงกว่าคะแนนก่อนการใช้โปรแกรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อตนเองตามการปลูกฝังจริยธรรมด้วยเหตุผลของโคลเบอร์ก (Pretest) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01และนักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อตนเองตามทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมหลังการเข้าร่วมโปรแกรม 2 (Follow) ซึ่งสูงกว่าก่อนการใช้โปรแกรม (Pretest) และคะแนนหลังการใช้โปรแกรม (Posttest) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Silva and Lavelle (2011) ได้นำโปรแกรมกลุ่มแนวพฤติกรรมนิยมมาทดลองใช้นำร่อง (Pilot Test) กับเด็กประถมที่มีอายุตั้งแต่ 5-8 ปี โดยใช้แผนแบบเดียวกันกับผู้ใหญ่แต่ละลดจำนวนชั่วโมงใน Session เหลือแค่ 25-30 นาที และเพิ่มเป็น 2 ครั้งต่อสัปดาห์และปรับกิจกรรมให้เข้ากับเด็ก เช่น เปลี่ยนจากการนั่งหลับตาทำสมาธิเป็นการนั่งลมหายใจจุดประสงค์ของโปรแกรมนี้นี้เพื่อทดสอบว่าการเสริมสร้างความเมตตากรุณาในเด็กผ่านการเรียนรู้จากประสบการณ์ในกลุ่มจะมีผลต่อความรู้สึกรวมทั้งทัศนคติและพฤติกรรมอันพึงประสงค์ต่อสังคมของเด็กหรือไม่ทั้งนี้เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมต่อไป แผนของกลุ่มจะเริ่มด้วยการนั่งสมาธิและพูดถึงหัวข้อใน Session นั้น ๆ และตามด้วยกิจกรรมที่เอื้อให้เด็กมีส่วนร่วมในกลุ่มจากการทดลองพบว่า การทำกลุ่มโดยใช้โปรแกรมแนวพฤติกรรมนิยมสามารถเสริมสร้างทักษะตามโปรแกรม Social and Emotional Learning (SEL) ที่ใช้กันในสถานศึกษาได้เมื่อใช้กิจกรรมที่เหมาะสมกับเด็กซึ่งได้แก่ 1) การตระหนักรู้ในตนเอง (Self-Awareness) 2) การจัดการตนเอง (Self-Management) 3) ความตระหนักรู้ทางสังคม (Social Awareness) 4) การมีมนุษยสัมพันธ์ (Relationship Skills) และ 5) ความรับผิดชอบในการตัดสินใจ (Responsible Decision Making) ผ่านการเอื้อให้เกิดความร่วมมือรู้สึก ขอบคุณ ความเมตตากรุณาและการคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผลได้และยังพบว่าอาจารย์ที่เข้าร่วมกลุ่มนำเอาโปรแกรมไปใช้ในการสอนอีกด้วย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษากลุ่ม

1. รูปแบบของการช่วยเหลือพัฒนาทางจิตวิทยา นั้นมีหลายวิธี การปรึกษาเป็นกระบวนการหนึ่งที่ช่วยเหลือให้ผู้รับการปรึกษาเกิดการพัฒนาตนทั้งทางความคิด ความรู้สึก รวมไปถึงพฤติกรรม ซึ่งรูปแบบของการปรึกษานั้นมีทั้งรูปแบบของการปรึกษารายบุคคลและการปรึกษากลุ่ม ซึ่งความแตกต่างของการปรึกษาทั้งสองรูปแบบที่เห็นได้ชัดเจน คือ จำนวนสมาชิก และกระบวนการที่ อยู่ในการดำเนินการปรึกษา ซึ่งการปรึกษากลุ่มนั้นมีโอกาสที่จะพบทางเลือกในการจัดการชีวิตที่ มากกว่าเพราะมาจากการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่มีความต้องการในประเด็นเดียวกัน เมื่อเทียบกับการ ปรึกษารายบุคคล ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายของการปรึกษากลุ่มจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ โดย รวบรวมไว้ดังนี้

จิราภรณ์ อารยะรังสฤษฎ์ (2539) การปรึกษากลุ่ม หมายถึง เป็นกระบวนการที่ผู้ให้ คำปรึกษาจัดขึ้น เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้มารับบริการขอคำปรึกษา ซึ่งมีจำนวน 2 คนขึ้นไป มาเข้า ร่วมกลุ่มกัน โดยมีผู้ให้การปรึกษา ซึ่งเป็นผู้มีความรู้และบุคลิกภาพที่เหมาะสมในการเป็นผู้นำ กลุ่ม ทำหน้าที่เอื้ออำนวยให้บรรยากาศในกลุ่มมีความอบอุ่น เป็นกันเอง รู้สึกปลอดภัย จนทำให้ สมาชิกเกิดความรู้สึกไว้วางใจซึ่งกันและกัน และนำไปสู่การเปิดเผยตนเอง เพื่อช่วยให้สมาชิกได้สำรวจ และเผชิญหน้ากับปัญหาหรือสิ่งที่ทำให้เกิดความวิตกกังวล ด้วยการทำความเข้าใจและค้นหาวิถีทาง ในการแก้ไขปัญหา นอกจากนี้กลุ่มยังช่วยให้สมาชิกมีการพัฒนาความสามารถของตนเองมีแนวทาง ปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับของสังคมและรู้จักปรับตัวเพื่อการดำเนินชีวิตที่มีคุณค่าของตนเอง

Corey (2016) ให้ความหมายไว้ว่า การปรึกษากลุ่ม (Group Counseling) คือ การปรึกษา เพื่อศึกษา รักษา หรือดำเนินการร่วมกันทั้งสองเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือให้สมาชิกกลุ่มเกิดการ เปลี่ยนแปลงความคิด ความรู้สึก พฤติกรรมซึ่งมาจากเป้าหมายในการเข้ารับการปรึกษา โดยมี จุดมุ่งหมายเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและการบำบัดรักษาผ่านบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความไว้วางใจกันและ กัน การเห็นอกเห็นใจ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่การเปิดเผยเรื่องราวที่ต้องการแก้ไข หรือเป็นปัญหา เพื่อการพัฒนาตนเองจากความพยายามค้นหาศักยภาพและจุดเด่นที่มีอยู่ในตนเอง และพยายามที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่การมีพฤติกรรมที่พึงปรารถนาต่อไป

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2560) การปรึกษากลุ่ม (Group Counseling) หมายถึง การดำเนินการ ตามขั้นตอนหรือกระบวนการช่วยเหลือแก่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปที่มีปัญหาในเรื่องที่คล้ายคลึงกัน หรือมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองในเรื่องเดียวกัน โดยใช้ความสัมพันธ์และอิทธิพลของกลุ่มในการ ช่วยเหลือสมาชิกในด้านกำลังใจ การเห็นอกเห็นใจ การให้ข้อมูลย้อนกลับและข้อเสนอแนะ เพื่อให้ สมาชิกเข้าใจตนเอง เข้าใจปัญหา และแนวทางในการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาจากการพูดคุยและ พิจารณาร่วมกันเป็นกลุ่ม สำหรับจำนวนสมาชิกในกลุ่มควรอยู่ระหว่าง 8 – 12 คนซึ่งจะทำให้การ ปรึกษามีประสิทธิภาพ เพราะสมาชิกมีโอกาสสร้างปฏิสัมพันธ์กันได้ทั่วถึง และมีส่วนร่วมในการรับ และให้ความช่วยเหลือกลุ่มได้อย่างเต็มที่

ศันสนีย์ ปัญจวรรณ (2561) การปรึกษากลุ่ม หมายถึง กระบวนการกลุ่มที่สมาชิกกลุ่ม มาพบปะกันการยอมรับ และการไว้วางใจกัน โดยมีผู้นำกลุ่มเอื้ออำนวยให้สมาชิกกลุ่มได้มีโอกาส สำรวจตนเอง แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น กล้าเผชิญความจริง ยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น

เพื่อให้เกิดการพัฒนาตนเอง ด้วยการจัดประสบการณ์เพื่อการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติตามเป้าหมายของการให้การศึกษารูปแบบกลุ่ม และจุดประสงค์เฉพาะด้านเกี่ยวกับทักษะต่าง ๆ

ซูวิทย์ รัตนพลแสนย์ (2563) การศึกษากลุ่ม หมายถึง กระบวนการที่ผู้ให้คำปรึกษาจัดขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ให้คำปรึกษาหลาย ๆ ที่มีปัญหาล้ำคลึงกันหรือมีความต้องการเหมือนกัน โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้รับการปรึกษา (สมาชิกในกลุ่ม) ได้แก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาตนเอง โดยผู้ให้การปรึกษาจะคอยเอื้ออำนวยให้ผู้รับการปรึกษา ได้มีโอกาสสำรวจตนเองแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น กล้าเผชิญความจริง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ภายใต้บรรยากาศของกลุ่มที่อบอุ่นจริงใจ ให้การยอมรับ มีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการศึกษากลุ่ม หมายถึง กระบวนการการปรึกษากับบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปโดยมีวัตถุประสงค์เดียวกันในการพูดคุย แลกเปลี่ยน และร่วมกันแก้ไขปัญหา โดยมีนักจิตวิทยาเป็นผู้นำให้กระบวนการให้การศึกษากลุ่ม

2. จุดมุ่งหมายของการศึกษากลุ่ม

ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายของการศึกษากลุ่มจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ โดยรวบรวมไว้ดังนี้

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2560) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษากลุ่มไว้ว่า การปรึกษามีความมุ่งหมายเพื่อช่วยให้ผู้รับการปรึกษาเกิดสติปัญญาในเรื่องของการรู้เท่าทันตนเอง คือได้รู้จักตนเอง และยอมรับตนเองในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านความถนัด ความสามารถ ความพึงพอใจ และความพร้อมของตนเอง ในการที่จะเลือกสิ่งต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับตนเอง จากแนวทางที่ได้รับการเสนอแนะอย่างหลากหลายจนสามารถรู้จักวิถีทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามอัตภาพ

ปริศนา จันทศักดิ์ (2564) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษากลุ่มไว้ ดังนี้เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มได้ระบายความรู้สึก และปัญหาต่าง ๆ ที่เก็บไว้ออกมาโดยมีผู้รับฟังและคอยให้ความช่วยเหลือ

1. เพื่อให้สมาชิก คิดแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นของตนเอง ภายใต้การช่วยเหลือของกลุ่ม และการเรียนรู้จากสมาชิกกลุ่มอื่น ๆ
2. เพื่อช่วยส่งเสริมให้สมาชิกกลุ่มมีความเข้มแข็ง สามารถที่จะยืนหยัดและแก้ปัญหาอย่างมีสติ
3. เพื่อช่วยให้สมาชิกมีความพร้อมที่จะรักษาสิ่งที่ได้รับการแก้ไขหรือการช่วยเหลือจากกลุ่มให้มีความคงทน และยั่งยืนต่อไป

Corey (2012) กล่าวว่า ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษากลุ่มไว้ดังนี้

1. เพื่อการตระหนักรู้และรู้จักตนเองโดยการพัฒนาเอกลักษณ์แห่งตน
2. เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้ที่จะไว้วางใจตนเองและผู้อื่น
3. เพื่อให้รับรู้ความต้องการและปัญหาของสมาชิกคนอื่นว่ามีความคล้ายคลึงกับตนเองและรู้ว่าเป็นเรื่องปกติ
4. เพื่อช่วยให้สมาชิกค้นพบแหล่งทรัพยากรภายในครอบครัวและชุมชนที่เป็นวิธีการในการแก้ไขปัญหาของพวกเขา

5. เพื่อเพิ่มการยอมรับตนเอง ความมั่นใจในตนเอง เคารพตนเอง และมีมุมมองใหม่เกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น

6. เพื่อเรียนรู้วิธีที่จะแสดงอารมณ์ความรู้สึกของคนที่มีบุคลิกร่วมในทางสร้างสรรค์

7. เพื่อพัฒนาความห่วงใย ความเอื้ออาทรต่อความต้องการและความรู้สึกของผู้อื่น

8. เพื่อค้นหาทางเลือกในการจัดการกับปัญหาและการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง

9. เพื่อเพิ่มการกำกับตนเอง การมีอิสระเสรีและความรับผิดชอบที่มีต่อตนเองและผู้อื่น

10. เพื่อตระหนักถึงทางเลือกและมีวิธีเลือกอย่างชาญฉลาด

11. เพื่อวางแผนในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้

12. เพื่อเรียนรู้ทักษะทางสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

13. เพื่อเรียนรู้วิธีการโต้แย้งหรือเผชิญหน้ากับผู้อื่นด้วยความเอื้ออาทร ห่วงใยจริงใจและตรงไปตรงมา

14. เพื่อช่วยให้เข้าใจค่านิยมของตนเองได้ชัดเจนสามารถแก้ไขและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้

The University of Mary Hardin-Baylor [UMHB] (2022) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการปรึกษากลุ่มไว้ดังนี้

1. เพื่อให้และรับการสนับสนุน

2. เพื่อทำความเข้าใจปัญหาและค้นหาแนวทางแก้ไขที่เป็นไปได้

3. เพื่อฝึกทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ในการตั้งคำถามที่ปลอดภัย

4. เพื่อเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีที่ค้นพบปะกับผู้อื่น

5. เพื่อเพิ่มทักษะการสังเกตและข้อเสนอแนะ

6. เพื่อเสริมทักษะการแก้ปัญหา

7. เพื่อปรับปรุงการแสดงออกทางอารมณ์

8. เพื่อลดการแยกทางสังคม

9. เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารที่ดี

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการปรึกษากลุ่ม หมายถึงการเปิดโอกาสให้ผู้รับการปรึกษาได้ระบายความรู้สึกทำความเข้าใจกับปัญหาที่เกิดขึ้นและค้นหาแนวทางการแก้ไขภายใต้การช่วยเหลือของการให้การปรึกษา

3. กระบวนการปรึกษากลุ่ม

ผู้วิจัยได้ศึกษากระบวนการของการปรึกษากลุ่มจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ โดยรวบรวมไว้ดังนี้

มณฑรา ธรรมบุศย์ (2561) ได้อธิบายกระบวนการของการให้การปรึกษากลุ่ม ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อตั้งกลุ่ม ในขั้นนี้สมาชิกที่เข้ากลุ่มยังไม่กล้าเปิดเผยตนเอง เพราะยังไม่ไว้วางใจในกลุ่ม ผู้ให้การปรึกษาจะต้องชี้แจงวัตถุประสงค์ของการให้การปรึกษา และสร้างสัมพันธภาพที่ดีให้เกิดขึ้นในกลุ่ม และต้องใช้เวลาแก่สมาชิกกลุ่มพอสมควรอย่ารีบเร่ง

ขั้นที่ 2 ขั้นการเปลี่ยนแปลงลักษณะของสมาชิก เป็นขั้นตอนต่อจากขั้นแรกกลุ่มเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการขึ้นบ้าง สมาชิกเริ่มรู้จักไว้วางใจกันแต่ก็ยังคงมีความวิตกกังวล มีความตึง

เครียดอยู่บ้าง ผู้ให้การศึกษาจะต้องพยายามชี้แจงให้สมาชิกกล้า อภิปรายปัญหาตัวเอง อย่างเปิดเผย

ขั้นที่ 3 ขั้นดำเนินการ ขั้นนี้สัมพันธ์ภาพระหว่างสมาชิกในกลุ่มจะดีขึ้นมาก กล้าเปิดเผยตนเอง อภิปรายปัญหาตามความเป็นจริง ร่วมกันแก้ปัญหของสมาชิก ทุกคนได้สำรวจตัวเอง เข้าใจปัญหาและพร้อมจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตน

ขั้นที่ 4 ขั้นยุติการศึกษา เมื่อสมาชิกเข้าใจปัญหาอย่างกระจ่างแจ้ง รู้จักแก้และเลือกวิธีที่เหมาะสมกับตน นำไปปฏิบัติด้วยความพอใจ ไม่มีข้อข้องใจตกค้าง ก็ให้ยุติการให้การศึกษาแบบกลุ่มได้

จิ้น แบรี (2549) ได้อธิบายกระบวนการของการให้การศึกษากลุ่ม ดังนี้

1. การสร้างสัมพันธ์ภาพ: จุดประสงค์สำคัญของขั้นตอนนี้คือเพื่อสร้างความคุ้นเคย ความอุ่นใจ สบายใจ และสร้างความไว้วางใจระหว่างผู้รับการศึกษากับผู้ให้การศึกษา ผู้ให้การศึกษาจะต้องสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้รับการปรึกษา โดยใช้เทคนิคและทักษะต่าง ๆ เพื่อให้มีความเข้าใจที่ตรงกัน เช่น การทักทายสั้นๆ การพูดเรื่องทั่วไป

2. การสำรวจปัญหา: ผู้ให้การศึกษาจะต้องใช้ทักษะต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษาได้บอกเล่าถึงปัญหาหรือสำรวจปัญหาและความต้องการของตนเอง ซึ่งขั้นตอนนี้จะใช้เวลามากน้อยขึ้นอยู่กับพื้นฐาน สติปัญญา ความสามารถ ลักษณะนิสัยของผู้รับการปรึกษา และความชำนาญในการใช้ทักษะของผู้ให้การศึกษา

3. เข้าใจปัญหา สาเหตุของปัญหาและความต้องการ: ขั้นตอนนี้เป็นหัวใจของกระบวนการให้คำปรึกษา ซึ่งผู้ให้การศึกษาใช้ทักษะต่าง ๆ เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาเกิดความเข้าใจอย่างกระจ่างในปัญหาของตนเองอย่างแท้จริง ตั้งแต่สาเหตุของปัญหาและความต้องการของตนเอง โดยผู้ให้การศึกษาจะต้องช่วยและกระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษาได้คิด สำรวจความรู้สึก และความต้องการของตนเอง ให้มองเห็นแนวทางที่จะแก้ไขปัญหานั้น

4. การวางแผนการแก้ปัญหา: ผู้ให้การศึกษาจะต้องช่วยกระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษาได้ใช้ศักยภาพที่มีอยู่ค้นหาวิธีในการแก้ปัญหา โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย วางแผนแก้ไขปัญหาย่างเป็นขั้นตอนและตัดสินใจเลือกทางแก้ปัญหาที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับการปรึกษา มากที่สุด ทั้งนี้ผู้ให้การศึกษาไม่ควรเร่งรีบและด่วนตัดสินใจจัดการปัญหาของผู้รับการปรึกษา แต่จะคอยให้กำลังใจในการวางแผนปฏิบัติ เพื่อแก้ไขปัญหาด้วยตนเองก่อน (สามารถให้กำลังใจด้วยข้อพระคำที่สอดคล้องกับสถานการณ์นั้นได้) หากผู้รับการปรึกษาหมดหนทางและคิดไม่ออก ผู้ให้การศึกษาจึงจะเสนอแนะแนวทาง เพื่อให้ได้พิจารณาความเหมาะสมและเลือกทางแก้ไขปัญหที่ดีที่สุดด้วยตนเอง ซึ่งผู้รับการปรึกษาเห็นว่าสามารถทำได้จริง มีโอกาสประสบความสำเร็จ และมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติด้วยตนเอง ไม่ใช่เป็นการบังคับให้ปฏิบัติ

5. ยุติกระบวนการ: ผู้ปรึกษาควรให้สัญญาณแก่ผู้รับการปรึกษาได้รู้ตัวก่อนสิ้นสุดการให้การศึกษา และเปิดโอกาสให้ผู้รับการปรึกษาได้สรุปในสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จากการสนทนา จากนั้นผู้ให้การศึกษาจึงเพิ่มเติมในประเด็นที่ขาดหายไป ในบางครั้งผู้ให้การศึกษาอาจมอบหมายการบ้านให้ผู้รับการปรึกษากลับไปปฏิบัติ (การให้คำข้อพระคำที่ เพื่อให้กำลังใจและสร้างความคิดในเชิงบวก) เปิดโอกาสให้ผู้รับการปรึกษาสามารถพบได้ในเรื่องต่อไปถ้าเขาต้องการ และนัดหมายเวลาที่เหมาะสม

พร้อมทั้งให้กำลังใจแก่ผู้รับการปรึกษาในการปฏิบัติตามที่ได้ตัดสินใจในระหว่างการให้การปรึกษาก่อนสิ้นสุดการให้การปรึกษา ควรสนทนาเล็กน้อยด้วยเรื่องทั่ว ๆ ไปแล้วจึงกล่าวอำลา

Corey (2004) ได้อธิบายกระบวนการปรึกษากลุ่ม ดังนี้

1. ขั้นเริ่มต้น (Initial Stage) เป็นขั้นตอนของการกำหนดเป้าหมายกำหนดจุดมุ่งหมาย โครงสร้างของกลุ่ม สร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม สร้างบรรยากาศของความคุ้นเคยเกิดการยอมรับและไว้วางใจซึ่งกันและกัน ตลอดจนรู้จักกฎ กติกา และบทบาทของสมาชิก

2. ขั้นดำเนินการ (Working Stage) เป็นขั้นของความร่วมกันทำงานเพื่อบรรลุถึงเป้าหมาย ผู้นำกลุ่มจะต้องช่วยให้กลุ่มมีการสร้างบรรยากาศ ให้สมาชิกกลุ่มสามารถที่จะเปิดเผยตนเอง สมาชิกกลุ่มเห็นความสำคัญของการยอมรับ และเข้าใจในความรู้สึกกังวลใจที่เกิดขึ้น

3. ขั้นยุติ (Final Stage) เป็นขั้นของการรวบรวมเพื่อสรุปข้อมูล และการยุติ การให้การปรึกษา เป็นการช่วยให้สมาชิกได้รวบรวมสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้จากกลุ่ม วางแผนที่จะมาพบกันเพื่อติดตามผล

Corey (2012) ได้อธิบายกระบวนการของการให้การปรึกษากลุ่ม ดังนี้

1. ขั้นเริ่มต้น เป็นขั้นที่ผู้นำกลุ่มสร้างสัมพันธภาพกับสมาชิกภายในกลุ่มเพื่อให้เกิดความไว้วางใจ ให้สมาชิกรู้สึกว่าได้ได้รับความรักและเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

2. ขั้นดำเนินการ ขั้นนี้จะพยายามให้สมาชิกเกิดการเรียนรู้ว่าพฤติกรรมที่ขาดความรับผิดชอบ และทางเลือกที่ไม่เหมาะสมนั้นทำให้เกิดปัญหาหรือความยุ่งยากในชีวิตโดยพยายามเน้นพฤติกรรมที่เป็นปัจจุบัน

3. ขั้นยุติ ผู้นำกลุ่มจะต้องช่วยให้สมาชิก มีการวางแผนเพื่อเปลี่ยนแปลงโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงที่ปฏิบัติได้

Corey (2018) ได้อธิบายกระบวนการของการให้การปรึกษากลุ่ม ดังนี้

1. ขั้นเริ่มต้น (Initial Stage) เป็นขั้นตอนของการกำหนดเป้าหมาย กำหนดจุดมุ่งหมาย โครงสร้างของกลุ่ม สร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม สร้างบรรยากาศของความคุ้นเคยเกิดการยอมรับและไว้วางใจซึ่งกันและกัน ตลอดจนรู้จักกฎ กติกา และบทบาทของสมาชิก

2. ขั้นดำเนินการ (Working Stage) เป็นขั้นของความร่วมกันทำงานเพื่อบรรลุถึงเป้าหมาย ผู้นำกลุ่มจะต้องช่วยให้กลุ่มมีการสร้างบรรยากาศ ให้สมาชิกกลุ่มสามารถที่จะเปิดเผยตนเอง สมาชิกกลุ่มเห็นความสำคัญของการยอมรับ และเข้าใจในความรู้สึกกังวลใจที่เกิดขึ้น

3. ขั้นยุติ (Final Stage) เป็นขั้นของการรวบรวมเพื่อสรุปข้อมูลและการยุติการให้การปรึกษาเป็นการช่วยให้สมาชิกได้รวบรวมสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้จากกลุ่มวางแผนที่จะมาพบกันเพื่อติดตามผล

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า กระบวนการปรึกษากลุ่มในการวิจัยครั้งนี้ใช้ขั้นตอนการปรึกษากลุ่ม 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเริ่มต้น เริ่มการให้การปรึกษากลุ่ม จำเป็นต้องอธิบายความเป็นมาในการทำกลุ่มอย่างชัดเจน ทั้งจุดประสงค์ ขั้นตอน จำนวนครั้งในการเข้ากลุ่มระยะเวลาผลที่ได้รับ และแจ้งข้อตกลงและการมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม ขั้นดำเนินการ เป็นการที่ผู้วิจัยนำหลักการ แนวคิด และเทคนิคของทฤษฎีพฤติกรรมนิยมมาใช้ เพื่อให้ให้นักเรียนปรับเปลี่ยนความคิด และพฤติกรรมไปในทิศทางที่พึงประสงค์ สำรวจปัญหา ค้นหาข้อมูลสาเหตุของปัญหา ที่แสดงออกพฤติกรรมที่ไม่ขาด

ความรับผิดชอบในการเรียน เพื่อสร้างความเข้าใจและเปิดโอกาสให้ฝึกปฏิบัติทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะไปสู่การพัฒนาด้านคุณลักษณะที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนที่สูงขึ้น จำนวน 10 ครั้งสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1.30 ชั่วโมง ชั้นยุติเป็นขั้นการสรุปเนื้อหาในการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนั้น ๆ โดยผู้วิจัยให้ความสำคัญและใส่ใจกับประสบการณ์ที่เกิดขึ้น การยุติกลุ่มภายหลังในการให้การปรึกษากลุ่มในแต่ละครั้งโดยผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันสรุป ตลอดจนเปิดโอกาสให้ได้ซักถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดจนให้ข้อมูลย้อนกลับ มีการบ้านหรือมอบหมายงานบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษาในครั้งต่อไป

4. หลักการปรึกษากลุ่ม

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงหลักการปรึกษากลุ่มสรุปได้ดังนี้

4.1 การเลือกสมาชิกกลุ่ม

ดวงมณี จงรักษ์ (2554) กล่าวว่า การคัดเลือกสมาชิกนั้นไม่ใช่ทุกคนจะสามารถมาเข้าร่วมกลุ่มได้ การคัดเลือกสมาชิกเข้ากลุ่มนั้นจะต้องผ่านการคัดเลือกตามกระบวนการเพื่อตอบสนองเป้าหมายของการจัดตั้งกลุ่ม การคัดเลือกสมาชิกจะเปิดโอกาสให้ได้สมาชิกที่เหมาะสมในกรณีที่ต้องการคัดกรองสมาชิกผู้นำกลุ่มสามารถกระทำ ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล เป็นวิธีที่ใช้เวลาค่อนข้างมาก แต่จะสามารถเปิดโอกาสให้ประเมินสมาชิกที่เหมาะสมที่สุดเข้าร่วมกลุ่ม ผู้นำกลุ่มมีโอกาสสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ที่จะเป็นสมาชิกในกลุ่ม

2. การคัดกรองด้วยวิธีอื่น ๆ การทำแบบสอบถาม แบบประเมินให้ข้อมูลผ่านแบบฟอร์มหรือการทำแบบสอบถาม แบบประเมินตามความเหมาะสม

Ohlsen (1970) กล่าวว่า การเลือกสมาชิกเข้ากลุ่มที่เหมาะสมจะเข้ากลุ่มนั้นควรเป็นผู้ที่มีความสนใจและมีแรงจูงใจในการเข้ากลุ่ม และในการสัมภาษณ์สมาชิกครั้งแรกผู้ให้การศึกษาจะต้องชี้แจงจุดมุ่งหมายและลักษณะของกลุ่ม ตลอดจนกระบวนการที่สมาชิกจะต้องทำต่าง ๆ

Corey (2012) กล่าวว่า การเลือกสมาชิกเข้ากลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีคุณลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกัน (Homogeneous Versus Heterogeneous Groups) ได้อธิบายไว้ดังนี้ กลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น ระดับอายุเดียวกัน คือ กลุ่มเด็ก กลุ่มวัยรุ่นหรือกลุ่มผู้สูงอายุ นอกจากนี้อาจจะเป็นกลุ่มที่มีความสนใจหรือปัญหาที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งกลุ่มที่สมาชิกที่มีคุณลักษณะที่คล้ายคลึงกัน จะมีความเหมาะสมในการกำหนดกลุ่มประชากรที่แน่นอนและเป็นกลุ่มระยะสั้น ส่วนกลุ่มที่มีสมาชิกที่มีลักษณะแตกต่างกันจะมีข้อดี คือจะเห็นความก้าวหน้าส่วนบุคคลซึ่งอาจจะเป็นกลุ่มระยะสั้นหรือกลุ่มระยะยาว กลุ่มที่มีลักษณะแตกต่างกันนี้จะคล้ายโครงสร้างเล็ก ๆ ของสังคม ซึ่งสมาชิกได้ทดลองพฤติกรรมใหม่ เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมและการได้รับข้อมูลย้อนกลับจากสมาชิกอย่างหลากหลาย ดังนั้น ในการพิจารณาจัดตั้งกลุ่มควรจะเป็นกลุ่มที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกัน จึงต้องพิจารณาจากวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของกลุ่ม

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเลือกสมาชิกกลุ่ม จะต้องถามความสนใจความเต็มใจในการเข้ากลุ่ม โดยจะต้องเป็นผู้ที่มีปัญหาคล้ายคลึงกันที่จะเข้ากลุ่ม เริ่มจากการสัมภาษณ์ เพื่อการกระตุ้นให้สมาชิกมีความสนใจที่จะเข้ากลุ่ม และในการสัมภาษณ์สมาชิกครั้งแรกผู้ให้การศึกษาจะต้องชี้แจงจุดมุ่งหมาย ลักษณะของกลุ่ม ตลอดจนกระบวนการที่สมาชิกจะต้องทำการเลือกสมาชิก

เข้ากลุ่ม จึงควรพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของการปรึกษากลุ่มการวิจัยนี้เลือกสมาชิกตามความสนใจ ความเต็มใจในการเข้ากลุ่มและมีปัญหาคล้ายคลึงกันเข้าร่วมกลุ่ม

4.2 ขนาดของกลุ่ม

เสาวภา เหมือนชู (2550) กล่าวว่า ขนาดของกลุ่มให้การศึกษานั้น ควรประกอบด้วยสมาชิกประมาณ 6-10 คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัยของสมาชิก ถ้าสมาชิกอยู่ในวัยเด็กขนาดของกลุ่มควรประกอบด้วยสมาชิก 3-6 คน ถ้าอยู่ในวัยรุ่นหรือวัยผู้ใหญ่ขนาดกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 6-10 คน

วัชร ทรัพย์มี (2550) กล่าวว่า ขนาดของกลุ่มควรมีสมาชิกประมาณ 6-8 คนแต่ถ้าเป็นเด็กเล็กควรมีสมาชิกน้อยกว่านี้ การมีสมาชิกในกลุ่มมากเกินไปจะทำให้ผู้รับบริการแต่ละคนไม่มีโอกาสสำรวจปัญหาของตนเองอย่างพอเพียง และผู้ให้บริการการปรึกษาไม่สามารถสังเกตพฤติกรรมและให้ความช่วยเหลือสมาชิกแต่ละคนได้อย่างทั่วถึง

Corey (2018) กล่าวว่า ขนาดของกลุ่มขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ อายุของสมาชิกในกลุ่ม ประสบการณ์ของผู้นำกลุ่ม และปัญหาที่ต้องสำรวจทั้งนี้ ถ้าสมาชิกกลุ่มอยู่ในวัยเด็กขนาดของกลุ่ม ควรมีสมาชิก 3-4 คน ถ้าสมาชิกอยู่ในวัยรุ่นขนาดของกลุ่ม ควรมีสมาชิก 6-8 คน สมาชิกอยู่ในกลุ่มผู้ใหญ่ขนาดของกลุ่ม ควรมีสมาชิกประมาณ 8 คน

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า สมาชิกกลุ่มควรมีอย่างน้อย 6 คนขึ้นไป และไม่ควรมีมากเกินไป 15 คน จำนวนสมาชิกที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อการให้การปรึกษากลุ่มควรอยู่ในช่วง 6-10 คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของกลุ่ม ลักษณะของปัญหา หากมีสมาชิกมากเกินไปอาจจะทำให้สมาชิกสำรวจปัญหาไม่ทั่วถึง ขณะเดียวกันหากสมาชิกน้อยเกินไปจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มได้น้อย และในการวิจัยครั้งนี้สมาชิกกลุ่มจำนวน 8 คน

4.3 ระยะเวลาในการเข้ากลุ่ม

วัชร ทรัพย์มี (2550) กล่าวว่า เวลาของการให้การปรึกษากลุ่มขึ้นอยู่กับอายุของผู้รับบริการ ปรึกษาและความจำกัดของสถานที่ เด็กเล็กควรใช้เวลาประมาณ 30 นาที ต่อครั้งแต่ควรจัดให้ขึ้นส่วนวัยรุ่นอาจใช้เวลาครั้งละประมาณ 1 ชั่วโมง ส่วนผู้ใหญ่มากกว่าได้

Ohlsen (1970) กล่าวว่า ระยะเวลาในการปรึกษากลุ่มควรจัดการปรึกษากลุ่มสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง ระยะเวลาไม่ควรต่ำกว่า 90 นาที และให้การปรึกษา ควรอยู่ที่ 8-10 ครั้ง

Corey (2018) กล่าวว่า ระยะเวลาในการให้การปรึกษากลุ่มเด็กและวัยรุ่นควรจัดให้มีการเข้ากลุ่มสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ใช้เวลา 1 – 2 ชั่วโมง และใช้เวลาสั้น ๆ ส่วนผู้ใหญ่ควรจัดให้มีการเข้ากลุ่มสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ขึ้นอยู่กับสมาชิกในกลุ่ม และใช้เวลา ครั้งละ 2 ชั่วโมงกลุ่มผู้ป่วยควรจัดให้มีการเข้ากลุ่มทุกวันและใช้เวลา 45 นาที แต่วิธีที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นกลุ่มผู้ป่วยควรใช้เวลา 90 นาที

Berg, Landreth & Fall (2018) ได้นำเสนอเกี่ยวกับขนาด ระยะเวลา และจำนวนครั้งในการปรึกษากลุ่มสำหรับวัยรุ่น ไว้ว่า วัยรุ่น คือ วัยที่เผชิญการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งทางกายภาพและการใช้ชีวิต ซึ่งในบรรดาความสงสัยต่าง ๆ ที่เข้ามาในวัยนี้ มักจะถูกคลี่คลายผ่านการหาคำตอบจากคนใกล้ชิดโดยเฉพาะเพื่อน การปรึกษากลุ่มจึงเป็นกระบวนการสำคัญในการช่วยให้วัยรุ่นไม่เผชิญการเปลี่ยนแปลงอย่างโดดเดี่ยวและพัฒนาตนเองผ่านการมีส่วนร่วมในกลุ่มการปรึกษา ขนาดของกลุ่มที่เหมาะสมนั้นอยู่ในช่วงระหว่าง 5 – 10 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่ไม่มากจนเกินไปทำให้เกิดความสนิทสนมได้เร็ว สำหรับช่วงระยะเวลาในการดำเนินการที่เหมาะสมอยู่ระหว่าง 1 ชั่วโมง จนถึง 1 ชั่วโมง

30 นาที หรือ ระหว่าง 60 นาที ถึง 90 นาที โดยให้เหตุผลว่าเวลาที่น้อยกว่า 1 ชั่วโมงนั้นอาจจะทำให้ประสิทธิภาพของกลุ่มลดลงได้ การปรึกษากลุ่มสำหรับวัยรุ่นนั้นจะทำให้พวกเขาเหล่านั้นมีโอกาสในการสร้างความสนิทสนมและกล้าที่จะแลกเปลี่ยนปัญหาระหว่างกัน เกิดการรับรู้คุณค่าของตนผ่านกลุ่ม มองเห็นอัตลักษณ์ของตน เคารพความแตกต่างหลากหลาย และเติบโตไปด้วยกันกับสมาชิกในกลุ่มด้วยบรรยากาศที่เป็นมิตร ปลอดภัย และไว้วางใจได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ระยะเวลาในการเข้ากลุ่ม ขึ้นอยู่กับเวลาที่สมาชิกว่างตรงกัน จุดประสงค์ของการพบกัน ระยะเวลาจะอยู่ระหว่างครั้งละ 1 - 1.30 ชั่วโมง โดยการเข้ากลุ่มไม่เกิน 12 ครั้ง โดยผู้นำกลุ่มควรมีการประเมินระยะเวลา และจำนวนครั้งในการให้การปรึกษา แจ้งให้สมาชิกกลุ่มได้รับทราบ เพื่อให้การปรึกษากลุ่มดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและบรรลุตามวัตถุประสงค์ และสำหรับการวิจัยนี้ระยะเวลาในการเข้ากลุ่ม จำนวน 12 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1.30 ชั่วโมง

4.4. การจัดสถานที่

Mahler (1969) กล่าวเกี่ยวกับการจัดสถานที่ในการให้การปรึกษากลุ่มไว้ว่า ควรเป็นห้องที่มีลักษณะเป็นสัดส่วนและมีขนาดพอเหมาะสมกับจำนวนสมาชิก มีการจัดมีการจัดเก้าอี้ในลักษณะเป็นวงกลม สมาชิกสามารถมองเห็นได้ทั่วกัน พื้นห้องสะอาดพร้อมสำหรับการเปลี่ยนอิริยาบถมานั่งกับพื้นได้

กาญจนา ไชยพันธุ์ (2549) กล่าวว่า สถานที่ในการปรึกษาแบบกลุ่ม เป็นสถานที่ที่เป็นสัดส่วนมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก ปราศจากสิ่งรบกวน เป็นห้องเก็บเสียง สามารถพูดคุยกันได้อย่างเปิดเผย

Corey (2018) กล่าวว่า สถานที่ที่เหมาะสมในการปรึกษากลุ่มคือเป็นที่เฉพาะ มีความมิดชิด เพื่อให้สมาชิกรู้สึกปลอดภัย สะดวกสบาย มีอิสระในการเคลื่อนไหวเพียงพอ และสามารถพูดคุยกันได้อย่างเปิดเผยจากที่กล่าวมาข้างต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดสถานที่ควรเป็นห้องที่กว้างขวาง อากาศถ่ายเท เป็นสัดส่วนหรือห้องเฉพาะมิดชิด สมาชิกสามารถพูดคุยกันได้อย่างเปิดเผย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษากลุ่ม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษากลุ่มพบเอกสารดังนี้

สุมาศ ไชยบุรณ์ (2560) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมและทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมเพื่อลดพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการเรียนของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง พบว่านักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการเรียนที่ได้รับการปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมและนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการเรียนที่ได้รับการปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมลดลงทั้ง 3 ด้านดังนี้ 1) ด้านความรับผิดชอบ มีความรับผิดชอบมากขึ้นคือ ตั้งใจฟังครูสอน ทำงานตามที่มอบหมาย ไม่หลบหนีการเรียน 2) ด้านการใช้เวลา มีความเหมาะสมขึ้นโดยพูดสุภาพและถูกกาลเทศะ ไม่ส่งเสียงรบกวนคนอื่นขณะเรียน มีการยับยั้งอารมณ์ที่ไม่พอใจในการพูด 3) ด้านพฤติกรรมการแสดงออกนักเรียนแสดงออกทางกายเหมาะสมขึ้นโดยมีการใช้เหตุผลในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ไม่หยอกล้อเล่นกับเพื่อนขณะเรียน ไม่รบกวนการทำงานของเพื่อนไม่

ก่อนว้นเรียน ไม่รังแกเพื่อน โดยสรุปโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม และโปรแกรมการให้การศึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนที่เข้ารับการปรึกษามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการเรียนลดลง และสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เหมาะสมช่วยให้มีผลการเรียนดีขึ้นและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

นพพร แสงทอง (2563) ได้ศึกษาการเสริมสร้างสมรรถนะการปรึกษาของนักเรียนเพื่อนที่ปรึกษาโดยการฝึกอบรมเชิงจิตวิทยา พบว่า สมรรถนะการปรึกษาของนักเรียนเพื่อนที่ปรึกษา มี 3 องค์ประกอบได้แก่ความรู้ เจตคติและทักษะการให้การศึกษาและนักเรียนเพื่อนที่ปรึกษามีสมรรถนะการให้การศึกษาอยู่ในระดับดี 2) การเสริมสร้างสมรรถนะการให้การศึกษาของนักเรียนเพื่อนที่ปรึกษาโดยการฝึกอบรมเชิงจิตวิทยา พบว่า 2.1) หลังการทดลองของกลุ่มทดลองมีสมรรถนะการให้การศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2) หลังการทดลองมีสมรรถนะการปรึกษาสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีพฤติกรรมนิยมในการพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียน

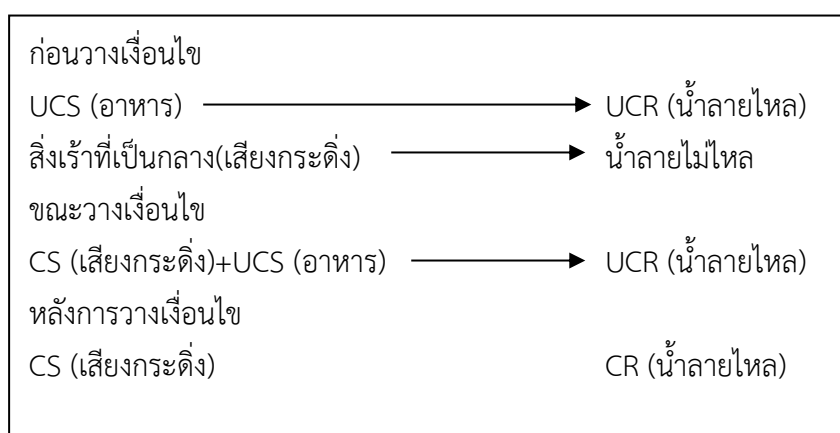
ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีการปรึกษากลุ่มตามแบบทฤษฎีพฤติกรรมนิยมจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ โดยรวบรวมไว้ดังนี้

1. ความหมายของทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารของนักวิชาการหลายท่าน ซึ่งได้อธิบายเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยมว่ามีผลมาจากการทดลองเกี่ยวกับหลักการเรียนรู้ 2 ทฤษฎีดังนี้ (คมเพชร ฉัตรศุภกุล, 2530; ลักขณา สรวิวัฒน์, 2543; วชิร ทรัพย์มี, 2556 ;ดวงมณี จงรักษ์, 2556) การให้การศึกษาแบบพฤติกรรมนิยมเริ่มพัฒนาขึ้นในช่วงระหว่างปี ค.ศ. 1950 - ค.ศ. 1960 ทฤษฎีนี้จะให้ความสำคัญกับปัจจุบันและพฤติกรรมที่สังเกตเห็นและวัดได้มีบุคคลหลายท่านที่มีส่วน ต่อการพัฒนาทฤษฎีการให้การศึกษาแบบพฤติกรรมนิยมในหลายรูปแบบสำหรับ (Skinner, Harlow & Pavlov) ได้นำหลักการของพฤติกรรมการเรียนรู้มาปรับ พฤติกรรมของสัตว์แต่หลักการได้ถูกนำมาใช้ในการบำบัดและการให้การศึกษาซึ่งบุคคลที่ก่อตั้ง ทฤษฎีนี้คือ Skinner ในวัยเด็ก Skinner มีความสนใจเรื่องจักรกลในวัยผู้ใหญ่เขามีความสนใจในการออกแบบเครื่องมือสิ่งประดิษฐ์ชิ้นหนึ่งของเขาคือ กล่อง (Skinner Box) เพื่อศึกษาผลของการใช้ตารางการเสริมแรงกับพฤติกรรมของสัตว์และเขาแสดงความสนใจในพฤติกรรมมนุษย์ด้วยการศึกษาจิตวิทยาและได้รับปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ในปี ค.ศ. 1931 เขาตั้งทฤษฎีพฤติกรรมที่ปฏิเสธความเชื่อว่ามีมนุษย์เป็นผู้ที่มีอิสระในการกำหนดโชคชะตาของตนเองเขาเชื่อว่า พฤติกรรมและบุคลิกภาพถูกกำหนดโดยเหตุการณ์ในอดีตและปัจจุบันที่วัดได้(Skinner) แสดงความเห็นว่าการจิตวิทยาควรให้ความสำคัญกับพฤติกรรมที่สังเกตได้เท่านั้นพันธุกรรมและประวัติส่วนบุคคลมีส่วนรับผิดชอบต่อพฤติกรรมปัจจุบันบางส่วนเท่านั้นพฤติกรรมนิยมมีผลมาจากการทดลองเกี่ยวกับหลักการเรียนรู้ 2 ทฤษฎี ดังนี้

1.1 ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก (Classic Conditioning Theory) Pavlov นักจิตวิทยาชาวรัสเซียเป็นผู้ตั้งทฤษฎีนี้ซึ่งมีหลักการว่า “การเรียนรู้เกิดจากการที่อินทรีย์ได้ตอบสนองต่อสิ่งเร้าได้หลาย ๆ ชนิดโดยที่การตอบสนองอย่างเดียวกันอาจมาจากสิ่งเร้าต่างชนิดกัน

ได้หากมีการวางเงื่อนไขที่แน่นแฟ้นเพียงพอ” Pavlov ได้นำสุนัขมาไว้ในห้องทดลองแล้วใช้สิ่งเร้าที่มีเงื่อนไข (CS) คือสั่นกระดิ่งสุนัขจะตอบสนองโดยการกระดิกหาง Pavlov ได้เปลี่ยนสิ่งเร้าใหม่ คือ สิ่งเร้าที่ไม่มีเงื่อนไข (UCS) คือได้นำผงเนื้อมาให้สุนัขกินสุนัขได้คอยสนองต่อผงเนื้อคือมีน้ำลายไหล พฤติกรรมน้ำลายไหลของสุนัขเกิดขึ้นตามธรรมชาติในลักษณะไม่มีเงื่อนไขต่อมา มีการสั่นกระดิ่งพร้อมกับยื่นผงเนื้อให้กับสุนัข สุนัขก็ตอบสนองคือมีน้ำลายไหลเขาทดลองเช่นนี้หลาย ๆ ครั้งจนสุนัขรับรู้ว่ามีเสียงสั่นกระดิ่งแล้วจะต้องมีผงเนื้อตามมาในลักษณะเป็นสิ่งที่เดียวกันจนในที่สุดสุนัขได้ยินเสียงกระดิ่งอย่างเดียวก็ตอบสนองด้วยอาการน้ำลายไหลแสดงว่าเสียงกระดิ่งเป็นสิ่งเร้าที่มีเงื่อนไขทำให้สุนัขเกิดการเรียนรู้ขึ้นจากการวางเงื่อนไขนั่นเองดังแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพที่ 2.1 ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก

ที่มา : สุมาศ ไชยบุรณ์ (2561)

จากการทดลอง Stimulus เป็นสิ่งเร้าที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดการตอบสนองตามธรรมชาติ เช่น ผงเนื้อทำให้สุนัขน้ำลายไหลเป็นต้น CS = สิ่งเร้าที่มีเงื่อนไข (Conditioned Stimulus) เป็นสิ่งเร้าที่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์สิ่งเร้าที่มีเงื่อนไขจะต้องเกิดก่อนสิ่งเร้าที่ไม่มีเงื่อนไขเสมอ เช่น เสียงกระดิ่งมีก่อนแล้วตามด้วยผงเนื้อปรากฏว่าสุนัขมีพฤติกรรมน้ำลายไหล UCR=การตอบสนองที่ไม่มีเงื่อนไข (Unconditioned Response) เป็นการตอบสนองแบบอัตโนมัติต่อสิ่งเร้าที่ไม่มีเงื่อนไข เช่น สุนัขมีพฤติกรรมน้ำลายไหลเมื่อเห็นผงเนื้อซึ่งเป็นพฤติกรรมตอบสนองตามธรรมชาติ CR = การตอบสนองตามเงื่อนไข (Conditioned Response) เป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่มีเงื่อนไขอันสืบเนื่องมาจากพฤติกรรมตอบสนองแบบอัตโนมัติต่อสิ่งเร้าที่ไม่มีเงื่อนไขมาก่อน เช่น สุนัขมีพฤติกรรมน้ำลายไหลเมื่อได้ยินเสียงกระดิ่งอย่างเดียวเพราะเคยมีพฤติกรรมน้ำลายไหลเมื่อได้ยินเสียงกระดิ่งพร้อมกับผงเนื้อ Watson นักจิตวิทยาชาวอเมริกันได้ศึกษาทดลองการเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบคลาสสิกในมนุษย์โดยได้ทำการทดลองวางเงื่อนไขกับเด็กอายุ 11 เดือนชื่อ Albert ซึ่งใช้อารมณ์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยครั้งแรกจะให้เด็กได้เล่น ของเล่นต่าง ๆ ประเภทตุ๊กตา และหนูตะเภาสีขาวรวมทั้งของเล่นที่ทำด้วยขนสัตว์ผลปรากฏว่าเด็ก สามารถเล่นของเล่นเหล่านั้นได้ตามปกติไม่มีพฤติกรรมกลัวสิ่งใด ๆ เลย Watson ได้ทิ้งช่วงเวลาไว้ระยะหนึ่งแล้วเริ่มทดลองใหม่โดยให้เด็กคนเดิมได้เล่นกับหนูตะเภาสีขาวในขณะเดียวกันก็ทำเสียงดังควบคู่กันไปด้วย ซึ่งทำให้เด็กตกใจเมื่อหาย

ตกใจแล้วเด็กก็พยายามจะเล่นกับหนูตะเภา ตัวนั้นอีกทันใดนั้นขณะที่เด็กกำลังจะยื่นมือไปจับหนูตะเภา ก็มีเสียงดังเกิดขึ้นอีกเด็กตกใจมากถึงกับร้องไห้และไม่อยากเล่นกับหนูตะเภาตัวนั้นอีกเลยวัดสันได้พยายามทดลองอีกปรากฏว่าเด็กเกิดความกลัวหนูตะเภาสีขาวและยังกลัวสิ่งอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกัน เช่น กระต่ายสีขาวลูกสุนัขสีขาวเสื้อขนสัตว์สีขาวและสำลีเป็นต้นต่อมาได้แก้ความกลัวหนูขาวของหนูน้อย Albert โดยให้มารดาของหนูน้อย Albert อุ้มในขณะนี้นักจิตวิทยานำหนูขาวมายืนให้ Albert จับตอนแรกหนูน้อยจะร้องไห้เพราะความกลัวแต่หลังจากแม่พยายามปลอบว่าไม่น่ากลัวอะไรพร้อมกับเอามือจับหนูขาวลูบตัวหนูขาวจนกระทั่งในที่สุด Albert หายกลัวหนูขาวสามารถเอามือแตะหนูขาวได้หลักการอันนี้ เรียกว่า Counter Conditioning ซึ่งภายหลัง Wolpe จิตแพทย์คนหนึ่งได้นำวิธีการนี้มารักษาคอนไซท์ที่มีความกลัวในสิ่งแปลก ๆ Wolpe ผู้นี้ได้ชื่อว่าเป็นบิดาพฤติกรรมบำบัด (Behavioral Therapy)

1.2 ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant Conditioning) Skinner นักจิตวิทยาชาวอเมริกันแห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดเป็นผู้ตั้งทฤษฎีนี้ ซึ่งมีหลักการว่า “การเรียนรู้เกิดจากการที่บุคคลได้มีการกระทำแล้วได้รับการเสริมแรง” เช่น นักเรียนทำงานเรียบร้อยแล้วได้รับคำชมจากครูทำให้เกิดความภาคภูมิใจอยากจะทำให้ดียิ่งขึ้นเป็นต้น Skinner ได้ทำการทดลองโดยใช้หนูขาวมาทดลองกับกล่อง ซึ่ง Skinner สร้างขึ้นเป็นพิเศษเรียกว่า “Skinner Box” ภายในกล่องมีหลอดไฟฟ้าต่อวงจรไว้กับคันเล็ก ๆ ถ้าหนูขาวแตะหรือเหยียบคันหลอดไฟฟ้าจะสว่างและมีอาหารหล่นลงมาสกีนเนอร์ได้นำหนูขาวที่กำลังหิวจัดมาทดลองโดยใส่ไว้ใน Skinner Box หนูขาวจะวิ่งไปมาเพื่อหาอาหารกิน จนกระทั่งหนูขาวใช้เท้าหน้าแตะคันเพียงเบา ๆ ปรากฏว่าหลอดไฟฟ้าสว่างและมีอาหารหล่นออกมาหนูขาวก็ได้กินอาหารสมปรารถนาอาหารเป็นตัวเสริมแรง (Reinforcer) ที่ทำให้เกิดการวางเงื่อนไขแบบการกระทำการแตะคันเป็นการวางเงื่อนไขแบบการกระทำกล่าวคือ เมื่อหนูขาวใช้เท้าแตะคันก็จะได้รับการเสริมแรงคือได้กินเสมอ ๆ ถ้าไม่มีการแตะคันก็ไม่มีอาหารให้กิน การทดลองในครั้งต่อ ๆ มาปรากฏว่าหนูขาวจะแตะคันถี่ขึ้น และหนูขาวได้เรียนรู้ว่าถ้าแตะคันแล้วจะได้กินอาหาร

จากหลักการเรียนรู้แบบการกระทำให้นักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยมเชื่อว่า พฤติกรรมของมนุษย์มีกฎเกณฑ์และสามารถทำนายได้เมื่อบุคคลตัดสินใจกระทำพฤติกรรมใดเป็นเพราะผลของเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งและสามารถค้นหาเงื่อนไขนั้นได้ก็สามารถทำนายพฤติกรรมตลอดจนสามารถควบคุมและปรับพฤติกรรมนั้นด้วยตนเอง แนวโน้มที่บุคคลจะกระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีกถ้าพฤติกรรมนั้นทำให้ได้รับแรงเสริม หลักการวางเงื่อนไขแบบการกระทำอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและสิ่งที่เกิดขึ้นภายหลังการแสดงพฤติกรรม พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากผลที่ตามมาเป็นสาเหตุฉะนั้นการควบคุมที่ตามมาจึงเป็นหลักของการปรับพฤติกรรมโดยการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ปรีชา วิหคโต (2551) ได้สรุปแนวคิดของทฤษฎีพฤติกรรมนิยมว่า การปรับสภาพพฤติกรรมนิยมมุ่งปรับเปลี่ยนพฤติกรรมภายนอก ดังนั้นพฤติกรรมใดที่สังเกตได้จะนำมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของการปรับแต่ในกรณีที่เป็นพฤติกรรมภายในซึ่งไม่สามารถรู้ได้คิดและรู้สึกอย่างไร ผู้ให้การปรับจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมภายในให้เป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ อาจจะเป็นการกระทำคำพูดหรือผลงาน

พินัย ยกน้อยวงษ์ (2551) ได้สรุปแนวคิดของทฤษฎีพฤติกรรมนิยมว่าการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมจะยึดหลักพฤติกรรมของมนุษย์เป็นสิ่งที่เรียนรู้และเปลี่ยนแปลงได้ผู้ให้การศึกษาจะใช้หลักการเรียนรู้เป็นวิธีการช่วยให้ผู้รับการปรึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยจะเลือกใช้เทคนิคและกลวิธีที่เหมาะสมกับผู้รับการปรึกษาแต่ละคน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า แนวความคิดสำคัญที่ว่าพฤติกรรมมนุษย์นั้นเกิดจากการเรียนรู้ มนุษย์ที่เกิดมานั้นไม่ดีและไม่เลวแต่จะเริ่มต้นในชีวิตในลักษณะว่างเปล่า (Clean slate) มนุษย์เป็นสิ่งที่ชีวิตที่สามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมพฤติกรรมอาจได้มาจากการพันธุ์หรือจากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมจากแนวคิดนี้สามารถสะท้อนให้เห็นถึงสาเหตุหรือองค์ประกอบที่แสดงถึงการเกิดพฤติกรรมแต่ละบุคคลได้

2. หลักการพื้นฐานตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการพื้นฐานตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ โดยรวบรวมไว้ดังนี้

อาภา จันทรสกุล (2545) ได้กล่าวว่า การวางเงื่อนไขการเรียนรู้แบบคลาสสิกและการวางเงื่อนไขแบบการกระทำและเรียนรู้ทางสังคมสรุปได้ดังนี้

1. หลักการพื้นฐานที่ได้จากการเรียนรู้แบบคลาสสิก

1.1 การให้แรงเสริม (Reinforcement) หมายถึง การเพิ่มความถี่ของ พฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่งที่ปรารถนา โดยการให้ผู้กระทำเกิดความพึงพอใจ เช่น การให้อาหารทันที หลังจากสุนัขกระดิ่งเพื่อให้สุนัขน้ำลายไหลเมื่อได้ยินเสียงกระดิ่ง

1.2 การเรียนรู้ทั่ว ๆ ไป (Generalization) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นทั่ว ๆ ไปจากการนำสิ่งเร้าสิ่งหนึ่งมาแทนสิ่งเร้าอีกสิ่งหนึ่งโดยการตอบสนองต่อสิ่งเร้าทั้งสองเป็นไปใน ทำนองเดียวกัน เช่น เดิมสุนัขน้ำลายไหลเมื่อเห็นผงเนื้อต่อมาเมื่อได้รับการวางเงื่อนไขสุนัขจะน้ำลาย ไหลเมื่อได้ยินเสียงกระดิ่งและจะน้ำลายไหลเมื่อได้ยินเสียงอะไรก็ตามที่คล้ายเสียงกระดิ่ง

1.3 การจำแนก (Discrimination) เป็นการเรียนรู้ที่สามารถแยกสิ่งเร้าวาง เงื่อนไขออกจากสิ่งเร้าอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกันได้วิธีทำให้เกิดการเรียนรู้แบบจำแนกได้ก็โดยการให้แรงเสริมควบคู่ไป กับสิ่งเร้าที่วางเงื่อนไขเท่านั้น เช่น สุนัขสามารถแยกเสียงกระดิ่งออกจากเสียงอื่น ๆ ที่คล้ายเสียงกระดิ่งได้ เนื่องจากสุนัขได้รับผงเนื้อเฉพาะเมื่อได้ยินเสียงกระดิ่ง ซึ่งเป็น Selective Reinforcement ต่อมาสุนัขจึงน้ำลายไหลเฉพาะเมื่อได้ยินเสียงกระดิ่ง

1.4 ความใกล้ชิด (Contiguity) จากความเชื่อที่ว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อเอาสิ่งเร้าสิ่งหนึ่งมาจับคู่กับสิ่งเร้าอีกสิ่งหนึ่งแล้วเสนอสิ่งเร้าทั้งสองในเวลาใกล้ชิดกัน สิ่งเร้าทั้งสองจะก่อให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนองที่เหมือนกัน

1.5 การทำซ้ำ (Repetition) เป็นการทำซ้ำเงื่อนไขที่วางไว้เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงของ CS – CR ถาวร

1.6 การลบล้างเงื่อนไข (Extinction) เกิดขึ้นเมื่อการเชื่อมโยง CS – CR หดไปนั้นคือการเสนอ CS โดยปราศจาก UCS นาน ๆ เข้าจะทำให้เงื่อนไขที่วางไว้หมดไปแต่ถ้าต้องการให้ Extinction หดไปต้องเสนอ CS ควบคู่กับ UCS บ้างตามช่วงเวลาที่เหมาะสม

2. หลักการพื้นฐานที่ได้จากการวางเงื่อนไขแบบการกระทำมีดังนี้

2.1 ผู้กระทำพฤติกรรมต้องมีแรงจูงใจอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ เช่น ความหิว ความต้องการประสบความสำเร็จและอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น หนูใน Skinner Box

2.2 การให้แรงเสริมต้องให้ตรงตามแรงจูงใจหรือความต้องการของผู้กระทำ

พฤติกรรม เช่น หิวก็ให้อาหารต้องการประสบความสำเร็จก็ให้ความรู้สึกรื่นเริงพอใจจากความสำเร็จ

2.3 การให้แรงเสริมต้องให้เมื่อพฤติกรรมที่ต้องการได้ถูกกระทำเรียบร้อยแล้ว เช่น เมื่อนกพิราบหมุนตัวก็ให้อาหารในพฤติกรรมที่ซับซ้อนของมนุษย์ผู้รับพฤติกรรมอาจชี้แนะผู้ถูกปรับพฤติกรรมถึงแนวทางที่จะได้มาซึ่งแรงเสริม

2.4 การให้แรงเสริมต้องให้ทันทีทันใดที่พฤติกรรมที่ต้องการได้ถูกกระทำจนกระทั่งพฤติกรรมนั้นเกิดจากการเรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับแรงเสริมกับพฤติกรรมนั้น

จากแนวคิดสรุปได้ว่า หลักการพื้นฐานตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมสามารถสรุปได้ว่า หลักการในการให้การศึกษานั้นเน้นที่การให้แรงเสริมให้ตรงตามแรงจูงใจของผู้รับการปรึกษาเมื่อผู้มารับการปรึกษาได้กระทำพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามต้องการแล้วผู้ให้การศึกษาสามารถให้การเสริมแรงทันทีทันใดเพื่อให้พฤติกรรมที่พึงประสงค์นั้นคงอยู่

3. จุดมุ่งหมายของการศึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

ผู้วิจัยได้ศึกษาจุดมุ่งหมายของการศึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ โดยรวบรวมไว้ดังนี้

ทิตนา แคมมณี (2548) ได้กล่าวว่า ธรรมชาติของมนุษย์ในลักษณะที่เป็นกลางคือมีดีและไม่ดี เกิดจากปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายนอกเป็นสิ่งที่เร้า การให้การศึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมนี้ มักจะคำนึงถึงความสามารถและเวลาในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

วัชร ทรัพย์มี (2556) ได้กล่าวว่า ตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมไม่ได้มีจุดมุ่งหมายที่กำหนดออกมาเป็นมาตรฐาน เช่น ให้รู้จักตนเอง ให้รู้จักสิ่งแวดล้อม แต่จุดมุ่งหมายของการศึกษาแบบพฤติกรรมนิยมเป็นจุดมุ่งหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างผู้รับการปรึกษาแต่ละคน และผู้ให้การศึกษาว่าจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใดและผู้ให้เป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาว่ามี สภาพการณ์ใดบ้างที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่กำหนดให้ผู้รับการปรึกษาปฏิบัติซึ่งจะต้องเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2556) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการศึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเป็นจุดมุ่งหมายเพื่อหาทางจัดพฤติกรรมในการปรับตัวที่ไม่เหมาะสมของผู้รับบริการ คือ การสร้างสภาพการณ์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนพฤติกรรมอันเป็นทางนำไปสู่การแก้ปัญหาในการเรียนรู้เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนั้น โดย ผู้ให้การศึกษากับผู้มารับการปรึกษาจะร่วมมือกันกำหนดจุดมุ่งหมายหรือพฤติกรรมที่ชัดเจนลงไปก่อนจากนั้นจึงได้ช่วยกันวางแผนอย่างมีขั้นตอนเพื่อแก้ปัญหาโดยพยายามใช้แนวทางแบบวิธีการทางวิทยาศาสตร์เนื่องจากมีพื้นฐานความเชื่อว่าพฤติกรรมเกิดจากการเรียนรู้รวมทั้งพฤติกรรมปกติ ฉะนั้นพฤติกรรมในข่ายของโรคจิตโรคประสาทจึงเกิดจากการเรียนรู้และสามารถลบล้างการเรียนรู้นั้นได้โดยการให้เรียนรู้พฤติกรรมใหม่

ที่เหมาะสม การบำบัดแบบพฤติกรรมนิยมจึงประกอบด้วยขั้นตอนการจัดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและจัดประสบการณ์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมใหม่ที่เหมาะสม

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเป็นทฤษฎีที่มีจุดมุ่งหมายร่วมกันระหว่างผู้รับการปรึกษาและผู้ให้การปรึกษา ว่าผู้รับการปรึกษาต้องการที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมในด้านใด เปลี่ยนไปอย่างไร คือเน้นการปรับทัศนคติ ปรับเปลี่ยนวิธีการคิด และสร้างแรงจูงใจให้กับผู้รับการปรึกษาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ อันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาในการเรียนรู้เพื่อแก้ไขพฤติกรรม ความรับผิดชอบต่อการเรียนและส่งผลถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม จึงเห็นได้ว่าความรับผิดชอบในการเรียนก็จัดเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมอย่างหนึ่ง

4. ขั้นตอนการปรึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

ผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนการปรึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ โดยรวบรวมไว้ดังนี้

พนม ลิ้มอารีย์ (2548) สรุปถึงขั้นตอนการปรึกษาตามแบบทฤษฎีพฤติกรรมนิยมว่ามีขั้นตอนที่จำเป็นที่ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. การให้ความหมายปัญหา (Problem Definition) คือการที่ผู้ให้การปรึกษาให้ความสำคัญต่อสิ่งที่ผู้มารับการปรึกษากล่าวในครั้งแรกเพื่อจะจะสามารถกำหนดได้ว่าพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนั้นเกิดขึ้นที่ใดเมื่อไรและกับใครการวิเคราะห์สิ่งนี้จะช่วยนำไปสู่การตัดสินใจเหตุการณ์ที่นำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ถ้าเป็นไปได้พฤติกรรมของผู้มาขอรับการปรึกษาควรจะได้รับ การสังเกตในสถานการณ์ที่เป็นจริงซึ่งเป็นสาเหตุของความยุ่งยาก

2. ประวัติด้านพัฒนาการและสังคม (Developmental & Social History) การศึกษาประวัติพัฒนาการของผู้มารับการปรึกษาอาจจะช่วยให้กำหนดขอบเขตของความล้มเหลว ความสามารถและความยากลำบากในรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลพฤติกรรมปรับตัวและขอบเขตของปัญหาและยังจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดว่ามีเหตุผลทางด้านร่างกาย หรือไม่สำหรับพฤติกรรมเฉพาะอย่าง

3. การกำหนดจุดมุ่งหมายของการให้การปรึกษา (Establishing Specific Goals of Counseling) ในการกำหนดจุดมุ่งหมายของการให้การปรึกษาจะต้องกำหนดให้ เฉพาะเจาะจง สอดคล้องกับพฤติกรรมซึ่งต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงและจะต้องกำหนดให้เหมาะสมกับผู้มาขอรับ การปรึกษาเป็นรายๆ ไปโดยมีจุดมุ่งหมายสูงสุดอยู่ที่การช่วยให้บุคคลพัฒนาระบบการจัดการตนเอง เพื่อว่าบุคคลจะสามารถควบคุมชะตากรรมของตนเองได้

4. การกำหนดวิธีการที่จะใช้เพื่อก่อให้เกิดความต้องการเปลี่ยนแปลง (Determine Methods to be Use to Bring About Desired Change) วิธีการที่ผู้ให้การปรึกษานำมาใช้จะต้องไม่แข็งทื่อและควรจะมี ความแตกต่างกันไปสำหรับผู้มาขอรับการปรึกษาแต่ละคน

วัชร ทรัพย์มี (2556) สรุปถึงขั้นตอนการให้การปรึกษาตามแบบทฤษฎีพฤติกรรมนิยมว่ามีขั้นตอนที่จำเป็นที่ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. เก็บข้อมูลพฤติกรรมของผู้รับบริการ ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้การสัมภาษณ์และการสังเกตพฤติกรรมของผู้รับบริการในสภาพที่เป็นปัญหา

2. ผู้ให้บริการและผู้รับบริการตั้งจุดประสงค์ร่วมกันกำหนดเป้าหมายในรูปของพฤติกรรมที่ชัดเจนให้ตรงกับความต้องการของผู้รับบริการและผู้ให้บริการเต็มใจที่จะช่วยเหลือให้บรรลุเป้าหมายและผู้ให้บริการต้องประมาณการว่าเป้าหมายที่ตั้งนั้นสามารถจะดำเนินการให้บรรลุได้หรือไม่มากนักเพียงใด

3. ผู้ให้บริการและผู้รับบริการตกลงร่วมกันว่าจะใช้กลวิธีใดดำเนินไปสู่วัตถุประสงค์ อาจมีการดำเนินการในสิ่งแวดล้อมนอกห้องได้

4. การประเมินและการยุติการปรึกษาผู้ให้บริการต้องตระหนักว่ากลวิธีที่ใช้สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้ตั้งนั้นควรประเมินผลการปรึกษาอย่างต่อเนื่องโดยพิจารณาว่าผู้รับบริการมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมว่าเป็นไปตามจุดประสงค์ที่วางไว้หรือไม่จะต้องให้ความช่วยเหลือด้านใดแก่ผู้รับบริการเพิ่มเติมหรือไม่และนอกจากนั้นก่อนจะยุติการให้การปรึกษาคควรช่วยผู้รับบริการปรึกษาให้ไปสู่การปรับตัวในสภาพการณ์อื่น ๆ ด้วยคือช่วยให้ผู้รับบริการได้นำสิ่งที่ได้เรียนรู้ในการปรึกษาไปใช้ในสภาพการณ์อื่น

5. เทคนิคการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเทคนิคในการปรึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ โดยรวบรวมไว้ดังนี้

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2529) กล่าวว่า เทคนิคในการปรึกษา ตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมว่าเมื่อผู้ให้การปรึกษากับผู้รับการปรึกษาได้ร่วมมือกันกำหนดเป้าหมายว่าต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านใดในตัวของผู้รับการปรึกษาพร้อมทั้งมีขั้นตอนเพื่อปฏิบัติ เทคนิค ที่ใช้กันในการให้การปรึกษาแบบ Behavioral Counseling ได้แก่

1. การปรึกษาโดยใช้เทคนิคการเสริมแรง (Reinforcement Techniques) การเสริมแรง คือ การเพิ่มความถี่ของพฤติกรรมโดยการให้แรงเสริมบวก (Positive Reinforcement) หรือขจัดแรงเสริมลบออก (Negative Reinforcement) ภายหลังที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามเป้าหมายจากหลักการเรียนรู้ที่ว่าพฤติกรรมใดที่บุคคลกระทำแล้วส่งผลให้เขาได้รับความพึงพอใจ บุคคลก็มีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก

2. เทคนิคตัวแบบทางสังคม (Social Modeling Techniques) มี หลักการในการใช้ดังนี้

2.1 ตัวแบบที่มีมาให้เลียนแบบอาจใช้ตัวแบบที่เป็นบุคคลจริง (Life Model) ในสถานการณ์จริง หรืออาจใช้ตัวแบบจากภาพยนตร์ (Filmed Model) ก็ได้เพราะจากผลการศึกษการทดลองหลายครั้งพบว่าการดูตัวแบบจริงกับตัวแบบจากภาพยนตร์ได้ผลเท่ากัน

2.2 ผู้ให้การปรึกษาคควรคำนึงว่าความคล้ายคลึงกันของผู้รับการปรึกษากับตัวแบบมีผลอย่างมากต่อการบำบัด ความคล้ายคลึงกันในที่นี้มิได้หมายถึงเฉพาะด้าน กายภาพ ได้แก่ เพศ เดียวกัน อายุใกล้เคียงกันเท่านั้นแต่รวมถึงพฤติกรรมการตอบสนองต่อ สถานการณ์ด้วย เช่น แสดงความกลัวในลักษณะเดียวกันมาก่อน

2.3 ตัวแบบที่ใช้ในการบำบัดมีอยู่ 2 ประเภท คือ Coping Model กับ Mastery Model ตัวแบบประเภท Coping Model ใช้ได้ดีกับการบำบัดรักษาอาการกลัวเพราะตัวแบบประเภท Coping Model จะแสดงท่าทางตามลำดับ เริ่มจากการแสดงอาการกลัวแล้วค่อย ๆ เปลี่ยนแปลง

พฤติกรรมตอบสนองที่เหมาะสม คือ แสดงพฤติกรรมไม่กลัวและแสดงให้เห็นถึง วิธีการตอบสนองที่เหมาะสม

2.4 ในการศึกษาการเปรียบเทียบการแก้ไขพฤติกรรมโดยการให้ดูตัว แบบ 3 วิธี คือ วิธีแรกให้ดูตัวแบบอย่างเดียวนั้นวิธีที่สองให้ดูตัวแบบแล้วผู้มารับการปรึกษาแสดงพฤติกรรมตามตัวแบบ (Modeling Plus Guided Participation) วิธีที่สามให้ดูตัวแบบแล้วผู้มารับการปรึกษาแสดงพฤติกรรมตามตัวแบบพร้อมทั้งผู้ให้การศึกษาคอยแนะนำคอยแก้ไขโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ (Modeling Plus Guided Participation) พบว่าวิธีที่สามได้ผลดีที่สุดที่สุตรองลงมาคือวิธีที่สองส่วนวิธีที่หนึ่งใช้ได้ผลน้อยที่สุด

2.5 ผู้ให้การศึกษาให้ข้อมูลย้อนกลับและใช้เทคนิคการเสริมแรงทางบวก เช่น ให้คำชมเชยแสดงสีหน้ายอมรับเป็นต้น ทั้งนี้ที่ผู้มารับการปรึกษาแสดงพฤติกรรมตามตัวแบบ

2.6 หลังจากการฝึกซ้อมพฤติกรรมในสภาพการให้การศึกษาจนเกิดความมั่นใจ แล้วผู้ให้การศึกษาให้ผู้มารับการปรึกษานำพฤติกรรมนั้นไปลองปฏิบัติในสภาพที่เป็นจริง

2.7 เทคนิคตัวแบบทางสังคมสามารถใช้ควบคู่กับเทคนิคการจัดความรู้สึกรวบรวมแบบที่เรียกว่า Contact Desensitization เพื่อช่วยลดความหวาดกลัวได้อย่างดีซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

2.7.1 จัดลำดับความกลัวจากน้อยที่สุดไปมากที่สุด

2.7.2 ผู้ให้การศึกษาสาธิตพฤติกรรมให้ดูทีละขั้น

2.7.3 ผู้มารับการปรึกษาแสดงพฤติกรรมตามแบบที่เห็นโดยผู้ให้การศึกษาคอยให้คำแนะนำ

3. เทคนิคการฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก (Assertive Training Techniques) มีหลักการดังนี้ พฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก (Assertive Behavior) หมายถึง การแสดงออกซึ่งความรู้สึกไม่ว่าจะเป็นทางด้านบวกหรือด้านลบ ทางด้านบวกเช่น ความชื่นชมยินดี ความรักใคร่เอาใจใส่ ฯลฯ ออกมาตามสิทธิที่เราจะแสดงได้อย่างเหมาะสมเป็นที่ยอมรับของสังคมในการให้การศึกษาการฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกใช้ได้ผลดีกับบุคคลที่ต้องการจะแก้ไขพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกไม่กล้าเข้าสังคมไม่กล้าติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการ ฝึกพฤติกรรมจะเน้นเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้ คือ

3.1 การยืนยันทนถึงสิทธิส่วนบุคคลที่พึงมี โดยไม่ก้าวล่วงสิทธิของผู้อื่น

3.2 การออกคำสั่งหรือการขอร้องอย่างมีเหตุผลให้บุคคลอื่นปฏิบัติตามกฎข้อตกลงร่วมกัน

3.3 การแสดงความรู้สึกทั้งทางด้านบวกและด้านลบออกมาอย่างเหมาะสมและเป็นไปอย่างเปิดเผยจริงใจให้ผู้ที่เราสัมพันธ์ด้วยได้รับรู้เทคนิคในการฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกสามารถทำได้หลายรูปแบบที่นิยมกันก็มีการใช้ตัวแบบ (Modeling) การแสดงบทบาทสมมุติ (Role Playing) การฝึกซ้อมพฤติกรรม (Behavior Rehearsal) การให้ไปฝึกปฏิบัติที่บ้าน (Homework Assignment) และไม่ว่าจะใช้เทคนิคใดการเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) จำเป็นที่จะต้องใช้ควบคู่กันไปการให้ข้อมูลย้อนกลับอาจทำโดยผู้ให้การศึกษาเป็นผู้ให้ข้อมูลเองโดยตรงหรืออาจใช้เทปบันทึกภาพ (Videotape) ช่วยอีกทางหนึ่งเพื่อให้ผู้มารับการปรึกษาได้ทราบการแสดงพฤติกรรมของตนเอง

4. เทคนิคการจัดความรู้สีกวิตกกังวลอย่างเป็นระบบ (Systematic Desensitization Techniques) เทคนิคการจัดความรู้สีกวิตกกังวลอย่างเป็นระบบเป็นเทคนิคที่ ช่วยขจัดอาการกลัว หรือปัญหาทางด้านอารมณ์หวั่นวิตกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งผู้เสนอเทคนิคการจัด ความรู้สีกวิตกกังวลอย่างเป็นระบบ คือ Wolpe (1958) หลักที่สำคัญของวิธีการนี้ คือ หลักการเปลี่ยนเงื่อนไขกลับ (Counter Conditioning) คือ การตัดความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าที่ เป็นตัวเร้าให้เกิดความวิตกกังวลกับ พฤติกรรมวิตกกังวลออกจากกัน ซึ่งกระทำโดยให้ผู้มารับการ ศึกษาเผชิญกับสิ่งเร้าที่เคยทำให้เกิด ความกลัวหรือความวิตกกังวลโดยจัดลำดับสิ่งเร้าที่ทำให้เกิด ความกลัวน้อยที่สุดไปจนถึงสิ่งเร้าที่ทำให้ เกิดความกลัวมากที่สุด การเสนอสิ่งเร้าเสนอภายใต้สภาวะที่ป้องกันไม่ให้ผู้มารับการ ศึกษาเกิดความ วิตกกังวล คือการฝึกเทคนิคการผ่อนคลายกล้ามเนื้อให้ผู้มา รับไว้ก่อนแล้ว

เทคนิคในการศึกษาจะเลือกวิธีการบำบัดที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุกับเป้าหมายสามารถ เลือกใช้ตามความเหมาะสมของลักษณะปัญหา

1. Permissiveness เป็นการให้ผู้รับการ ศึกษาเล่ารายละเอียดต่าง ๆ ออกมาและผู้ให้การ ศึกษารับฟังและยอมรับในเรื่องนั้น เทคนิคนี้จะช่วยให้ผู้รับการ ศึกษาเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้ให้การ ศึกษาก่อให้เกิดความรู้สีกอปปุ่นใจขึ้นในตนเอง มีความเป็นกันเองมากขึ้น มีความพร้อมที่จะระบาย ความรู้สีกของตนเองได้ดีขึ้น

2. Free Association เป็นการช่วยให้ผู้รับการ ศึกษามีโอกาสในการพูดและเล่าเรื่องราว ออกมาโดยเร็วทันทีที่ฟังคำถามเสร็จ เพื่อระบายความกดดันที่มีอยู่ในจิตใจ

3. Reinforcement เป็นการให้แรงเสริมได้แก่ การให้รางวัล การจูงใจ หรือโดยการแสดง กิริยาอาการยิ้ม การพยักหน้า จะเป็นกำลังใจให้ผู้รับการ ศึกษาเกิดความมั่นใจในตนเอง รู้สีกพอใจ และภูมิใจในตนเองกล้าที่จะเล่ารายละเอียดต่าง ๆ มากขึ้น หรือโดยการลงโทษเพื่อหยุดพฤติกรรมที่ ไม่พึงประสงค์ของผู้รับการ ศึกษา

4. Labeling ผู้ให้การ ศึกษาช่วยให้ผู้รับการ ศึกษาสามารถแยกแยะว่าอะไรที่เป็นปัญหา อะไรที่ไม่เป็นปัญหาเพื่อให้ผู้รับการ ศึกษามองเห็นว่าอะไรเป็นปัญหาที่แท้จริง

5. Foresight เป็นเทคนิคที่พยายามช่วยให้ผู้รับการ ศึกษาคาดการณ์ถึงอนาคต เช่น คิดว่า เมื่อทำสิ่งนั้นสิ่งนี้แล้วจะเกิดผลดีผลเสียอย่างไรในอนาคต ซึ่งจะทำให้ผู้รับการ ศึกษารู้จักคิดและมีการวางแผนในแก้ปัญหาโดยใช้เหตุผล

6. การผ่อนคลายกล้ามเนื้อ (Muscle Relaxation Technique) ใช้ในการบำบัดผู้รับการ ศึกษาที่มีความเครียดที่ส่งผลให้เกิดการปวดเมื่อยศีรษะ ปวดเกร็งต้นคอ ปวดศีรษะข้างเดียว เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า เทคนิคในการศึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมสรุปได้ว่า เทคนิคที่ใช้ในการศึกษาตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมนิยมสามารถสรุปเทคนิคได้ดังนี้ 1) เทคนิคการ เสริมแรง 2) เทคนิคตัวแบบทางสังคม 3) เทคนิคการฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก 4) เทคนิคการจัดความรู้สีกวิตกกังวลอย่างเป็นระบบและ 5) เทคนิคการผ่อนคลายกล้ามเนื้อจาก เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษาตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมนิยมนั้นสามารถช่วยทำให้ผู้ให้การ ศึกษาสามารถนำไปปรับใช้เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างเป็นระบบ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนพบว่า มีนักวิชาการหลายท่านสรุปได้ดังนี้

ชัยธวัช อุตเสน (2551) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลการรักษาแบบกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ระหว่างทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลางและทฤษฎีพฤติกรรมนิยมความมุ่งหมายของการวิจัยคือเพื่อเปรียบเทียบผลการให้การรักษาแบบกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ระหว่างทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลางและทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของนักเรียนโรงเรียนโพธิ์ทองพิทยาคม จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 คนที่มีปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางการเรียน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงการทดลองแบ่งกลุ่มทดลองเป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการรักษาแบบกลุ่มตามทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ส่วนกลุ่มที่ 2 ได้รับการรักษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมใช้เวลาทดลอง 7 สัปดาห์ จำนวน 14 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามความรับผิดชอบทางการเรียนโปรแกรมการให้การรักษแบบกลุ่มตามทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลางและโปรแกรมการให้การรักษแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ The Wilcoxon Matched Paired Signed - Ranks Test และ The Mann Whitney U Test ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการรักษาแบบกลุ่มตามทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลางมีความรับผิดชอบทางการเรียนโดยรวมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านคือด้านการตรงต่อเวลา ด้านการส่งงาน ด้านการรู้จักหน้าที่ ด้านการสนใจใฝ่ศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน 2) นักเรียนที่ได้รับการรักษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมมีความรับผิดชอบทางการเรียนโดยรวมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านประกอบด้วย ด้านการตรงต่อเวลา ด้านการรู้จักหน้าที่ ด้านการสนใจใฝ่ศึกษา พบว่ามีความรับผิดชอบทางการเรียนดีขึ้นทุกด้าน 3) นักเรียนที่ได้รับการรักษาแบบกลุ่มตามทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลางและนักเรียนที่ได้รับการรักษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมมีความรับผิดชอบทางการเรียนโดยรวมและรายด้านทุกด้านมีผลต่อความรับผิดชอบทางการเรียนไม่แตกต่างกันและสามารถสรุปโดยรวมได้ว่าผลการให้การรักษแบบกลุ่มตามทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลางและการให้การรักษแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมสามารถช่วยพัฒนานักเรียนให้มีความรับผิดชอบทางการเรียนดีขึ้นได้

สุวมาศ ไชยบุรณ์ (2561) การเปรียบเทียบผลการรักษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม และทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เพื่อลดพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการเรียนของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1. เพื่อเปรียบเทียบผลการให้การรักษแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเพื่อลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการเรียนของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระหว่างก่อนและหลังการให้การรักษ 2. เพื่อเปรียบเทียบผลการให้การรักษแบบกลุ่มตามทฤษฎี พิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมเพื่อลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการเรียนของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระหว่างก่อนและหลังการให้การรักษกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนระดับชั้น ป.4 - 6 เป็น นักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านพฤติกรรมที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการเรียน จำนวน 16 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงโดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ได้รับการให้การรักษแบบกลุ่ม ตามทฤษฎี

พฤติกรรมนิยม จำนวน 8 คน กลุ่มที่ 2 ได้รับการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎี พิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม จำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ 1) แบบสังเกต พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการเรียน 2) โปรแกรมการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตาม ทฤษฎีพฤติกรรม นิยม 3. โปรแกรมการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณา เหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่มีพฤติกรรมที่ไม่ เหมาะสมในการเรียนที่ได้รับการ ให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมและนักเรียนกลุ่ม เสี่ยงที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการเรียนที่ได้รับการปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎี พิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมลดลงทั้ง 3 ด้านดังนี้ 1)ด้านความรับผิดชอบมีความ รับผิดชอบมากขึ้นคือตั้งใจฟังครู สอนทำงานตามที่ครูมอบหมายไม่หลบหนีการเรียน 2)ด้านการใช้ วาจามีความเหมาะสมขึ้นโดยพูดสุภาพและถูกกาลเทศะไม่ส่งเสียงรบกวนคนอื่นขณะเรียนมีการยับยั้ง อารมณ์ที่ไม่พอใจในการพูด 3.ด้านพฤติกรรมการแสดงออกนักเรียนแสดงออกทางกายเหมาะสมขึ้น โดยมีการใช้เหตุผลในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ไม่หยอกล้อเล่นกันเพื่อนขณะเรียน ไม่รบกวนการ ทำงานของเพื่อนไม่ก่อกวนชั้นเรียนไม่รังแกเพื่อนโดยสรุปโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตาม ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมและโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณา เหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนที่เข้ารับการปรึกษามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการ เรียนลดลงและสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เหมาะสมช่วยให้มีผลการเรียนดีขึ้น และอยู่ร่วมกัน อย่างมีความสุข

Merck (2012) ได้ศึกษาการปรับปรุงการจัดการพฤติกรรมในโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ สูง: หลักสูตรใหม่สำหรับครูที่มีประสบการณ์ หลักฐานบ่งชี้ว่าปัญหาพฤติกรรมเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดใน ห้องเรียนและพฤติกรรมเหล่านี้ขัดขวางการเรียนการสอน ดังนั้นครูต้องวิเคราะห์พฤติกรรมที่สร้าง ความยุ่งยากให้กับการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว ให้มีโอกาสนในการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อช่วยครูในการ จัดการพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมไม่ให้เกิดขึ้นในโรงเรียนมัธยมต้นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมี หลักสูตรเพื่อตอบสนองความต้องการในการจัดการเรียนรู้ของครู วัตถุประสงค์ของการศึกษาเชิง คุณภาพครั้งนี้ เพื่อกำหนดความต้องการเฉพาะของครูในท้องถิ่นเพื่อสร้างหลักสูตรที่ให้ผู้สอนมี ทักษะในการจัดการชั้นเรียนเพื่อลดพฤติกรรมทางลบของนักเรียน คำถามเกี่ยวกับการวิจัยสองข้อ เกี่ยวกับการประเภของครู เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่ได้รับการกล่าวถึงในการพัฒนาวิชาชีพในปัจจุบันของ พวกเขาและแนะนำเนื้อหาสำหรับการฝึกอบรมการพัฒนาวิชาชีพใหม่ ๆ พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของ นักเรียนและความต้องการในการจัดการห้องเรียนของครูประเด็นที่เกิดขึ้นใหม่ซึ่งได้รับการสังเคราะห์ จากการสัมภาษณ์สำรวจและสังเกตที่ตรวจสอบจากสมาชิกเพื่อยืนยันคือ OMS และครอบคลุมการ เขียนโปรแกรมและรูปแบบที่ได้รับโดยการสนทนากับผู้เข้าร่วมการวิจัยตลอดการศึกษา การประเมิน ความต้องการนี้ถูกนำมาใช้เพื่อสร้างการพัฒนาบุคลากรสำหรับครูเพื่อใช้การสะท้อนและการเก็บ รวบรวมข้อมูลเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในห้องเรียนและเพื่อลดความผิดหวังใน ชีวิตประจำวันของตนเองด้วยความไม่สุภาพของนักเรียนความหมายของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมมี อยู่ในหลักสูตรที่ได้รับการออกแบบและประเมินผลตามความต้องการเฉพาะของครูท้องถิ่นโดยใช้ กลยุทธ์ที่เป็นจริงและเป็นประโยชน์เพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมมีวิธีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายวิธีในการพัฒนาความรับผิดชอบต่อการเรียนได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเป็นวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi: Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1) เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง 2) เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามปกติของโรงเรียนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย (กรณีวิจัยเชิงทดลอง)
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 2.00 จำนวน 148 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 2.00 จำนวน 148 คน ตอบแบบประเมินพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียน ที่มีคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา สมัครใจยินดีเข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม และผู้ปกครองยินยอมลงนามอนุญาตให้เข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม จำนวน 16 คน แล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน (Corey, Corey, and Corey, 2018) โดยกำหนดให้เป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

เกณฑ์การคัดเข้า

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความรับผิดชอบในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมาหลังตอบแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียน
2. นักเรียนยินดีเข้าร่วมการวิจัยและได้รับการยินยอมจากผู้ปกครอง
3. นักเรียนสามารถเข้าร่วมโครงการวิจัยได้ตลอดโครงการที่กำหนด

เกณฑ์การคัดออก

1. ไม่สามารถเข้าร่วมโครงการวิจัยได้ตลอดโครงการ

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลองเปรียบเทียบ 2 กลุ่ม ทดสอบก่อนและหลังเพื่อเปรียบเทียบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Two Groups Pretest-Posttest Design) การปฐกษา กลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่ง

ตารางที่ 3.1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	Pretest	Treatment	Posttest
		การปฐกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	
กลุ่มทดลอง (ER)	O ₁	X	O ₂
กลุ่มควบคุม (CR)	O ₁	-	O ₂

เมื่อ

- E คือ กลุ่มทดลอง
- C คือ กลุ่มควบคุม
- R คือ การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
- O₁ คือ คะแนนความรับผิดชอบในการเรียนก่อนการปฐกษา
- O₂ คือ คะแนนความรับผิดชอบของกลุ่มทดลองหลังการปฐกษา
- X คือ การให้การปฐกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม
- คือ การดูแลตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามปกติของโรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียน

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ การปฐกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเพื่อพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน

2. การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มีขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 การสร้างเครื่องมือ

2.1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียน เป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบในการเรียน มีการดำเนินการสร้างแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียน ดังนี้

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบในการเรียนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ มาเขียนนิยามเชิงปฏิบัติ เพื่อสร้างแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียนให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา ตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมโดยกำหนดนิยามความรับผิดชอบในการเรียน 4 ด้าน คือ ด้านความมุ่งมั่นและความเพียรพยายาม ด้านความตรงต่อเวลา ด้านความเคารพในระเบียบกฎเกณฑ์ ด้านการยอมรับผลการกระทำของตน ประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบประเมินเกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียน ได้แก่ ผลการเรียนของนักเรียนภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2566 สถานภาพทางครอบครัว และรายได้ต่อเดือน ลักษณะแบบประเมินเป็นแบบให้เลือกตอบและเติมข้อความตามความเป็นจริง จำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบประเมินเกี่ยวกับผลการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่งด้วยการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 40 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม จำนวน 10 ข้อ
2. ด้านความตรงต่อเวลา จำนวน 10 ข้อ
3. ด้านความเคารพในระเบียบกฎเกณฑ์ จำนวน 10 ข้อ
4. ด้านการยอมรับผลการกระทำของตนจำนวน 10 ข้อ

ข้อคำถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามวิธีของลิเคอร์ท ให้นักเรียนเลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก และมีเกณฑ์ในการให้คะแนน คือ ข้อความที่แสดงถึงความรับผิดชอบในการเรียน หากตอบมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จะได้คะแนนจาก 5,4,3,2,1 คะแนนตามลำดับ ส่วนข้อความที่แสดงถึงการขาดความรับผิดชอบในการเรียนจะได้คะแนน 1,2,3,4,5 นักเรียนที่ได้คะแนนมากจะเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในการเรียนมากกว่า นักเรียนที่ตอบได้คะแนนน้อย

การแปลความหมายคะแนน ความรับผิดชอบในการเรียนใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนน ตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2558) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

3) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยนำแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยพิจารณาความถูกต้องของภาษาความเหมาะสมของแบบประเมินเพื่อให้เนื้อหา มีความครอบคลุมกับวัตถุประสงค์งานวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบไปด้วย รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโทหญิง ดร.สุพรรณ วงษ์ทิม รองศาสตราจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมิทธิรักษ์ จันทักษ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความอนุเคราะห์ ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ยังให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งและช่วย ชี้แนะในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้แก่ผู้วิจัย

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบหา ความตรงตามเนื้อหาเพื่อคัดเลือกและปรับปรุงให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่กำหนดไว้โดยพิจารณาจากค่า IOC (Items-Objective Consequence) ของข้อคำถามแต่ละข้อ จำนวน 58 ข้อ โดยคัดเลือกข้อ คำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 – 1 และเหลือข้อคำถามจำนวน 57 ข้อ โดยมีเกณฑ์การประเมินการ พิจารณาข้อความของแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียนแต่ละข้อตามความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

+ 1 หมายถึง ข้อความนั้นบ่งชี้ถึงความรับผิดชอบในการเรียนของ นักเรียน

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นบ่งชี้ถึงความรับผิดชอบในการเรียน ของนักเรียน

- 1 หมายถึง ข้อความนั้นไม่บ่งชี้ถึงความรับผิดชอบในการเรียนของ นักเรียน

4) ผู้วิจัยวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัด (Items Discrimination Power) โดยนำแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียน ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 57 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อมาวิเคราะห์ ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามเป็นรายข้อโดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation) ได้ข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .2 ขึ้นไป เหลือข้อคำถาม 40 ข้อ

5) ผู้วิจัยผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) โดยมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยรวมเท่ากับ 0.96 และจำแนกรายด้านได้ดังนี้ 1) ด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 2) ด้านความตรงต่อเวลา มีค่า ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 3) ด้านความเคารพในระเบียบกฎเกณฑ์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 4) ด้านการยอมรับผลการกระทำของตน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ เท่ากับ 0.95

2.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเพื่อผลการพัฒนาความ รับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่ง

2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

2.2.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับเอกสารการศึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมในด้านเป้าหมายบทบาทของผู้นำกลุ่ม เทคนิคและลักษณะต่าง ๆ ที่ใช้บทบาทของสมาชิกกลุ่ม รวมทั้งตำราเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าและกิจกรรมการศึกษารูปแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

2.2.2 ดำเนินการสร้างขั้นตอนการศึกษารูปแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมให้มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้

3. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

นำการศึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างความมุ่งหมาย นิยามศัพท์เฉพาะเนื้อหาและวิธีดำเนินการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

ตรวจสอบคุณภาพของการศึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมโดยขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน พิจารณาความตรงตามเนื้อหาของแผนการทดลองผลจากการตรวจสอบขั้นตอนการศึกษารูปแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม จากการทดลองผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน โดยผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.67 - 1 โดยมีเกณฑ์การประเมินและการพิจารณาการศึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

+1 หมายถึง เมื่อเห็นว่าการศึกษากลุ่มมีวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการและการใช้เทคนิคเหมาะสมในการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าการศึกษากลุ่มมีวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการและการใช้เทคนิคเหมาะสมในการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน

-1 หมายถึง เมื่อเห็นว่าการศึกษากลุ่มมีวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการและการใช้เทคนิคไม่เหมาะสมในการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน

ผู้วิจัยนำคะแนนความคิดเห็นมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง จากนั้นผู้วิจัยนำการศึกษากลุ่มไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วจึงนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วมาปรับแก้ไข

ผู้วิจัยนำการศึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มละ 8 คน โดยกำหนดให้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ขั้นตอนการศึกษากลุ่มที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยประยุกต์ใช้ แนวคิดและเทคนิคในการศึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรม ซึ่งมีขั้นตอนการศึกษากลุ่ม 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเริ่มต้นการปรึกษา ขั้นดำเนินการการศึกษา ขั้นยุติการศึกษา จำนวน 10 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 1.30 ชั่วโมง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและวิธีตอบแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ผู้วิจัยคัดเลือกนักเรียนที่มีคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 16 คน สอบถามความสมัครใจ และได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองให้เข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม ผู้วิจัยให้นักเรียนตอบแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนน ก่อนเข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมในกลุ่มทดลองจำนวน 10 ครั้ง และกลุ่มควบคุมได้รับการดูแลตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามปกติของโรงเรียน หลังจากสิ้นสุดการปรึกษากลุ่มให้นักเรียนตอบแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนเพื่อเป็นคะแนนหลังการทดลอง ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง และระยะหลังการทดลอง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ระยะก่อนการทดลอง

ก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1.1 ผู้วิจัยนำโครงร่างการวิจัยพร้อมกับเครื่องมือการวิจัยที่ผ่านผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแล้วส่งไปขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา หมายเลข COA No. 661108 วันที่รับรอง 20 พฤศจิกายน 2566

1.2 ผู้วิจัยทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสุทธิวาราม ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างของนักเรียน ผู้วิจัยจัดทำการประชาสัมพันธ์โดยจัดทำแผ่นพับแจกช่องทางออนไลน์ ในไลน์กลุ่มครูที่ปรึกษา เพื่อประชาสัมพันธ์ ชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการทำกิจกรรม สถานที่ ระยะเวลาที่ใช้ให้นักเรียนได้ตัดสินใจสมัครใจเข้าร่วมการวิจัยพร้อมลงนามยินยอม

1.3 เมื่อได้รับอนุญาตให้ดำเนินการ ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากนักเรียนในโรงเรียนวัดสุทธิวาราม ตอบแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน เพื่อหากกลุ่มตัวอย่าง โดยคัดจากนักเรียนที่มีคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนต่ำสุด นับจากคะแนนต่ำสุดขึ้นมา จำนวน 16 คน สอบถามความสมัครใจ ที่จะเข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน ได้แก่ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (ภายหลังเสร็จสิ้นการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะดำเนินการ การปรึกษากลุ่ม)

2. ระยะทดลอง

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการวิจัยของทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน โดยคัดเลือกนักเรียนที่มีคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 16 คน ผู้วิจัยสอบถามความสมัครใจในการเข้ารับการทดลอง ทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ กลุ่มทดลอง จำนวน 8 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 8 คน ของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนเข้าร่วมการให้การปรึกษากลุ่ม

2.3 ผู้วิจัยดำเนินการทำกิจกรรมนักเรียนกลุ่มทดลองโดยผู้วิจัยดำเนินการตามแผนการปรึกษากลุ่มตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ จำนวน 10 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ใช้เวลาครั้งละ 1.30 ชั่วโมง โดยนัดหมายเป็นวันจันทร์ 12.00-13.30 น. และวันพฤหัสบดี เวลา 15.30 -17.00 น. ณ ห้องแนะแนว โรงเรียนวัดสุทธิวราราม ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่นักเรียนไม่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การดำเนินการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 การดำเนินงานการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	รายการกิจกรรม
1	14 ธันวาคม 2566	ปฐมนิเทศ เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างผู้นำกลุ่มและสมาชิก ภายในกลุ่มให้เป็นกันเอง เกิดความไว้วางใจ บรรยากาศที่ผ่อนคลาย และนำไปสู่การเปิดเผยความคิด ความรู้สึกของสมาชิก ภายในกลุ่ม
2	18 ธันวาคม 2566	เรื่อง เสริมสร้างองค์ความรู้ในการพัฒนาความรับผิดชอบที่มีต่อตนเอง (1) เพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักรู้ถึงความหมายของความรับผิดชอบเพื่อให้ได้สำรวจพฤติกรรมที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน (2) เพื่อให้นักเรียนรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนในการพัฒนาพฤติกรรมที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน
3	21 ธันวาคม 2566	เรื่อง เป้าหมายในการเรียน (1) นักเรียนความสามารถกำกับตนเอง กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ และการประเมินผลการเรียนหรือการปฏิบัติงานของตัวเองได้
4	25 ธันวาคม 2566	เรื่อง Check in ความรู้สึก (1) เพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักรู้ถึงความหมายด้านความมุ่งมั่นและความเพียรพยายามในการศึกษาเล่าเรียน (2) เพื่อให้นักเรียนได้แสดงออกทางความคิด ความรู้สึก พฤติกรรมที่ปรากฏให้เห็นถึงความตั้งใจในความมุ่งมั่นและความเพียรพยายามในการกระทำสิ่งที่ได้รับมอบหมายนั้น เข้าแล้วซ้ำอีกจนกว่างานนั้นจะสำเร็จ (3) เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาพฤติกรรมที่หลากหลาย สร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อเกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้ใหม่

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	รายการกิจกรรม
5	28 ธันวาคม 2566	เรื่อง เรื่อง เส้นชัย (1) เพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักรู้ถึงความหมาย ความสำคัญ ด้านความตรงต่อเวลาในการศึกษาเล่าเรียน (2) เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ข้อผิดพลาดและแก้ไข ข้อบกพร่องในตนเองที่มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนและสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อเกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้ใหม่
6	4 มกราคม 2567	เรื่อง แบบไหนที่ถูกต้อง (1) เพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักรู้ถึงความสำคัญด้านการเคารพ ในระเบียบกฎเกณฑ์ของโรงเรียนวัดสุทธิวราราม (2) เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการปฏิบัติตนที่ถูกต้องตาม ระเบียบและแนวทางการปฏิบัติตนของนักเรียนโรงเรียนวัด สุทธิวราราม
7	8 มกราคม 2567	เรื่อง ห้องเรียนนี้ไม่มียางลบ (1) เพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักรู้ถึงความหมาย ความสำคัญ ด้านยอมรับผลการกระทำของตน (2) เพื่อให้นักเรียนได้แสดงออกทางความคิด ความรู้สึก พฤติกรรมถึงการยอมรับในคำตัดสิน ตักเตือน หรือคำชื่นชม จากครูอาจารย์ผู้บังคับบัญชาในสิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำ ของตนเองทั้ง ผลดีและผลเสียและเรียนรู้จากข้อผิดพลาด และแก้ไขข้อบกพร่องในตนเองที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความ รับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนและสร้างแรงจูงใจในการ เรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้ใหม่
8	11 มกราคม 2567	เรื่อง การตั้งเป้าหมาย (1) การตั้งเป้าหมาย เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยในการบรรลุให้ทุก คนประสบความสำเร็จในชีวิต โดยการตั้งเป้าหมายจะทำให้ เกิดวางแผนชีวิต โดยนักเรียนจะต้องรู้เป้าหมายทางการเรียน ของตนเอง และรู้วิธีในการบรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้
9	15 มกราคม 2567	เรื่อง การตั้งเป้าหมาย (ครั้งที่ 2) (ต่อ) (2) เพื่อให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน และมีแผนในการ พัฒนาศักยภาพนำไปสู่เป้าหมายทางการเรียน
10	18 มกราคม 2567	ยุติการปรึกษา เพื่อสรุปการเข้าร่วมกลุ่ม และทำแบบประเมิน หลังจากเข้าร่วมการปรึกษา เพื่อให้นักเรียนได้ สำนวญ พฤติกรรมนักเรียนที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนของ ตนเองจากประสบการณ์ที่ผ่านมา

3. ระยะหลังการทดลอง

3.1 เมื่อสิ้นสุดการปรึกษาทั้ง 10 ครั้ง จากนั้นผู้วิจัยให้นักเรียนประเมินความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนในการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียน เพื่อเป็นคะแนนหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทันทีเมื่อเสร็จสิ้นให้การปรึกษา

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล แล้วนำข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยดำเนินการดังนี้

1.1 วิเคราะห์สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน

1.2 วิเคราะห์หาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน และการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมในการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ที่กำหนดไว้โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence) ของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน

1.3 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน โดยวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation) อยู่ระหว่าง 0.66 - 1.00

1.4 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) โดยรวมได้เท่ากับ 0.946

2. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

2.1 ข้อมูลทั่วไปค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.2 การทดสอบการกระจายตัวของข้อมูลด้วยสถิติ Skewness, Kurtosis

2.3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ Wilcoxon Signed Rank Test

2.4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมและกลุ่มควบคุมที่ได้รับดูแลตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามปกติของโรงเรียน โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U Test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการศึกษา ผลการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่งโดยการศึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการศึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง และเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการศึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามปกติของโรงเรียนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและแปลความหมายจำแนกออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การทดสอบการกระจายตัวของข้อมูล (Normality Test) ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยรวมและรายด้าน

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มทดลองก่อนและหลังได้รับการศึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภายหลังได้รับการศึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยมีสัญลักษณ์และความหมายที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Sk	แทน	ค่าความเบ้ของข้อมูล
Ku	แทน	ค่าความโด่งของข้อมูล
Z	แทน	ค่าสถิติ Z
U	แทน	ค่าสถิติ U
P	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 1 การทดสอบการกระจายตัวของข้อมูล (Normality Test) ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลองรายด้าน

ก่อนการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยทดสอบการกระจายตัวของข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 การทดสอบการกระจายตัวของข้อมูล (Normality Test) กลุ่มตัวอย่าง

ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน			$\bar{X}$	S.D.	Sk	Ku
1. ด้านความมุ่งมั่นและ เพียรพยายาม	กลุ่มทดลอง	ก่อนการ ทดลอง	2.03	.392	0.79	-1.014
		หลังการ ทดลอง	4.62	.145	1.193	.863
	กลุ่มควบคุม	ก่อนการ ทดลอง	2.00	.392	.079	-1.014
		หลังการ ทดลอง	2.20	.487	.683	-.695
		ก่อนการ ทดลอง	2.07	.417	-.654	.156
		หลังการ ทดลอง	4.48	4.475	-.842	1.550
2. ด้านความตรงต่อเวลา	กลุ่มทดลอง	ก่อนการ ทดลอง	2.07	.417	-.654	.156
		หลังการ ทดลอง	4.48	4.475	-.842	1.550
	กลุ่มควบคุม	ก่อนการ ทดลอง	1.87	.417	-.654	.156
		หลังการ ทดลอง	2.39	.184	.173	-1.831
		ก่อนการ ทดลอง	3.07	.267	1.916	4.145
		หลังการ ทดลอง	3.19	.486	-.267	-.607
3. ด้านความเคารพใน ระเบียบ กฎเกณฑ์	กลุ่มทดลอง	ก่อนการ ทดลอง	3.07	.267	1.916	4.145
		หลังการ ทดลอง	3.19	.486	-.267	-.607
	กลุ่มควบคุม	ก่อนการ ทดลอง	2.00	.499	-.776	-.204
		หลังการ ทดลอง	2.70	.486	-.267	-.607
		ก่อนการ ทดลอง	2.47	.434	-.084	.087
		หลังการ ทดลอง	3.82	.113	-.643	1.271
4. ด้านการยอมรับการ กระทำของตน	กลุ่มทดลอง	ก่อนการ ทดลอง	2.47	.434	-.084	.087
		หลังการ ทดลอง	3.82	.113	-.643	1.271
	กลุ่มควบคุม	ก่อนการ ทดลอง	2.40	.434	-.084	.087
		หลังการ ทดลอง	2.52	.422	1.431	2.338
		ก่อนการ ทดลอง	2.47	.434	-.084	.087
		หลังการ ทดลอง	3.82	.113	-.643	1.271

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน			$\bar{X}$	S.D.	Sk	Ku
ความรับผิดชอบในการเรียนโดยรวม	กลุ่มทดลอง	ก่อนการทดลอง	2.43	.300	-.208	-1.487
		หลังการทดลอง	3.73	.111	-.912	2.724
	กลุ่มควบคุม	ก่อนการทดลอง	2.28	.300	-.280	-1.487
		หลังการทดลอง	2.55	.214	.436	-.583

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์การทดสอบการกระจายตัวของข้อมูลกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง โดยรวม พบว่า มีค่า Skewness ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง (-.208, -.912) ตามลำดับ และกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง (-.280, .436) ตามลำดับมีค่าน้อยกว่า 2 แสดงว่า ข้อมูลมีการกระจายตัวปกติ และค่า Kurtosis ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง (-1.487, 2.724) ตามลำดับ และกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง (-1.487, -.583) ตามลำดับ โดยกลุ่มทดลองมีค่ามากกว่า 2 แสดงว่า ข้อมูลมีการกระจายไม่ปกติ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

ด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม ด้านความตรงต่อเวลาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่า Skewness ของกลุ่มทดลองก่อนการทดลอง (0.79, -.654) ตามลำดับ และหลังการทดลอง (0.79, -.654) ตามลำดับและของกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง (0.79, -.654) ตามลำดับ และหลังการทดลอง (.683, .173) ตามลำดับ โดยมีค่าน้อยกว่า 2 แสดงว่า ข้อมูลมีการกระจายตัวปกติ และค่า Kurtosis ของกลุ่มทดลองก่อนการทดลอง (-1.014, .156) ตามลำดับและหลังการทดลอง (.863, 1.550) ตามลำดับและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง (-1.014, .156) ตามลำดับและหลังการทดลอง (-.695, -1.831) ตามลำดับโดยมีค่าน้อยกว่า 2 แสดงว่า ข้อมูลมีการกระจายตัวปกติ

ด้านความเคารพในระเบียบ กฎเกณฑ์ และด้านการยอมรับการกระทำของตน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่า Skewness ของกลุ่มทดลองก่อนการทดลอง (1.916, -.084) ตามลำดับ และหลังการทดลอง (-.267, -.643) ตามลำดับและของกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง (-.776, -.084) ตามลำดับ และหลังการทดลอง (-.267, 1.431) ตามลำดับโดยมีค่าน้อยกว่า 2 แสดงว่า ข้อมูลมีการกระจายตัวปกติ และค่า Kurtosis ของกลุ่มทดลองก่อนการทดลอง (4.145, .087) ตามลำดับ และหลังการทดลอง (-.607, 1.271) ตามลำดับ และกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง (-1.014, .156) ตามลำดับและหลังการทดลอง (-.204, 2.338) ตามลำดับ โดยมีค่ามากกว่า 2 แสดงว่า ข้อมูลมีการกระจายตัวไม่ปกติ

จากผลการวิเคราะห์การทดสอบการกระจายของข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบการกระจายตัวไม่ปกติ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้สถิติ Nonparametric Statistics ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติ ในการทดสอบสมมติฐาน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลองโดยรวมและรายด้าน (n=8) โดยใช้สถิติ Wilcoxon Signed Rank Test และการเปรียบเทียบความความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ โดยใช้ Mann-Whitney U Test

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยรวมและรายด้านก่อนและหลังการทดลอง

ความ รับผิดชอบใน การเรียน	กลุ่มทดลอง (n=8)						กลุ่มควบคุม (n=8)					
	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
1. ด้านความ มุ่งมั่นและ เพียรพยายาม	2.037	.392	น้อย	4.612	.145	มากที่สุด	2.037	.392	น้อย	2.200	.487	น้อย
2. ด้านความ ตรงต่อเวลา	1.862	.417	น้อย	4.475	.190	มาก	1.862	.417	น้อย	1.237	.184	น้อย ที่สุด
3. ด้านความ เคารพใน ระเบียบ กฎเกณฑ์	2.000	.267	น้อย	2.800	.486	ปาน กลาง	2.812	.499	ปาน กลาง	2.800	.486	ปาน กลาง
4. ด้านการ ยอมรับการ กระทำของตน	2.400	.434	น้อย	3.815	.113	มาก	2.400	.434	น้อย	2.512	.422	ปาน กลาง
ความ รับผิดชอบใน การเรียน โดยรวม	2.275	.300	น้อย	3.725	.111	มาก	2.275	.300	น้อย	2.190	.214	น้อย

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนโดยรวมของกลุ่มทดลองหลังเข้าร่วมการศึกษากลุ่มนั้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.725$) เมื่อจำแนกรายด้าน ด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายามมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.612$) รองลงมาด้านความตรงต่อเวลา และด้านการยอมรับการกระทำของตน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.475$, $\bar{X}=3.815$ ตามลำดับ) ส่วนด้านความเคารพในระเบียบ กฎเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มควบคุมหลังจากเข้าร่วมการศึกษากลุ่มนั้นอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.190$) โดยด้านความเคารพในระเบียบ กฎเกณฑ์ และด้านการยอมรับการกระทำของตน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.800$, $\bar{X}=2.512$ ตามลำดับ) รองลงมาด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายามมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.200$) และด้านความตรงต่อเวลาคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 4 กลุ่มทดลองก่อนและหลังได้รับการศึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 กลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองโดยรวมและรายด้าน (n = 8) โดยใช้สถิติ Wilcoxon Signed Rank Test

ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4		$\bar{X}$	S.D.	Z	P
1. ด้านความมุ่งมั่นและเพียร พยายาม	ก่อนการ ทดลอง	2.037	.392	-2.524	.012*
	หลังการ ทดลอง	4.612	.145		
	ทดลอง				
2. ด้านความตรงต่อเวลา	ก่อนการ ทดลอง	1.862	.417	-2.539	.011*
	หลังการ ทดลอง	4.475	.190		
	ทดลอง				
3.ด้านความเคารพในระเบียบ กฎเกณฑ์	ก่อนการ ทดลอง	2.000	.267	-2.197	.028*
	หลังการ ทดลอง	2.800	.486		
	ทดลอง				
4. ด้านการยอมรับการ กระทำของตน	ก่อนการ ทดลอง	2.400	.434	-2.521	.012*
	หลังการ ทดลอง	3.815	.113		
	ทดลอง				

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4		$\bar{x}$	S.D.	Z	P
ความรับผิดชอบในการเรียน โดยรวม	ก่อนการ ทดลอง	2.275	.300	-2.521	.012*
	หลังการ ทดลอง	3.725	.111		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ค่าเฉลี่ยความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 กลุ่มทดลองก่อนและหลังได้รับการปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม โดยรวมของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = -2.521$) เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่า ความรับผิดชอบในการเรียนด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม ด้านความตรงต่อเวลา ด้านความเคารพในระเบียบ กฎเกณฑ์ และด้านการยอมรับการกระทำของตน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = -2.524$, $Z = -2.539$, $Z = -2.197$ และ $Z = -2.521$ ตามลำดับ)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา
 ชั้นปีที่ 4 หลังได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ระหว่างกลุ่มทดลองและ
 กลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลตามระบบปกติ

ตารางที่ 4.4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4
 หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมโดยรวม (n=16) โดยใช้สถิติ
 Maun-Whitney U-Test

ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4		$\bar{x}$	S.D.	U	p
1. ด้านความมุ่งมั่นและเพียร พยายาม	กลุ่มทดลอง	4.612	.145	30.000	.001***
	กลุ่มควบคุม	2.200	.486		
2. ด้านความตรงต่อเวลา	กลุ่มทดลอง	4.475	.190	21.500	.001***
	กลุ่มควบคุม	1.237	.184		
3. ด้านความเคารพในระเบียบ กฎเกณฑ์	กลุ่มทดลอง	2.000	.267	17.500	.007**
	กลุ่มควบคุม	2.812	.499		
4. ด้านการยอมรับการกระทำ ของตน	กลุ่มทดลอง	3.815	.113	30.000	.001***
	กลุ่มควบคุม	2.512	.422		
ความรับผิดชอบในการเรียน โดยรวม	กลุ่มทดลอง	3.725	.111	22.500	.001***
	กลุ่มควบคุม	2.190	.214		

** p< .01, ***p<.001

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ค่าเฉลี่ยความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา
 ชั้นปีที่ 4 กลุ่มทดลองหลังได้รับการปรึกษากลุ่ม และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลแบบปกติ โดยรวมมี
 ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ .001 เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่า ความรับผิดชอบในการ
 เรียนด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม ด้านความตรงต่อเวลา และด้านการยอมรับการกระทำของ
 ตน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 (U = 30.000, U =21.500, U = 30.000 และ
 U = .17.500 ตามลำดับ) ส่วนด้านความเคารพในระเบียบ กฎเกณฑ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ.01

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่งด้วยการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง 2) เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามปกติของโรงเรียน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ประชากร คือ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 จำนวน 148 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ตอบแบบประเมินพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียน หลังจากนั้นให้นักเรียนที่ ตอบแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียนที่มีความรับผิดชอบในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา สมัครใจยินดีเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มและผู้ปกครองยินยอมลงนามอนุญาตให้เข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม จำนวน 16 คน แล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน โดยกำหนดให้เป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง (Corey, Corey, and Corey, 2018) การเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง และระยะหลังการทดลองโดยกลุ่มทดลองเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม มีการดำเนินการทำกิจกรรมในกลุ่มทดลองโดยดำเนินการตามแผนการปรึกษากลุ่มตามกิจกรรมที่กำหนดไว้จำนวน 10 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 1.30 ชั่วโมง ทุกวันจันทร์ 12.00-13.30 น. และ วันพฤหัสบดี เวลา 15.30 -17.00 น. ณ ห้องแนะแนว

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ ดังนี้

1. ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยรวม สูงกว่าก่อนได้รับการปรึกษากลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่า ความรับผิดชอบในการเรียนด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม ด้านความตรงต่อเวลา ด้านความเคารพในระเบียบ กฎเกณฑ์ และด้านการยอมรับการกระทำของตน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามปกติของโรงเรียน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หาก เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่า ความรับผิดชอบในการเรียนด้านความมุ่งมั่นและ

เพียรพยายาม ด้านความตรงต่อเวลา และด้านการยอมรับการกระทำของตน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยรวมสูงกว่า ก่อนการได้รับการปรึกษากลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมมุ่งเน้นในส่วนของการเปลี่ยนแปลงการกระทำและพฤติกรรมของบุคคลจะเน้นไปที่พฤติกรรมที่สามารถมองเห็นหรือสังเกตได้เป็นการพัฒนาด้วยตนเองในการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียน เช่น การปรับทัศนคติ ปรับเปลี่ยนวิธีการคิด และสร้างแรงจูงใจในการเรียน รวมถึงวิธีการปรับพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบในการเรียนในกลุ่มนักเรียนในกลุ่มนี้สามารถพัฒนาตนเอง โดยนักเรียนพยายามค้นหาตนเอง ทั้งศักยภาพและจุดเด่นที่มีอยู่ในตนเอง ตลอดจนความพยายามที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของตนเอง โดยที่นักเรียนในกลุ่มจะแสดงความเห็นอกเห็นใจและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในบรรยากาศแห่งความไว้วางใจ อันนำไปสู่การเปิดเผยถึงเรื่องราวและปัญหาต่าง ๆ และมีการสำรวจปัญหาร่วมกัน ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีอยู่ในการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ส่งผลให้นักเรียนกลุ่มทดลองเกิดการเรียนรู้ ปรับทัศนคติ ปรับเปลี่ยนวิธีการคิด สร้างแรงจูงใจในการเรียนร่วมกันภายในกลุ่ม จนกลายเป็นผู้ที่มีความคิดที่ดีต่อการเรียน สามารถปรับพฤติกรรมการเรียนได้มากขึ้น ประกอบกับระยะเวลา ในการทดลองที่มีการเข้าร่วมกลุ่ม เป็นเวลา 5 สัปดาห์ รวม 10 ครั้ง ซึ่งเวลาและจำนวนครั้งมากเพียงพอให้นักเรียนที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ได้มีการเรียนรู้และสามารถ เปลี่ยนแปลงมุมมองความรับผิดชอบในการเรียนของตนเองได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (พสุ วุฒินันท์, 2563) ที่ เชื่อว่าพฤติกรรมทั้งหลายเกิดจากการเรียนรู้ และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเกิดจากการเรียนรู้มาผิด ๆ สามารถลบพฤติกรรมที่เรียนรู้มาผิด ๆ ได้ด้วยการจัดสภาพการเรียนรู้ใหม่ จะทำให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ที่ถูกต้อง ด้วยวิธีการบำบัดพฤติกรรมโดยการปรึกษา มุ่งที่การควบคุมพฤติกรรมหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (สุวมาศ ไชยบูรณ์, 2561) พบว่านักเรียนกลุ่มเสี่ยงมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมีผลการเรียนลดลง หลังจากได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมแสดงให้เห็นว่าการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมสามารถปรับเปลี่ยนให้พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการเรียนลดลงได้ และตรงกับจุดมุ่งหมายของ การปรึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเป็นจุดมุ่งหมายเพื่อหาทางขจัดพฤติกรรมในการปรับตัวที่ไม่เหมาะสมของผู้รับ คือการสร้างสภาพการณ์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนพฤติกรรมอันเป็นทางนำไปสู่การแก้ปัญหาในการเรียนรู้เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนั้น โดยผู้ให้การปรึกษากับผู้มารับการปรึกษาจะร่วมมือกันกำหนดจุดมุ่งหมายหรือพฤติกรรมที่ชัดเจนลงไปก่อนจากนั้นจึงได้ช่วยกันวางแผนอย่างมีขั้นตอนเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยพยายามใช้แนวทางด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์เนื่องจากมีพื้นฐานความเชื่อว่าพฤติกรรมเกิดจากการเรียนรู้รวมทั้งพฤติกรรมอุปนิสัย ฉะนั้นพฤติกรรมในข่ายของโรคจิตโรคประสาทจึงเกิดจากการเรียนรู้และสามารถลบล้างการเรียนรู้นั้นได้โดยการให้เรียนรู้พฤติกรรมใหม่

ที่เหมาะสม การบำบัดตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมจึงประกอบด้วยขั้นตอนการจัดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและจัดประสบการณ์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมใหม่ที่เหมาะสม พงษ์พันธ์ วิไลลักษณ์ (2556)

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า 1) ด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม พฤติกรรมที่มีความมุ่งมั่น บากบั่น ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคในการทำงาน และมีการปรับปรุงแก้ไขผลงานที่ได้รับมอบหมาย ให้ดียิ่งขึ้น หลังเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งนี้เป็นเพราะว่านักเรียนได้เข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม ได้รับความรู้ขณะเข้ากลุ่มและเห็นถึงรูปแบบวิธีการนำไปปรับประยุกต์ใช้ในการเรียน และร่วมแลกเปลี่ยนกันของสมาชิกกลุ่ม ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการนำไปทดลองใช้กับตนเองและมีส่วนร่วมในการนำความรู้ไปใช้ในการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการเรียนส่งผลให้รับรู้ถึงความมุ่งมั่นและเพียรพยายามของตนเอง และเป็นการปรึกษาที่มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ก่อให้เกิดการรับรู้ร่วมกันในการแก้ปัญหาที่เหมือนกันยอมรับให้เกียรติซึ่งกันและกัน มีการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนทัศนคติ ปรับเปลี่ยนวิธีการคิด และสร้างแรงจูงใจในการเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความมั่นใจเชื่อมั่นในศักยภาพในการเรียนรู้ของตนเอง เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยวิธีการที่หลากหลาย ส่งผลให้นักเรียนมีการปรับตัวที่ดีโดยด้านการนำความรู้ไปใช้ในการปรับพฤติกรรม หลังเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมแตกต่างกัน เนื่องจากนักเรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่เพิ่มขึ้นในการปรับพฤติกรรมนักเรียนและมีความสุขมากขึ้นหลังการเข้ารับการปรึกษา สอดคล้องกับวิธู ราช (2560) ที่ได้ทำการศึกษา ภาวะผู้นำกับการพัฒนาองค์การโดยใช้หลักพรหมวิหาร 4 ได้กล่าวถึงความสำคัญไว้ว่า นักเรียนมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการศึกษาเล่าเรียนให้ประสบผลสำเร็จ มีความขยันหมั่นเพียร มีความตั้งใจจริง อดทนต่อสิ่งที่ไม่พึงพอใจต่าง ๆ มีความตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ทุกรายวิชา มีข้อสงสัยก็ซักถาม มีการเตรียมบทเรียนล่วงหน้ามีความมุ่งมั่น อุทิศตน พยายามทำงานให้เต็มเวลาเต็มความสามารถส่งงานหรือทำงานหรือศึกษาค้นคว้าตามครูสั่งนักเรียนที่รู้หน้าที่และมีความรับผิดชอบจะมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนสูงเป็นผู้ประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Carpenter & Pease (2013) ที่ทำการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีความรับผิดชอบในการเรียนจะปฏิบัติตนที่แสดงถึงพฤติกรรมให้ความสนใจในการแสวงหาความรู้ พร้อมทั้งจะศึกษา มีสมาธิจดจ่อในการเรียนรู้และฝึกฝนตั้งใจเรียนรู้อย่างเต็มที่ที่ได้รับมอบหมายในการทำชิ้นงานอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภรณ์ทิพย์ ศิริกุลวิเชฐ และคณะ (2562) ที่ได้ศึกษาผลของการให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยการสัมภาษณ์เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจ ต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลมีคะแนนความรับผิดชอบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จากการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลมีคะแนนความรับผิดชอบไม่แตกต่างกัน นั้นหมายความว่าหลังจากการทดลองแล้ว การปรึกษาด้วยการสัมภาษณ์เพื่อเสริมสร้างแรงใจยังส่งผลสืบเนื่องต่อไป จึงทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีความรับผิดชอบในตนเองอย่างต่อเนื่อง 2) ด้านความตรงต่อเวลา การทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น มาโรงเรียนทันการเข้าร่วมกิจกรรมหน้าเสาธง เข้าเรียนทันเวลา เข้าร่วมกิจกรรมตามเวลา ส่งงานการบ้านภายในเวลาที่กำหนด เข้าห้องสอบตรงเวลา หรือการตรงต่อเวลาในการทำภารกิจที่เกี่ยวกับผู้อื่น เช่น ไม่ผิดเวลานัด เมื่อเยี่ยมของแล้ว

ส่งคืนตามเวลา สอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณา เสนีย์วงศ์ และคณะ (2562) ที่ได้ศึกษาผลการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมมีคะแนนความมีวินัยในตนเอง ระยะเวลาหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐาน อภิปรายได้ว่าโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เน้นให้นักเรียนมีวินัยในตนเองและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นดังที่ ลักษณะ สรวิวัฒน์ (2560) อธิบายว่า ธรรมชาติของมนุษย์ตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม มี 4 ประการ คือ (1) มนุษย์เกิดมาไม่ดีหรือไม่เลวแต่จะเริ่มต้นชีวิตในลักษณะว่างเปล่า (2) มนุษย์เป็นสิ่งที่ชีวิตตอบสนองสิ่งเร้าต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมแบบพฤติกรรม (3) มนุษย์จะเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมหรือจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม การเรียนรู้ทำให้เกิดขึ้นได้โดยการจัดสิ่งแวดล้อมภายใต้เงื่อนไขต่าง ๆ ส่วนการเรียนรู้เดิมสามารถทำให้หมดไปได้และทำนองเดียวกันสามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ได้ (4) มนุษย์สามารถควบคุมและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองได้ แม้ว่าจะตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมก็ตามสอดคล้องกับงานวิจัยของ Broom and Selznick, (1958) ที่กล่าวว่าการถ่ายทอดวัฒนธรรมและการทำให้บุคคล มีวิถีชีวิตที่เป็นระเบียบและในแง่ของแต่ละบุคคล การขัดเกลาทางสังคมเป็นกระบวนการที่ทำให้คนเปลี่ยนจากชีวอินทรีย์เป็นมนุษย์ที่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ 3) ด้านความเคารพในระเบียบ กฎเกณฑ์ การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ระเบียบ หรือ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ถูกกำหนดขึ้นตามข้อตกลงที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางให้บุคคลประพฤติปฏิบัติในการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Adly (2020) ที่ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการควบคุมตนเองต่อระเบียบวินัยของนักเรียน พบว่า การควบคุมตนเองต่อระเบียบวินัยของนักเรียนนั้นคือการควบคุมตนเอง จึงส่งผลอย่างมากต่อการเคารพในระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ถูกกำหนดขึ้นตามข้อตกลงเพื่อใช้เป็นแนวทางในการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข นั้นหมายความว่านักเรียนสามารถชี้นำตัวเองให้ปฏิบัติตามเช่นเดียวกับสิ่งที่ควรจะเป็นตามกฎเกณฑ์และบรรทัดฐานที่ถูกต้องในทางกลับกันปัจจัยอีกประการหนึ่งที่ส่งผลต่อระเบียบวินัยของนักเรียนมาจากผู้ปกครอง หรือการปรับตัวของนักเรียน การสนับสนุนจากผู้ปกครอง อิทธิพลจากเพื่อนการเลี้ยงดูที่ไม่เพียงพอ ความยากลำบากในการเรียน ความเครียดส่วนตัว และปัญหาสุขภาพที่บกพร่อง ต้องเพิ่มการควบคุม ตนเองของนักเรียนเพื่อหลีกเลี่ยงจากพฤติกรรมที่ไม่มีระเบียบวินัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Eisler (2000) ที่เชื่อว่าหากเด็กและเยาวชนขาดความมั่นคงทางอารมณ์ เขาจะเติบโตเป็นคนก้าวร้าว ไม่มีระเบียบวินัย กำกับผู้อื่นไม่ได้หรือทำตัวเป็นนักแสดงอันธพาล ทำให้เรียนหนังสือไม่รู้เรื่องเพราะควบคุมการวางแผนระยะยาวให้กับตนเองไม่ได้ 4) ด้านการยอมรับการกระทำของตน การแสดงออกถึงการยอมรับในคำตัดสิน ตักเตือน หรือคำชี้แจงจากครูอาจารย์ ผู้บังคับบัญชาในสิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเองทั้งผลดีและผลเสีย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Fritz (2017) ที่กล่าวว่ารู้จักที่จะเรียนรู้จากสิ่งที่ผู้เรียนแสดงออก รู้จักหน้าที่ และปฏิบัติตามหน้าที่ ด้วยความสามารถ เพื่อพัฒนาตนเองทั้งด้านความรู้ทางวิชาการและฝึกรบรณิสัยให้มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งยอมรับการกระทำของตนจากสิ่งที่ลงมือปฏิบัติ

2. ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมกับกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม สามารถช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้โดยทำการวางแผนอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงประกอบไปด้วยการช่วยให้ผู้รับการศึกษารู้จักสำรวจพฤติกรรมที่ตนเองไม่พึงพอใจ เห็นว่าเป็นปัญหาและตนเองที่ต้องการปรับปรุงแก้ไข โดยกำหนดเป้าหมายที่สามารถวัดความก้าวหน้าได้ โดยจัดกลวิธีที่เหมาะสมในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับการปรึกษา และปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวิธีการ เมื่อพบว่ากลวิธีที่เลือกใช้นั้นไร้ผล สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวมาศ ไชยบุรณ์ (2561) ที่ทำการศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลการปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม และทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เพื่อลดพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการเรียนของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง พบว่า นักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการเรียนที่ได้รับการปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมและนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการเรียนที่ได้รับการปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมลดลงทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความรับผิดชอบ ด้านการใช้เวลา และด้านพฤติกรรม การแสดงออก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยธวัช อุดเสน (2551) ที่ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลการปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ระหว่างทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลางและทฤษฎีพฤติกรรมนิยม วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบผลการปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ระหว่างทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลางและทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของนักเรียนโรงเรียนโพธิ์ทองพิทยาคม จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า นักเรียนที่ได้รับการปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎียึดบุคคลเป็น ศูนย์กลางมีความรับผิดชอบทางการเรียนโดยรวมสูงขึ้น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านคือด้านการตรงต่อเวลา ด้านการส่งงาน ด้านการรู้จักหน้าที่ ด้านการสนใจใฝ่ศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน นักเรียนที่ได้รับการปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมมีความรับผิดชอบทางการเรียนโดยรวมสูงขึ้น

พิจารณารายด้าน พบว่า 1) ด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายามในการปรับพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนอาจเกิดการเรียนรู้ใหม่ในการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อตนเอง มีความเข้าใจลักษณะพฤติกรรมของตนเองเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ Browne (1958) ที่ว่า ลักษณะพฤติกรรมที่มีความเพียรพยายามและตั้งใจปฏิบัติงานจดจ่อกับงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จ หรือมุ่งมั่นในงานที่กระทำแม้มีอุปสรรคเป็น คนไว้วางใจได้เป็นที่พึงพาอาศัยได้ มีความรับผิดชอบอย่างจริงจังแสดงให้เห็นถึงการตั้งใจเพียรพยายาม กระทำสิ่งที่ได้รับมอบหมายนั้น ข้าแล้วข้าอีกจนกว่างานนั้นจะสำเร็จ 2) ด้านความตรงต่อเวลา นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ในการปรับทัศนคติ ปรับเปลี่ยนวิธีการคิด สร้างแรงจูงใจในการมาเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของศิริลักษณ์ เบญจภูมริน (2560) ที่กล่าวว่า การตรงต่อเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง ได้แก่ มาโรงเรียนทันการเข้าร่วมกิจกรรมหน้าเสาธงเข้าเรียนทันเวลา เข้าร่วมกิจกรรมตามเวลา ส่งงานการบ้านภายในเวลาที่กำหนด เข้าห้องสอบตรงเวลา หรือ การตรงต่อเวลาในการทำภารกิจที่เกี่ยวกับผู้อื่น เช่น ไม่ผิดเวลานัด เมื่อยืมของแล้วส่งคืนตามเวลา

การส่งมอบงาน ผลงานที่ได้รับมอบหมาย หรือการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จตรงตามเวลาที่กำหนด 3) ด้านความเคารพในระเบียบ กฎเกณฑ์ การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ระเบียบหรือข้อบังคับต่าง ๆ ที่โรงเรียนกำหนดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เบญญาภา หลวงราช (2560) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนขยาย โอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า การมีวินัยในตนเองเป็นความสามารถของบุคคล ในการควบคุมความประพฤติของตนเองให้อยู่ในระเบียบ กฎเกณฑ์ ในสังคม ซึ่งเกิดจากแรงกระตุ้น ภายในของตนเอง แสดงออกมาทางพฤติกรรมที่เคารพต่อกฎเกณฑ์ของสังคม สอดคล้องกับการศึกษาของ ประกิต วิทย์สัมพันธ์ (2561) ที่ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียน โรงเรียน มัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ความมีวินัยในตนเอง การปฏิบัติตนอยู่ในกฎระเบียบแบบแผนข้อบังคับ และข้อปฏิบัติ เพื่อให้มีการปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน และก่อให้เกิดประโยชน์ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของคนในสังคมเพื่อให้คนในชุมชน และสังคม เป็นคนที่มีคุณภาพ 4) ด้านการยอมรับการกระทำของตน มีทั้งผลดี ผลเสีย และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น สอดคล้องกับ Blumberg & McCann (2009) ที่ได้กล่าวว่า เป็นการแสดงออกถึงการยอมรับในคำตัดสิน ตักเตือน หรือคำชื่นชมจากครูอาจารย์ผู้บังคับบัญชาในสิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเอง ทั้งผลดีและผลเสีย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการปรับพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างได้
2. ผู้ที่จะนำการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม นี้ไปใช้ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจตลอดจนมีทักษะในการปรึกษากลุ่มเป็นอย่างดี และก่อนนำไปใช้ควรมีการทดลองใช้และปรับปรุงให้เหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. ผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบบริการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ศึกษาทฤษฎีอื่น ๆ นอกเหนือจากทฤษฎีพฤติกรรมนิยม เพื่อนำมาปรับใช้และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนตลอดจนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
2. การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการพัฒนาคู่มือนักเรียนให้สอดคล้องกับบริบทของนักเรียนในโรงเรียนด้านความเคารพในระเบียบกฎเกณฑ์ และเพิ่มระยะการติดตามผล มีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2542). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านความรับผิดชอบ และมีวินัยในตนเอง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ. (2554). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้า.
- _____. (2554). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2554. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้า.
- กรมสามัญศึกษา. (2526). ชุดการสอนการปลูกฝังและการสร้างค่านิยมพื้นฐานเรื่องความรับผิดชอบ. กรุงเทพฯ: เจริญการพิมพ์.
- กรรณิกา ขาวขุน. (2560). ความรับผิดชอบ. สืบค้นจาก <https://saoc.rtaf.mi.th>
- กาญจนา ไชยพันธุ์. (2549). การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรีนติ้งเฮาส์.
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2560). การฝึกอบรมเชิงจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กิริยา ปีนอก. (2552). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความรับผิดชอบในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรู้แบบร่วมมือตามวิธี STAD กับที่เรียนรู้แบบ 4 MAT. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). อยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- คณะกรรมการจัดทำองค์ความรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2560). องค์ความรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- คมเพชร ฉัตรสุกกุล. (2530). ทฤษฎีการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- จินตนา ธนวิบูลย์. (2540). คุณสมบัติในการวัดและคุณภาพของมาตราวัดเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบที่สร้างขึ้นโดยประยุกต์วิธีการของธอร์นไคล์. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- จินตนา พรสวรรค์. (2555). ผลการการใช้กิจกรรมกลุ่มพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยโสธรพิทยาคม จังหวัดยโสธร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิรัฐา โนยราษฎร์. (2563). การเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้กิจกรรมแนะแนว. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิราภรณ์ อารยะรังสฤษฎ์. (2539). การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม (Group Counseling). เชียงใหม่: โครงการตำราและเอกสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ชนิดา โคลงชัย. (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 5. มหาสารคาม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชม ภูมิภาค. (2525). บทความวิฤกระบายเสียงของสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทยชุดการศึกษาเพื่อคุณธรรมเจริญวิทย์. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.
- ชัยวัช อุตเสน. (2551). การเปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ระหว่างทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลางและทฤษฎีพฤติกรรมนิยม. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา). มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชูวิทย์ รัตนพลแสนย์. (2562). การปรึกษารายบุคคลและรายกลุ่ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ดวงมณี จงรักษ์. (2556). ทฤษฎีการให้การปรึกษาและจิตบำบัดเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่6). กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- ทองคุณ หงส์พันธุ์. (2535). วิธีแห่งบัณฑิต การครองตน ครองคนและครองงาน. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- ทับทิม ประมูลจะนัง. (2560). การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อตนเองตามการปลูกฝังจริยธรรมด้วยเหตุผลของโคลเบอร์ก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นพพร แสงทอง. (2563). การเสริมสร้างสมรรถนะการให้คำปรึกษาของนักเรียนเพื่อนที่ปรึกษาโดยการฝึกอบรมเชิงจิตวิทยา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิคม ชนะไพฑูรย์. (2535). การเปรียบเทียบผลของการเข้ากลุ่มฝึกอบรมและกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบของผู้นำนักเรียนโรงเรียนบ้านดุงวิทยา จังหวัดอุดรธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิภา วิจิตรศิริ. (2525). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปี่หนองแค “สรกิจพิทยา” จังหวัดสระบุรี. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- เบญญา หลวงราช. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์, 4(3), 87-96.
- ประดิษฐ์ อุปรนัย. (2542). การพัฒนาความรับผิดชอบของเด็กการพัฒนาพฤติกรรมเด็ก. กรุงเทพฯ: วิเคเตอร์การพิมพ์.
- ประเทือง ภูมิภัทราคม. (2540). การปรับพฤติกรรม: ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินต์ติ้ง เฮาส์.
- ประสาธ อิศรปรีดา. (2531). จิตวิทยาการศึกษา. มหาสารคาม: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

- ปรีชา วิหคโต. (2551). **การให้การปรึกษาตามหลักการทฤษฎีพฤติกรรมนิยม**. ในประมวลสาระชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการให้การปรึกษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประกิต วิทย์สัมพันธ์. (2560). รูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. **วารสารช่อพะยอม**, 29(1), 225-235.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2529). **การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: โครงการส่งเสริมการแต่งตำราทบวงมหาวิทยาลัย.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2556). **ทฤษฎีและเทคนิคการให้บริการปรึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พนม เกตุมาน. (2560). **ปัญหาพฤติกรรมวัยรุ่น**. ใน พนม เกตุมาน, จิตเวชศิริราช DSM-5 (หน้า 327-333). กรุงเทพฯ: ประยูรสาส์นไทยการพิมพ์.
- พนม ล้อมอารีย์. (2548). **การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม**. มหาสารคาม: ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิวัตรฐาทร(พระครู). (2560). **ความรับผิดชอบในการเรียน**. สืบค้นวันที่ วันที่ เดือน ปี. เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/258996>
- พสุ วุฒินันท์ และ นาฏนภางค์ โพธิ์ไพจิตร. (2563). **แนวทางการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม Counseling approach based on behavioral theory**. **วารสารพุทธจิตวิทยา**, 6(1), 9-18.
- พิสมัย ยกน้อยวงษ์. (2551). **ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมต่อการพัฒนาทักษะชีวิตด้านทักษะพิสัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์โรงเรียนบ้านเม็กดำอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม** (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการให้คำปรึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เพ็ญประภา โคตรบาล. (2552). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภรณ์ทิพย์ ศิริกุลวิเชฐ. (2562). **ผลการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมต่อการมีวินัยในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลำปลายมาศ**. **วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์**, 14(1).76-90.
- ยุภาวดี ชำนาญเวช. **ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของการขาดความรับผิดชอบของนักเรียนในชุมชนชนบท**. **วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย**. 4(1). 45-54.
- ลักขณา ศรีวัฒน์. (2543). **การแนะแนวเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- _____. (2560). **ทฤษฎีและเทคนิคการให้การปรึกษา**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (2561). **ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2561 – 2580**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

- วัชร ทรัพย์มี. (2550). **กระบวนการฝึกหัดขั้นต้นสัมพันธภาพ ทักษะ** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2556). **ทฤษฎีให้บริการปรึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา ถนอมศิริ. (2563). **การใช้กิจกรรมกลุ่มและการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเกษมพิทยากร กรุงเทพมหานคร** (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริพร ชูอารมณ์. (2559). **การพัฒนาโปรแกรมฝึกตนเพื่อเสริมสร้างเจตคติทางบวกต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและความรับผิดชอบต่อตนเองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในอำเภอนาคู จังหวัดกาฬสินธุ์**. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริลักษณ์ เบญจภูมิริน. (2560). **การตรงต่อเวลา**. สืบค้นวันที่ วันที่ เดือน ปี เข้าถึงได้จาก <http://www.kamsondeedee>.
- สำนักวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2524). **ค่านิยมพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: ศุภสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2559). **แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2560-2564: ฉบับที่ 12**. กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 – 2579**. กรุงเทพฯ: ฟริกหวานกราฟฟิค.
- _____. (2561). **วิจัยและพัฒนารูปแบบกลไกการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลา**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (ม.ป.ป.). เข้าถึงได้จาก **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579**: https://www.stou.ac.th/Offices/Oaa/OaaOldPage/Professional/Train_Professional/oaaInfo/oaa/Dept/Dept04/webcur63/Rule_MUA/Plan_Inter2560-2579.pdf
- สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา. (2560). **ถอดบทเรียนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยครอบครัว**. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุจิตรา ธนะสูตร. (2552). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองเลย จังหวัดเลย**. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

- สุพัตรา สุภาพ. (2540). สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุวมาศ ไชยบูรณ์. (2561). การเปรียบเทียบผลการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมและทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมเพื่อลดพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการเรียนของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริวรรณ ฤทธิสิทธิ์. (2549). ผลของการการปฏิบัติธรรมสายวิชารธรรมกายที่มีต่อความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคราชพิทยาคม. นครราชสีมา: โรงเรียนโคราชพิทยาคม.
- เสาวภา เหมือนชู. (2550). ผลการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริงเพื่อลดความเครียดของพยาบาลอายุรกรรม โรงพยาบาลตำรวจ. (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อนูรี แก้วแว่น้อย และคณะ. (2548). การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อรรวรรณ พาณิชปฐมพงศ์. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมด้านวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อังคณา ถิรศิลาเวทย์. (2548). จิตลักษณะและปัจจัยทางสังคมที่สัมพันธ์กับความรับผิดชอบต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อ้วนันทน์ ทินกระโทก. (2547). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงด้วย WDEP ต่อความรับผิดชอบด้านการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น .
- อาภา จันทรสกุล. (2545). ทฤษฎีและเทคนิคการปรึกษาในสถาบันการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อารีย์วรรณ เทียรวอบ. (2550). องค์ประกอบคุณลักษณะความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมมหานคร เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Adlya.S.I. (2020). The contribution of self control to students' discipline. Universitas Negeri Padang.
- Browne, C. G. . & T. S. (1958). The Study of Leadership. Illinois: The Interstste printer and Publishers,Inc.

- Broom, L. and Selznick, P. (1958). *Sociology, A text with Adapted Readings*. Published by Row, Peterson & Co Pub, Evanston.
- Carpenter, J. & Pease, J. (2013). Preparing Students to Take Responsibility for Learning: The Role of Non-Curricular Learning Strategies. *Journal of Curriculum and Instruction*, 7, 38-55.
- Corey, G. (2004). *Theory and Practice of Counseling & Psychotherapy*. CA: Brooks/Cole.
- _____. (2008). *Theory and practice of group counseling* (7th ed.). CA: Cengage Learning.
- _____. (2012). *Theory and practice of counseling & psychotherapy* (9th ed.). CA : Thomson Learning.
- Blumberg, P., & McCann, A. (2009). Developing Learner-Centered Teaching: A Practical Guide for Faculty. *Journal of Dental Education*, 73, 1125-1126.
- _____. (2018). *Groups : Process and Practice* (10th ed.). MA: Cengage Learning.
- Eisler, R. (2000). *Tomorrow's children.*: Westview Press.
- Fritz, J. (2017). Using Analytics to Nudge Student Responsibility for Learning. *New Directions for Higher Education*, 17(179), 65-75.
- Gourlay, L., and Deane, J. (2012). Loss, responsibility, *Innovations in Education and Teaching International*, 49(1), 19-29.
- Jaroneski, Stacey L. (2014). *The Impact on Student Behavior of Placing Elementary School Students into Responsibility Roles*. Jones International University, Place of publication: Ann Arbor, United States.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Merck, A. H. (2012). Improving Behavior Management in a High – Performing Middle School: A New Curriculum for Veteran Teachers. Walden University Place of publication : Ann Arbor, United States.
- Ochs, E., and Izquierdo, C. (2009). Responsibility in childhood: Three developmental trajectories. *Ethos*, 37(4), 391-413.
- Ohlsen, M. M. (1970). *Group counseling*. New York: Holt Rinehart and Winston.
- Silva, B. O., & Lavelle, B. D. (2011). An education of heart and mind: Practical and theoretical issues in teaching cognitive-based compassion training to children. *Practical Matter*, 1(4), 1-28.
- Trotter, J. (1989). The Counselor and The Group : Integrating Theory. Indiana: Accelerated Development. *Psychological Measurement*, 30(2), 607-610.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

ที่ อว ๐๖๔๓.๓๔/๘๕๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๑ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมิทธิรักษ์ จันทรักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียน

๒. การให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมในการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน

ด้วยนางอรทัย สิทธิจรรย์ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลของการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดสุทธิวราราม” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลพร กองคำ

ประธานกรรมการ

๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา สุทธิเนียม

กรรมการที่ปรึกษาร่วม

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ สอดคล้องกับหัวข้อการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งคำแนะนำของท่านจะเกิดประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยของนักศึกษาให้มีคุณภาพและเหมาะสมเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแก้ไขเครื่องมือวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้และบัณฑิตวิทยาลัย ขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.นัยนพัส อินจวงจิริกิตต์)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐๒-๔๗๗๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๔

ที่ อว ๐๖๔๓.๑๔/๘๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๓๐๖๓ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๓ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโทหญิง ดร.สุชอรุณ วงษ์หิมี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียน
๒. การให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมในการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน

ด้วยนางอรทัย สิทธิจรรย์ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลของการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดสุทธาวาราม” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลพร กองคำ	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา สุทธิเนียม	กรรมการที่ปรึกษาร่วม

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ สอดคล้องกับหัวข้อการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งคำแนะนำของท่านจะเกิดประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยของนักศึกษาให้มีคุณภาพและเหมาะสมเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแก้ไขเครื่องมือวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้และบัณฑิตวิทยาลัย ขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.นัยนัท อินจวงศิริกิตต์)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐๒-๔๗๓๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๔

ที่ ฮว ๐๖๔๓.๑๔/๘๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๑ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโทหญิง ดร.สุชอรุณ วงษ์พิมพ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียน
๒. การให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมในการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของ
นักเรียน

ด้วยนางอรทัย สิทธิจารย์ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลของการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดสุทธิวราราม” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลพร กองคำ	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา สุทธิเนียม	กรรมการที่ปรึกษาร่วม

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ สอดคล้องกับหัวข้อการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งคำแนะนำของท่านจะเกิดประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยของนักศึกษาให้มีคุณภาพและเหมาะสมเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแก้ไขเครื่องมือวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้และบัณฑิตวิทยาลัย ขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.นัยนัท อินจวงจิรัตติ)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐๒-๔๗๓๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๔

ภาคผนวก ข
หนังสือขออนุญาตสถานศึกษา

ที่ อว ๐๖๔๓.๓๔/๓๔๒๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อจัดทำวิทยานิพนธ์และเผยแพร่ข้อมูลในรูปแบบวารสาร

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสุทธิวาราม

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา โดยในหลักสูตรนี้กำหนดให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือและเก็บ รวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นางอรทัย สิทธิจารย์ กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ผลการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๔ โรงเรียนแห่งหนึ่งด้วยการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม" ซึ่งมีความจำเป็นต้อง ทดลองเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียน ตั้งแต่วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๖ - ๑๒ มกราคม ๒๕๖๗ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ จากท่านให้นักศึกษาดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลและเผยแพร่ข้อมูลในรูปแบบบทความที่ตีพิมพ์ในวารสาร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.นิยณพิศ อินจวงจิรกิตต์)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๔๑๔

เบอร์ติดต่อนักศึกษา ๐๔๕-๘๘๔๔๕๕๕๕

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่ง
2. การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ในการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่ง

แบบประเมิน

เรื่อง ผลการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4
โรงเรียนแห่งหนึ่งด้วยการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

ส่วนที่ 1 แบบประเมินเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียน

คำอธิบาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อความและเติมข้อความตามความเป็นจริงของนักเรียน

1. ผลการเรียนของนักเรียน ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2566

2. สถานภาพทางครอบครัว

- ☐ บิดา – มารดาอยู่ด้วย ☐ บิดาเสียชีวิต ☐ มารดาเสียชีวิต
☐ บิดา – มารดาหย่าร้าง ☐ บิดา – มารดาเสียชีวิต
☐ อื่น ๆ

3. รายได้ต่อเดือน

- ☐ รายได้น้อยกว่า 10,000 บาทต่อเดือน ☐ 15,001 – 20,000 บาทต่อเดือน
☐ รายได้ 10,001 – 15,000 บาทต่อเดือน ☐ 20,001 – 25,000 บาทต่อเดือน
☐ 25,001 – 30,000 บาทต่อเดือน ☐ มากกว่า 30,000 บาทต่อเดือน

ส่วนที่ 2 แบบประเมินเกี่ยวกับผลการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่ง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ที่มีข้อความตรงกับระดับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว ซึ่งในแต่ละช่องมีความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนมากที่สุด
 4 หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนมาก
 3 หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนปานกลาง
 2 หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนน้อย
 1 หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความรับผิดชอบในการเรียน				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม						
1	ข้าพเจ้าเพียรพยายามปรับปรุงแก้ไขงานให้สมบูรณ์มากที่สุด					
2	ข้าพเจ้าอดทนและมุ่งมั่น ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคในงานที่ได้รับมอบหมาย					
3	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียนจะขอให้คุณครูอธิบายเพิ่มเติม					
4	ข้าพเจ้ามักจะอ่านบทเรียนก่อนเรียนรู้สึกเข้าใจเร็วขึ้น					
5	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ					
6	เวลาครูสอนข้าพเจ้าจะตั้งใจเรียนบ้าง ไม่ตั้งใจบ้าง					
7	ข้าพเจ้าพยายามศึกษาหาความรู้ใหม่ๆด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ					
8	เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้ามักจะชวนเพื่อนๆไปหาความรู้ที่ห้องสมุดเป็นประจำ					
9	เมื่อข้าพเจ้าขาดเรียน นักเรียนจะติดตามบทเรียนอยู่เสมอ					
10	ข้าพเจ้าจดบันทึกเนื้อหาที่ครูสอนทุกครั้ง					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความรับผิดชอบในการเรียน				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ด้านความตรงต่อเวลา						
1	ข้าพเจ้ามาโรงเรียนทันการเข้าร่วมกิจกรรมหน้าเสาธงอย่างสม่ำเสมอ					
2	ข้าพเจ้าส่งงานได้ก่อนเวลาที่คุณครูกำหนด					
3	ข้าพเจ้าเข้าห้องเรียนตรงเวลาอยู่เสมอ					
4	ข้าพเจ้าเข้านอนตรงเวลา					
5	ข้าพเจ้าสามารถรู้วิธีบริหารจัดการเวลาให้พอเหมาะกับกิจกรรมต่าง ๆ ได้					
6	ข้าพเจ้าส่งงานที่ได้รับมอบหมายไม่เกินเวลาที่กำหนด					
7	เมื่อยืมของเพื่อนแล้วส่งคืนตามเวลาที่นัดหมายเป็นประจำ					
8	ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับเรื่องความตรงต่อเวลา					
9	ข้าพเจ้าไม่รู้สึกลดเมื่อนักเรียนมาโรงเรียนสาย					
10	ข้าพเจ้าทำตารางอ่านหนังสือเพื่อวางแผนด้านบริหารจัดการเวลา					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความรับผิดชอบในการเรียน				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ด้านความเคารพในระเบียบกฎเกณฑ์						
1	ข้าพเจ้าแต่งกายถูกต้องตามระเบียบโรงเรียน					
2	ข้าพเจ้าสวมรองเท้าไม่ถูกระเบียบตามที่โรงเรียนกำหนด					
3	ข้าพเจ้าไว้เล็บยาว ทาเล็บ หรือต่อเล็บประดับ					
4	ข้าพเจ้าแต่งหน้า ปัดแก้ม ทาริมฝีปาก แต่งคิ้ว					
5	ข้าพเจ้าไว้ทรงผมผิดระเบียบ					
6	ข้าพเจ้าก้าวร้าวต่อบุคคลอื่น หรือบุพการีผู้อื่นด้วย กิริยาท่าทาง วาจาไม่สุภาพ					
7	ข้าพเจ้าเล่นการพนันหรือมีอุปกรณ์การพนันไว้ในครอบครอง					
8	ข้าพเจ้ามีสิ่งเสพติดหรืออุปกรณ์ในการเสพติด					
9	ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือไม่สุบบุหรี่ในห้องน้ำหรือบริเวณโรงเรียน					
10	ข้าพเจ้าชอบเล่นโทรศัพท์มือถือในขณะที่เรียน					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความรับผิดชอบในการเรียน				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ด้านยอมรับผลการกระทำของตน						
1	ข้าพเจ้ารู้สึกดีและยอมรับผลการเรียนของตนเอง					
2	ข้าพเจ้าไม่ยอมรับต่อความผิดพลาดในการกระทำของตนเองเมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้น					
3	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าข้อเสนอแนะจากผู้อื่นเป็นสิ่งที่ดี					
4	ข้าพเจ้ายอมรับข้อผิดพลาดในการเรียนของตนเอง					
5	ข้าพเจ้าพร้อมที่จะพัฒนาตน ตามแนวทางที่ครูเสนอแนะ					
6	ข้าพเจ้ามักโยนความผิดของตนไปให้ผู้อื่นเมื่อเกิดปัญหา					
7	ข้าพเจ้ากล้าเผชิญความจริงและยอมรับผลการกระทำของตนเอง					
8	ข้าพเจ้าตั้งใจทำงานจนสำเร็จแม้จะถูกต่อว่าแต่ก็รู้สึกภูมิใจในงานที่ทำ					
9	ข้าพเจ้ามักจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในการพัฒนาตนเอง					
10	ข้าพเจ้ามักจะนำคำตักเตือนมาปรับปรุงตนเองเสมอ					

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่งด้วยการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
ครั้งที่ 1-4	ด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม	แนวคิด ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	ขั้นเริ่มต้นการให้การศึกษา
ครั้งที่ 1	เรื่อง ปฐมนิเทศ และสร้างสัมพันธ์ภาพ	การเรียนรู้ของมนุษย์เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง ซึ่งต้องกำหนดประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมภายนอกไว้ เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ มนุษย์เราสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองได้ โดยการลงมือทำจึงเกิดการเรียนรู้ทางความคิด รับรู้ถึงความรู้สึก และจะปรับตัวที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง เพื่อที่นำพาให้ตนเองบรรลุตามความต้องการ ความคาดหวัง และพึงพอใจของตนเอง ซึ่งหลักการแนวคิด ทฤษฎี และเทคนิคของพฤติกรรมนิยม สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้นและเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยใช้กระบวนการปรึกษากลุ่ม เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม	1. ผู้วิจัยกล่าวต้อนรับนักเรียนด้วยความยินดีและแนะนำตนเองพร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเข้ารับการปรึกษากลุ่มและให้นักเรียนผู้เข้ารับการศึกษาแนะนำตนเอง 2. ผู้วิจัยกล่าวถึงความสำคัญในการเข้ารับการปรึกษากลุ่มเรื่องความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนในการปรับพฤติกรรม ผู้วิจัยถามถึงความคาดหวังของนักเรียนในการเข้ารับการปรึกษากลุ่มและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัย
ระยะเวลา 1.30 ชั่วโมง	วัตถุประสงค์ 1. เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนในการให้การศึกษาเพื่อสร้างความไว้วางใจ บรรยากาศที่ผ่อนคลายแก่สมาชิกในกลุ่ม 2. เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และความสำคัญของการเข้ารับการปรึกษากลุ่มทำความเข้าใจและทราบข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับกติกาการปฏิบัติตนในการเข้าร่วมกลุ่มและบทบาทหน้าที่ทั้งผู้ให้การศึกษาและนักเรียนในการเข้ารับการปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียน 3. เพื่อชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับตารางวันเวลาจำนวนครั้งระยะเวลาสถานที่และวิธีการในการปรึกษากลุ่มแบบทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	เทคนิคที่ใช้ 1. เทคนิคการเสริมแรง (Reinforcement) 2. เทคนิคการสะท้อนเนื้อหา (Reflection Content)	ขั้นดำเนินการให้การศึกษา 1. การสร้างสัมพันธ์ภาพโดย “เกม ไฟฟ้ากระแสดตรง” โดยผู้วิจัย - ให้นักเรียนนั่งหรือยืนจับมือกันไว้เป็นวงกลม - ผู้วิจัยที่ควบคุมเกมจะบอกว่าให้เป็นกระแสดตรงหรือกระแสกลับ - ถ้าผู้วิจัยที่ควบคุมเกมบอกเป็นกระแสดตรงนักเรียนที่เล่นจะต้องยกมือซ้ายและขวาให้ไปในทางเดียวกัน คือ ยกมือทั้งสองข้าง หรือเอามือลงทั้งสองข้าง

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
		3. เทคนิคการสะท้อนความรู้สึก (Reflection Feeling) 4. เทคนิคการตั้งคำถาม (Questioning) 5. เทคนิคการทำความเข้าใจกระจ่างแจ้ง (Clarifying) 6. เทคนิคการให้กำลังใจ (Encouraging) 7. ทักษะเปิดเผยตน 8. เทคนิคการฟัง 9. ให้การบ้าน (Homework)	- ถ้าผู้วิจัยที่คุมเกมบอกว่าเป็นกระแสลับ นักเรียนที่เล่นจะต้องยกมือให้ทั้งสองข้างสลับข้างกัน โดยถ้ามือซ้ายขึ้น มือขวาก็ต้องลง หรือมือขวาขึ้น มือซ้ายก็ต้องลง - ใช้เวลาในการเล่นประมาณ 5 – 10 นาที เพื่อให้ นักเรียนสร้างสัมพันธภาพ แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ และทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น พูดคุย สร้างความไว้วางใจในหมู่เพื่อน สมาชิกกลุ่ม ในการสร้างสัมพันธภาพนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข การฟังอย่างใส่ใจ การตั้งคำถาม การสะท้อนความรู้สึก การทวนความ การทำให้กระจ่าง และการสรุป โดยดำเนินการ ดังนี้ 2. ผู้วิจัยแจกกระดาษ A4 ให้สมาชิกกลุ่มพร้อมตั้งคำถามให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นร่วมกันโดยให้นักเรียนเขียนพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มแต่ละคนลงในกระดาษ ว่า “นักเรียนคิดพฤติกรรมด้านใดที่นักเรียนควรปรับปรุงมากที่สุด เขียนเพียงคนละ 1 พฤติกรรม” ใช้เวลา 5 นาที หลังจากนั้นให้สมาชิกกลุ่มแต่ละคนนำเสนอในกลุ่มใหญ่แล้วผู้วิจัยช่วยสะท้อนความรู้สึกทั้งทางบวกและทางลบให้สมาชิกได้ทบทวนพฤติกรรมของตนเอง 3. ผู้วิจัยให้สมาชิกช่วยกันวิเคราะห์หาสาเหตุ ที่มาของปัญหาพฤติกรรม และมีผลกระทบต่อความ

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
			รับผิดชอบในการเรียนอย่างไร และร่วมแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็น 4. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันสรุปถึงสาเหตุและผลกระทบที่เกิดขึ้นกับนักเรียนทั้งทางบวกและทางลบ ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียน และเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้ซักถามและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ในครั้งต่อไป ผู้วิจัยมอบหมายให้สมาชิกกลุ่มสังเกตตนเองว่ามีอะไรเกิดขึ้นกับตนเองบ้าง แล้วนำกลับมาเล่าให้กลุ่มฟังในการพบกันครั้งหน้า ขั้นยุติการให้การปรึกษา 1. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ได้รับในการให้การปรึกษาครั้งนี้ เปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้ซักถามข้อสงสัยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการนัดหมายวัน เวลา สถานที่ในการให้การปรึกษา
ครั้งที่ 2	เรื่อง เสริมสร้างองค์ความรู้ในการพัฒนาความรับผิดชอบต่อตนเอง	แนวคิดของทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ทฤษฎี พฤติ กรรม นิยม เป็น ทฤษฎี ที่ มี จุดมุ่งหมายร่วมกันระหว่างผู้รับการศึกษาและผู้ให้การปรึกษา ว่าผู้รับการศึกษาต้องการที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมในด้านใด เปลี่ยนไปอย่างไร คือ เน้นการปรับทัศนคติ ปรับเปลี่ยนวิธีการคิด และสร้างแรงจูงใจให้กับผู้รับการศึกษาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ อันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาในการเรียนรู้เพื่อ	ขั้นเริ่มต้นการให้การปรึกษา 1.ผู้วิจัยกล่าวทักทายนักเรียนและทบทวนกติกากการเข้าร่วมกลุ่มการให้การปรึกษา และทบทวนถึงแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ว่าหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มครั้งที่แล้ว นักเรียนแต่ละคนมีความรู้สึกละอย่างไรและเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
ระยะเวลา 1.30 ชั่วโมง	วัตถุประสงค์ 1. เพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักรู้ถึงความหมายของความรับผิดชอบเพื่อให้ นักเรียนได้สำรวจพฤติกรรมที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนในการพัฒนาพฤติกรรมที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน	แก้ไขพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการเรียนและส่งผลถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เทคนิคที่ใช้ 1. เทคนิคการเสริมแรง (Reinforcement) 2. เทคนิคการตั้งคำถาม (Questioning) 3. เทคนิคการให้กำลังใจ (Encouraging) 4. เทคนิคการเรียนรู้จากตัวแบบ 5. ทักษะการสะท้อนกลับ (Reflection Skill)	2. เพื่อให้ นักเรียนได้ตระหนักรู้ถึงลักษณะการเสริมสร้างองค์ความรู้ในการพัฒนาความรับผิดชอบที่มีต่อตนเองด้านความรับผิดชอบในการเรียนเพื่อให้ นักเรียนได้สำรวจพฤติกรรมที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน อีกทั้งการรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนในการพัฒนาพฤติกรรมที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ขั้นตอนการให้การปรึกษา 1. ผู้วิจัยถามนักเรียนว่านักเรียนรู้จักคำนี้หรือไม่ Self – awareness (ถาม-ตอบ) 2. ผู้วิจัยเปิดคลิป VDO เรื่อง 6 สัญญาณของการมี Self-awareness ต่ำ ใครเป็นรับแค้น 3. หลังจากดูคลิป VDO ผู้วิจัยตั้งคำถาม “ถามนักเรียนว่านักเรียนรู้จักตนเองมาน้อยเพียงใด” เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมแสดงความคิดเห็นด้วยบรรยากาศที่เป็นกันเอง 4. ผู้วิจัยแจกใบงานเรื่อง “นี่แหละตัวผม” ให้นักเรียนวงกลมคำต่อไปนี้ที่บ่งบอกความเป็นตัวตนของนักเรียนมากที่สุด 10 คำและให้นักเรียนวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียหรือจุดอ่อน จุดแข็งของตนเอง

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
			5. ผู้วิจัยตั้งคำถาม ถามนักเรียนว่า “เราจะเริ่มรู้จักตนเองได้อย่างไรบ้าง” และการรู้จักตนเองมีมิติใดบ้างและจะเกิดอะไรขึ้นหากเราไม่รู้จักตนเอง เพื่อปรับทัศนคติด้านความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของนักเรียน (โดยใช้โปรแกรมสุมซื่อนักเรียนในการนำเสนอ) 6. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นถึงผลกระทบด้านพฤติกรรมที่มีผลต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนในปัจจุบันและอนาคต โดย - นำประสบการณ์เดิมมาเป็นตัววิเคราะห์ - จากการวิเคราะห์ปัญหานักเรียนเคยแก้อย่างไรมาแล้วกี่ครั้ง ผลเป็นอย่างไรบ้าง 7. หลังจากนักเรียนร่วมกันอภิปราย (โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มย่อยออกเป็นกลุ่มละ 3 คน) ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมระดมความคิดถึงวิธีการปรับเปลี่ยนแก้ไขพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนลงในกระดาษฟลิปชาร์ตเป็นสัญญาต่อกัน . ผู้วิจัยกล่าวชื่นชมและให้กำลังใจนักเรียนในสัญญาใจที่นักเรียนเขียนลงกระดาษฟลิปชาร์ตเพื่อปรับเปลี่ยนแก้ไขพฤติกรรมในการเรียนให้ดีขึ้น พร้อมเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้ซักถามและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ในครั้งต่อไปขอให้สมาชิกกลุ่มสังเกตตนเองว่ามีอะไรเกิดขึ้นกับตนเองบ้าง แล้วนำกลับมาเล่าให้กลุ่มฟังในการพบกันครั้งหน้า

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
			ขั้นยุติการให้การศึกษา 1. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ได้รับในการให้การศึกษาครั้งนี้ เปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้ซักถามข้อสงสัยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการนัดหมายวัน เวลา สถานที่ในการให้การศึกษา
ครั้งที่ 3	เรื่อง เป้าหมายในการเรียน	แนวคิดของทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ทฤษฎี พฤติ กรรม นิยม เป็น ทฤษฎี ที่ มี จุดมุ่งหมายร่วมกันระหว่างผู้รับการศึกษาและผู้ให้การศึกษา ว่าผู้รับการศึกษาต้องการที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมในด้านใด เปลี่ยนไปอย่างไร คือ เน้นการปรับทัศนคติ ปรับเปลี่ยนวิธีการคิด และสร้างแรงจูงใจให้กับผู้รับการศึกษาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ อันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาในการเรียนรู้เพื่อแก้ไขพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการเรียนและส่งผลถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เทคนิคที่ใช้ 1. ความใกล้ชิด (Contiguity) 2. การเรียนรู้ (Generalization) 3. เทคนิคการตั้งคำถาม (Questioning) 4. ทักษะการนำ (Leading Skill) 5. ทักษะการสะท้อนกลับ (Reflection Skill) 6. เทคนิคการสะท้อนเนื้อหา (Reflection Content) 7. เทคนิคการให้กำลังใจ (Encouraging)	1. ผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์ของการเข้ากลุ่มในครั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความสามารถกับตนเอง กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ และการประเมินผลการเรียนหรือการปฏิบัติงานของตนเอง ได้จากสิ่งที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้นักเรียนได้สำรวจพฤติกรรมที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนและพัฒนา ปรับปรุงแก้ไข ให้ดียิ่งขึ้น ขั้นตอนการให้การศึกษา 1.ผู้วิจัยชวนนักเรียนทำกิจกรรม “จิกซอสัมพันธ์” วิธีการเล่น - แบ่งกลุ่มนักเรียนตามจำนวนเท่าๆกัน - ให้แต่ละกลุ่มวางแผน และช่วยกันต่อจิกซอ - โดยผู้วิจัยตั้งเวลาในการทำกิจกรรม 10-20 นาที - กลุ่มไหนเสร็จก่อนปรบมือ หรือยกมือขึ้นพร้อมกัน - เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมครบทุกกลุ่ม ผู้วิจัยชวนนักเรียนสรุปถึงกิจกรรมจิกซอสัมพันธ์
ระยะเวลา 1.30 ชั่วโมง	วัตถุประสงค์ 1. นักเรียนความสามารถกำกับตนเอง กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ และการประเมินผลการเรียนหรือการปฏิบัติงานของตนเองได้		

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
			“สิ่งที่นักเรียนได้ในกิจกรรม ปัญหาและอุปสรรค ระหว่างการทำกิจกรรมเป็นอย่างไร และนักเรียน จัดการกับอุปสรรคนั้นอย่างไร” 2. ผู้วิจัยตั้งคำถามชวนคิดกับนักเรียน “หากนักเรียนต้องถูกมอบหมายงานชิ้นใหญ่ๆ 1 ชิ้น นักเรียนสามารถทำได้สำเร็จตรงตามเวลาที่กำหนด หรือไม่ เพราะเหตุใด” 3. หลังจากที่นักเรียนได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็น เรียบร้อย ผู้วิจัยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่ม ละ 4 คนและแจกกระดาษฟลิปชาร์ตให้กลุ่มละ 1 แผ่นพร้อมปากกาสี โดยผู้วิจัยจะให้นักเรียนจับ ฉลากในการวิเคราะห์สถานการณ์หรือบทบาทสมมุติ ที่นักเรียนได้รับ เช่น “โจรสลัดการณ์นายเอมาโรงเรียนสายไม่ทันเข้า แถวเคารพธงชาติ และเข้าเรียนไม่ทันคาบแรกทุก วัน จึงเป็นเหตุให้นายเอไม่มีสิทธิ์เข้าสอบปลาย ภาควิชานี้ นายเอมีความวิตกกังวลเป็นอย่างมาก หากไม่ได้เข้าสอบเหมือนนักเรียนคนอื่น ๆ ” จากสถานการณ์ให้นักเรียนช่วยหาวิธีแก้ปัญหา ช่วยเหลือนายเอ “หากนักเรียนเป็นนายเอนักเรียนจะเริ่มปรับตัว อย่างไร” “ปัญหาและอุปสรรคคืออะไร” “นักเรียนจะวางแผนการปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อให้ มาทันเข้าแถวและเข้าเรียนทันในคาบแรก”

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
			“ ให้นักเรียนกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจนของตนเองในแต่ละวัน ” พร้อมนำเสนอ 4. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมที่ได้ในวันนี้ 5. ผู้วิจัยได้แจกการบ้านโดยเป็นสมุดบันทึกการบ้านเพื่อให้นักเรียนคอยจดบันทึกการบ้านทุกรายวิชาและนำมาส่งครั้งถัดไป - เพื่อดูว่านักเรียนเข้าเรียนหรือไม่และได้ส่งงานแต่ละวิชาครบหรือไม่ โดยในสมุดจะระบุวันที่ชื่อวิชา งานที่มอบหมาย กำหนดการส่งและช่องคุณครูแต่ละวิชาลงชื่อ - เพื่อสังเกตพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียน ความกระตือรือร้นต่องานที่ได้รับมอบหมาย การพยายามในการศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ เสนอ รวมถึงการจดเนื้อหาความรู้ในขณะทีครูสอนในทุกครั้ง - เพื่อปรับเปลี่ยนแก้ไขพฤติกรรมการเรียนดีขึ้นหรือไม่ พร้อมเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้ซักถาม และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ในครั้งต่อไปขอให้สมาชิกกลุ่มสังเกตตนเองว่ามีอะไรเกิดขึ้นกับตนเองบ้าง แล้วนำกลับมาเล่าให้กลุ่มฟังในการพบกันครั้งหน้า

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
			ขั้นปฏิบัติการให้การปรึกษา 1. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ได้รับในการให้การปรึกษารั้งนี้ เปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้ซักถามข้อสงสัยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการนัดหมายวัน เวลา สถานที่ในการให้การปรึกษา
ครั้งที่ 4	เรื่อง Check in ความรู้สึก	แนวคิดของทฤษฎีพฤติกรรมนิยม เชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ทำให้เกิดขึ้นได้โดยการจัดสิ่งแวดล้อมภายใต้เงื่อนไขต่าง ๆ ส่วนการเรียนรู้เดิมสามารถทำให้หมดไปได้ ดังนั้นเทคนิคการเรียนรู้จากตัวแบบจึงเป็นเทคนิคที่ผู้ให้การปรึกษาจะเรียนรู้การสังเกตพฤติกรรมจากตัวแบบซึ่งอาจเป็นตัวแบบที่มีชีวิตในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองหรือตัวแบบในภาพยนตร์ วีดีโอ โทรทัศน์ เพื่อให้ผู้รับบริการเลียนแบบและเรียนรู้ทักษะใหม่ที่สำคัญในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมนำไปสู่การแก้ปัญหาในการเรียนรู้เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน เทคนิคที่ใช้ 1. การเรียนรู้ (Generalization) 2. เทคนิคการเรียนรู้จากตัวแบบ 3. การฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออก	ขั้นเริ่มต้นการให้การปรึกษา 1. ผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์ของการเข้ากลุ่มในครั้งนี้นี้เพื่อให้นักเรียนได้ร่วมกันเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาพฤติกรรมที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนที่หลากหลาย และสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้เกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้ใหม่โดยแสดงออกทางความคิด ความรู้สึกและ พฤติกรรมที่ปรากฏให้เห็นถึงความตั้งใจในเรื่องความมุ่งมั่นและความเพียรพยายามในการทำสิ่งที่ได้รับมอบหมายนั้น ข้าแล้วข้าอีกจนกว่างานนั้นจะสำเร็จ
ระยะเวลา 1.30 ชั่วโมง	วัตถุประสงค์ 1. เพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักรู้ถึงความหมายด้านความมุ่งมั่นและความเพียรพยายามในการศึกษาเล่าเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนได้แสดงออกทางความคิด ความรู้สึก พฤติกรรมที่ปรากฏให้เห็นถึงความตั้งใจในความมุ่งมั่นและความเพียรพยายามในการทำสิ่งที่ได้รับมอบหมายนั้น ข้าแล้วข้าอีกจนกว่างานนั้นจะสำเร็จ		

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
	3. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหา พฤติกรรมที่หลากหลาย สร้างแรงจูงใจในการ เรียนเพื่อเกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้ใหม่	4. เทคนิคการให้กำลังใจ (Encouraging) 5. ทักษะการทวนความ (Paraphrasing Skills) 6. ทักษะการสรุปความ (Summarizing Skill)	ขั้นตอนการให้การปรึกษา 1. ผู้วิจัยตั้งคำถามชวนคิด “หลังจากนักเรียนได้รับสมุดการบ้านนักเรียนได้เกิด การเรียนรู้อะไรบ้าง และรู้สึกอย่างไร” หลังจากนั้น ผู้วิจัยตั้งคำถามต่อไปให้โดยให้นักเรียนแต่ละคน ตอบในประเด็น ต่อไปนี้ - “สมุดการบ้านนี้มีประโยชน์อย่างไรต่อนักเรียน” - “อุปสรรคระหว่างทางของนักเรียนคืออะไร” - “ให้นักเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมความ รับผิดชอบที่เป็นจุดอ่อนและจุดแข็งในการเรียนของ ตนเอง” - “ให้นักเรียนบอกวิธีการพัฒนาตนในการเรียนมี ผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของ นักเรียน” 2. ผู้วิจัยชวนนักเรียนทำกิจกรรม Check in ความรู้สึกวันนี้ เพื่อดูความพร้อมในการเข้า กิจกรรมกลุ่มของนักเรียนว่าอยู่ในระดับใด (มีตั้งแต่ระดับ 0 ไม่มีความสุขเลยถึงระดับ 10 มีความสุขมาก) โดยผู้วิจัยวาดเส้นระดับความรู้สึก ไว้บนกระดานจากนั้นผู้วิจัยแจกกระดาษโน้ตให้ นักเรียนเขียนข้อความลงในกระดาษโน้ต “เป็นลักษณะอารมณ์ความรู้สึก” ของนักเรียนใน วันนี้ก่อนเริ่มกิจกรรมให้การปรึกษากลุ่มจากนั้นให้ นักเรียนและนำไปติดบนกระดานตามระดับอารมณ์

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
			ของนักเรียน แล้วให้นักเรียนแต่ละคนบอกถึงความรู้สึกของตนเองที่เกิดขึ้นให้สมาชิกกลุ่มร่วมกันแสดงความรู้สึกในกิจกรรมนี้ 2. ผู้วิจัยตั้งคำถามชวนคิด (ลักษณะเป็นการโต้ตอบระหว่างผู้วิจัยและนักเรียน) - ความมุ่งมั่นและความเพียรพยายามคืออะไร - นักเรียนเคยมีประสบการณ์ทำอะไรมาบ้างที่คิดว่าตนเองมีความเพียรพยายามจนงานนั้นสำเร็จ - นักเรียนคิดว่าการเรียนสำคัญหรือไม่ 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนดูคลิป VDO “หลายกำแพงใจเริ่มได้ที่ตัวคุณ” โดยให้นักเรียนสังเกตก่อนดู VDO และหลังจากจบคลิป VDO ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นสิ่งที่ได้เรียนรู้จากคลิป VDO ร่วมกันเหมือนหรือแตกต่างจากตัวนักเรียนอย่างไร 4. ผู้วิจัยนำเข้าสู่เนื้อหาเรื่องความมุ่งมั่นและความเพียรพยายามในการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียน จากนั้นผู้วิจัยถามนักเรียนว่านักเรียนมี i – dol หรือบุคคลต้นแบบในใจหรือไม่ เพราะเหตุจึงชอบบุคคลนี้ 5. ผู้วิจัยแจกกระดาษให้นักเรียนคนละ 1 แผ่นโดยให้นักเรียนเขียนถึง i – dol หรือบุคคลต้นแบบที่นักเรียนชื่นชอบ “เพราะเหตุใดถึงชอบบุคคลนี้” “นักเรียนจะมีวิธีปรับปรุงพฤติกรรมในการเรียนอย่างไรเพื่อให้เป็นดังบุคคลที่นักเรียนชื่นชอบจึงจะ

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
			ประสบความสำเร็จ” และให้นักเรียนนำเสนอเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่ม 6. ผู้วิจัยได้มอบหมายการบ้านโดยเป็นสมุดบันทึกการบ้านคืนนักเรียนเพื่อให้นักเรียนนำไปจดบันทึกแบบฝึกหัดหรือการบ้านทูลรายวิชาที่นักเรียนเรียนในแต่ละวันและนำมาส่งในครั้งถัดไป ขั้นยุติการให้การศึกษา 1. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ได้รับในการให้การศึกษาครั้งนี้ เปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้ซักถามข้อสงสัยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นรวมถึงให้กำลังใจนักเรียนและนัดหมายวัน เวลา สถานที่ในการให้การศึกษาในครั้งต่อไป
ครั้งที่ 5	ด้านความตรงต่อเวลา	แนวคิดของทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	ขั้นเริ่มต้นการให้การศึกษา
	เรื่อง เส้นชัย	ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมว่าการให้การศึกษา แบบพฤติกรรมนิยมจะยึดหลักพฤติกรรมของมนุษย์เป็นสิ่งที่เรียนรู้และเปลี่ยนแปลงได้ผู้ให้การศึกษาจะใช้หลักการเรียนรู้เป็นวิธีการช่วยให้ผู้รับการศึกษากเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยจะเลือกใช้เทคนิคและกลวิธีที่เหมาะสมกับผู้รับการปรึกษาแต่ละคน	1.ผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์ของการเข้ากลุ่มในครั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้ร่วมกันแสดงออกทางความคิดความรู้สึกและพฤติกรรมที่ปรากฏให้เห็นถึงการตระหนักรู้ถึงความหมาย ความสำคัญด้านความตรงต่อเวลาในการศึกษาเล่าเรียน เพื่อให้นักเรียนเรียนได้เรียนรู้ข้อผิดพลาดและแก้ไขข้อบกพร่องในตนเองที่มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนและสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อเกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้ใหม่
ระยะเวลา 1.30 ชั่วโมง	วัตถุประสงค์ 1. เพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักรู้ถึงความหมาย ความสำคัญด้านความตรงต่อเวลาในการศึกษาเล่าเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ข้อผิดพลาดและแก้ไขข้อบกพร่องในตนเองที่มีผลต่อ	เทคนิคที่ใช้ 1. การเรียนรู้ (Generalization) 2. คาดการณ์ถึงอนาคต (Foresight) 3. เทคนิคการตั้งคำถาม (Questioning)	

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
	พฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนและสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อเกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้ใหม่	4. เทคนิคการทำความเข้าใจกระจ่างแจ้ง (Clarifying) 5. การสะท้อน ความรู้สึก (Reflection) 6. เทคนิคการให้กำลังใจ (Encouraging) 7. การฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออก	ขั้นตอนการให้การปรึกษา 1. ผู้วิจัยตั้งคำถามชวนคิดหลังจากนักเรียนได้รับสมุดการบ้าน “นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้อะไรบ้าง และรู้สึกอย่างไร” หลังจากนั้นผู้วิจัยตั้งคำถามต่อไปให้โดยให้นักเรียนแต่ละคนตอบในประเด็น ต่อไปนี้ - “สมุดการบ้านนี้มีประโยชน์อย่างไรต่อนักเรียน” - “อุปสรรคระหว่างทางของนักเรียนคืออะไร” - “ให้นักเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมความรับผิดชอบที่เป็นจุดอ่อนและจุดแข็งในการเรียนของตนเอง” - “ให้นักเรียนบอกวิธีการพัฒนาตนในการเรียนมีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน” 2. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำกิจกรรม “เรื่องกว่าจะถึงเส้นชัย” โดยผู้วิจัยจะกำหนดช่องตารางให้นักเรียนคนละจำนวน 10 ช่องโดยให้นักเรียนทุกคนยืนที่จุด Start จากนั้นให้ผู้วิจัยเริ่มอธิบายกติกาในการทำกิจกรรมดังนี้ - ผู้วิจัยจะถามคำถามโดยใช้คำถามเกี่ยวกับความตรงต่อเวลา จำนวน 15 คำถาม - เมื่อผู้วิจัยถามคำถามหากตรงกับนักเรียนให้นักเรียนก้าวขึ้นมาข้างหน้าได้ 1 ก้าว ทำแบบนี้ไปเรื่อย ๆ จนครบ 15 ข้อคำถาม

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
			- เมื่อทำกิจกรรมครบทั้ง 15 ข้อและผู้วิจัยถามนักเรียนว่า “นักเรียนรู้หรือไม่ว่าเราทำกิจกรรมนี้เพื่ออะไร” ผู้วิจัยและนักเรียนสรุปการเรียนรู้จากกิจกรรมในครั้งนี้ หลังจากนั้นผู้วิจัยบรรยายให้นักเรียนฟังถึงโอกาสความสำเร็จของแต่ละคนที่ไม่เหมือนกันแต่แน่นอนว่านักเรียนที่มีความตรงต่อเวลาในการศึกษาเล่าเรียนจะช่วยให้ นักเรียนรู้จักการแบ่งเวลาให้เหมาะสม จัดระเบียบให้กับชีวิตโดยเฉพาะการทำงานหรือการเรียน คือ การเข้าห้องเรียนตรงเวลา การพยายามทำงานหรือการส่งงานแต่ละวิชาให้เสร็จก่อนเวลาเพื่อให้มีเวลาตรวจทานและส่งงานให้ตรงตามกำหนดเวลาการที่เราเป็นคนตรงต่อเวลานั้น จะช่วยให้เราเป็นคนที่ยืนหยัด แข็งเอาจริงงาน มีความกระตือรือร้น รักที่จะเรียนรู้อยู่เสมอ ช่วยให้เราไม่เฉื่อยชา ทนสมยอมในบทเรียนเป็นคนมีวินัยสามารถจัดการกับงานหรือสิ่งที่ผ่านเข้ามาได้อย่างเป็นระเบียบ จึงทำให้เป็นคนที่เหมาะสม ความสำเร็จมีความก้าวหน้าในชีวิต ดังนั้นนักเรียนที่มีความรับผิดชอบตรงต่อเวลาก็มักจะมีโอกาสสูงที่จะมีผลการเรียนดี และมีโอกาสได้เลือกเข้าศึกษาต่อในคณะหรือมหาวิทยาลัยที่ตรงกับเป้าหมายและอาชีพของตนเองในอนาคตได้ ดังนั้นความตรงต่อเวลาจึงส่งผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน”

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
			3. ผู้วิจัยได้มอบหมายการบ้านโดยเป็นสมุดบันทึกการบ้านคืนนักเรียนเพื่อให้นักเรียนนำไปจดบันทึกแบบฝึกหัดหรือการบ้านทุกรายวิชาที่นักเรียน เรียนในแต่ละวันและนำมาส่งในครั้งถัดไป ขั้นตอนการให้การปรึกษา 1. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ได้รับในการให้การปรึกษาครั้งนี้ เปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้ซักถามข้อสงสัยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมถึงให้กำลังใจนักเรียนและนัดหมายวัน เวลา สถานที่ในการให้การปรึกษาในครั้งต่อไป
ครั้งที่ 6	ด้านความเคารพในระเบียบกฎเกณฑ์เรื่อง แบบไหนที่ถูกต้อง	แนวคิดของทฤษฎีพฤติกรรมนิยม การให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมมีเป้าหมายสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้รับการปรึกษาได้เรียนรู้การแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของตน โดยปฏิบัติตามโปรแกรมการเสริมแรงภายนอก (Extrinsic Reinforcement) มาสู่การเสริมแรงภายใน(Intrinsic Reinforcement) ความสำเร็จของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไม่ได้ขึ้นอยู่กับความร่วมมือจากบุคคลภายนอกแต่ขึ้นอยู่กับความพอใจ เทคนิคที่ใช้ 1. เทคนิคการเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement)	ขั้นเริ่มต้นการให้การปรึกษา 1.ผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์ของการเข้ากลุ่มในครั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้ร่วมกันแสดงออกทางความคิด ความรู้สึกและ พฤติกรรมที่ปรากฏให้เห็นถึงการตระหนักรู้ถึงความหมายและความสำคัญด้านการเคารพในระเบียบกฎเกณฑ์ของโรงเรียน วัดสุทธิวราราม และได้เรียนรู้วิธีการปฏิบัติตนที่ถูกต้องตามระเบียบและแนวทางการปฏิบัติตนของนักเรียนโรงเรียนวัดสุทธิวราราม ว่าด้วยการลงโทษ ตัดคะแนนและการควบคุมพฤติกรรมนักเรียน พ.ศ. 2563 ด้วยการสร้างแรงจูงใจในการเรียนอันจะส่งผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น
ระยะเวลา 1.30 ชั่วโมง	วัตถุประสงค์ 1. เพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักรู้ถึงความสำคัญด้านการเคารพในระเบียบกฎเกณฑ์ของโรงเรียนวัดสุทธิวราราม 2. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการปฏิบัติตนที่ถูกต้องตามระเบียบและแนวทางการปฏิบัติตนของนักเรียนโรงเรียนวัดสุทธิวราราม		

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
		2. เทคนิคการทำสัญญาเงื่อนไข (Contingency Contracts) 3. เทคนิคการเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) 4. เทคนิคการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออก (Assertive Training) 5. เทคนิคการตั้งคำถาม (Questioning) 6. การสะท้อน ความรู้สึก (Reflection) 7. เทคนิคการให้กำลังใจ (Encouraging) 8. เทคนิคการทำความเข้าใจ (Clarifying) 9. การเรียนรู้ (Generalization)	ขั้นตอนการให้การปรึกษา 1. ผู้วิจัยตั้งคำถามชวนคิด “หลังจากนักเรียนได้รับสมุดการบ้าน” “นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้อะไรบ้าง และรู้สึกอย่างไร” หลังจากนั้นผู้วิจัยตั้งคำถามต่อไปให้โดยให้นักเรียนแต่ละคนตอบในประเด็น ต่อไปนี้ - “สมุดการบ้านนี้มีประโยชน์อย่างไรต่อนักเรียน” - “อุปสรรคระหว่างทางของนักเรียนคืออะไร” - “ให้นักเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมความรับผิดชอบที่เป็นจุดอ่อนและจุดแข็งในการเรียนของตนเอง” - “ให้นักเรียนบอกวิธีการพัฒนานตนเองในการเรียนมีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน” - ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นถึงประโยชน์และความสำคัญของการเคารพในระเบียบกฎเกณฑ์ของโรงเรียนที่มีต่อตนเองและส่วนรวม 2. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมถึงความหมายและความสำคัญด้านการเคารพในระเบียบกฎเกณฑ์ของโรงเรียนวัดสุทธวราราม รวมถึงระเบียบและแนวทางการปฏิบัติตนของนักเรียนโรงเรียนวัดสุทธวราราม ว่าด้วยการลงโทษตัดคะแนนและการควบคุมพฤติกรรมนักเรียน พ.ศ.2563

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
			3. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำกิจกรรม “คำใบ้สตีกเกอร์” โดยกติกามีดังนี้ - ผู้วิจัยจะแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กำหนดเป็นกลุ่ม A และกลุ่ม B - ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการกิจกรรม (โชว์คำใบ้สตีกเกอร์โดยคำใบ้สตีกเกอร์เป็นคำเกี่ยวกับระเบียบและแนวทางการปฏิบัติตนของนักเรียนโรงเรียนวัดสุทธิวาราม) กำหนดเวลาในการตอบคำถามๆละ 10 วินาทีในแต่ละคำถาม หากกลุ่มใดตอบถูกกลุ่มนั้นจะได้ 1 คะแนนแข่งขันทั้งหมด 10-15 คำถาม - ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมที่ได้ในครั้งนี้ เช่น - “เรียนคิดว่าการมีระเบียบวินัยสำคัญอย่างไร” - “กฎระเบียบช่วยนักเรียนอย่างไร” - “หากนักเรียนขาดระเบียบวินัยในการเรียนจะส่งผลอย่างไรและหากนักเรียนมีระเบียบวินัยในตนเองจะช่วยนักเรียนอย่างไร” - “หากให้นักเรียนตั้งกฎกติกาในการกิจกรรมให้เสร็จในเวลาที่กำหนดหรือให้นักเรียนมาเรียนโรงเรียนก่อนเคารพธงชาตินักเรียนสามารถทำได้หรือไม่เพราะเหตุใด” 4. ครูแจกกระดาษ A4 ให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น โดยให้นักเรียนขีดเส้นแบ่งหน้ากระดาษออกเป็น 2 ฝั่ง ฝั่งซ้ายให้เขียนว่าปฏิบัติได้ และฝั่งขวาให้เขียน

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
			ว่าปฏิบัติไม่ได้ จากนั้นให้นักเรียนวิเคราะห์ตนเองว่า - วันนี้นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับอะไรได้จนสำเร็จตรงตามเป้าหมายตามแผนที่วางไว้ หรือถูกต้องตามระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียน เริ่มตั้งแต่การมาโรงเรียน จนถึงเวลากลับบ้าน - วันนี้นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับ หรือปฏิบัติไม่สำเร็จตรงตามเป้าหมายตามแผนที่วางไว้หรือไม่ถูกต้องตามระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียน เริ่มตั้งแต่การมาโรงเรียน จนถึงเวลากลับบ้าน - โดยผู้วิจัยแจกคู่มือนักเรียนโรงเรียนวัดสุทธิวรารามให้นักเรียนคนละ 1 เล่มในการวิเคราะห์ตนเอง - ใครปฏิบัติถูกต้องตามระเบียบมากที่สุดคนนั้นเป็นผู้ชนะและผู้วิจัยให้รางวัลแก่ผู้ชนะเพื่อเสริมแรงให้นักเรียนทำต่อไป - จากนั้นผู้วิจัยและนักเรียนมาร่วมกันวิเคราะห์กันที่ละข้อถึงปัญหาและอุปสรรคที่นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบได้ - ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นตัวแทนทีมงานปกครอง(กิจการนักเรียน) เพื่อให้นักเรียนและผู้วิจัยหาทางออกร่วมกันเพื่อหาจุดตรงกลางระหว่างกันในการแก้ไขและพัฒนาให้นักเรียนให้เป็นคนมีระเบียบวินัยอีกทั้งยังส่งเสริมคุณลักษณะนิสัย ปลูกฝังค่านิยม

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
			ประเพณี และ วัฒนธรรม ของ สุ ภาพบุ ษ สุทธีวราราม - การให้นักเรียนได้วิเคราะห์หรือสำรวจตนเองถือว่าเป็นสิ่งที่ต้ออย่างหนึ่งเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักการเรียนรู้สิ่งที่ถูกต้องและการอยู่ร่วมกับคนในหมู่มา และเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักการปรับตัวในสังคม 5. ผู้วิจัยได้แจกการบ้านโดยเป็นสมุดบันทึกการบ้านคินนนักเรียนเพื่อให้นักเรียนนำไปจดบันทึกแบบฝึกหัดหรือการบ้านทุกรายวิชาที่นักเรียน เรียนในแต่ละวันและนำมาส่งในครั้งถัดไป
			ขั้นยุติการให้การปรึกษา 1. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ได้รับในการให้การปรึกษารั้งนี้ เปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้ซักถามข้อสงสัยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน รวมถึงให้กำลังใจนักเรียนและนัดหมายวัน เวลา สถานที่ในการให้การปรึกษาในครั้งต่อไป
ครั้งที่ 7	ด้านยอมรับผลการกระทำของตน เรื่อง ห้องเรียนนี้ไม่มียางลบ	แนวคิดของทฤษฎีพฤติกรรมนิยม การรับรู้ความสามารถของนักเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนในการรับรู้ถึงความสามารถของตนเอง เพื่อนำไปสู่ความตั้งใจ ความมุ่งมั่นในการปรับพฤติกรรมของนักเรียน และนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	ขั้นเริ่มต้นการให้การปรึกษา 1.ผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์ของการเข้ากลุ่มในครั้งนี เพื่อให้นักเรียนได้ร่วมกันแสดงออกทางความคิด ความรู้สึกและ พฤติกรรมที่ปรากฏให้เห็นถึงการตระหนักรู้ถึงความหมายและความสำคัญด้านยอมรับผลการกระทำของตน
ระยะเวลา	วัตถุประสงค์		

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
1.30 ชั่วโมง	1. เพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักรู้ถึงความหมาย ความสำคัญด้านยอมรับผลการกระทำของตน 2. เพื่อให้นักเรียนได้แสดงออกทางความคิด ความรู้สึก พฤติกรรมถึงการยอมรับในคำตัดสิน ตักเตือน หรือคำชื่นชมจากครูอาจารย์ ผู้บังคับบัญชาในสิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเองทั้ง ผลดีและผลเสียและเรียนรู้จากข้อผิดพลาดและแก้ไขข้อบกพร่องในตนเองที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนและสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้ใหม่	โดยมีแนวทางในการปฏิบัติตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมอย่างชัดเจน เทคนิคที่ใช้ 1. เทคนิคการเสริมแรง (Reinforcement) 2. เทคนิคการแยกแยะสิ่งที่ปัญหา และสิ่งที่ไม่เป็นปัญหา (Labeling) 3. เทคนิคการสะท้อนเนื้อหา (Reflection Content) 4. เทคนิคการฟัง (Listening) 5. เทคนิคที่พยายามช่วยให้ผู้รับการศึกษาคาดการณ์ถึงอนาคต (Foresight) 6. เทคนิคการตั้งคำถาม (Questioning) 7. เทคนิคการทำความเข้าใจ (Clarifying) 8. เทคนิคการสะท้อน ความรู้สึก (Reflection) 9. เทคนิคการให้กำลังใจ (Encouraging) 10. เทคนิคการเรียนรู้จากตัวแบบ (Modeling)	2. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันแสดงออกทางความคิด ความรู้สึก พฤติกรรมถึงการยอมรับในคำตัดสิน ตักเตือน หรือคำชื่นชมจากครูอาจารย์ ผู้บังคับบัญชาในสิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเองทั้ง ผลดี และผลเสีย และเรียนรู้จากข้อผิดพลาดและแก้ไขข้อบกพร่องในตนเองที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนและสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้ใหม่ ขั้นตอนการให้การปรึกษา 1. ผู้วิจัยตั้งคำถามชวนคิด - “หลังจากนักเรียนได้รับสมุดการบ้าน” - “นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้อะไรบ้าง และรู้สึกอย่างไร” หลังจากนั้นผู้วิจัยตั้งคำถามต่อไปให้โดยให้นักเรียนแต่ละคนตอบในประเด็น ต่อไปนี้ - “สมุดการบ้านนี้มีประโยชน์อย่างไรต่อนักเรียน” - “อุปสรรคระหว่างทางของนักเรียนคืออะไร” - “ให้นักเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมความรับผิดชอบที่เป็นจุดอ่อนและจุดแข็งในการเรียนของตนเอง”

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
			- “ให้นักเรียนบอกวิธีการพัฒนาตนในการเรียนมีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน” - ผู้วิจัยให้นักเรียนนำเสนอในกลุ่ม เพื่อให้เพื่อน ๆ นักเรียนได้เห็นพัฒนาการของนักเรียนในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มเพื่อน ๆ สมาชิกในกลุ่มเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงที่ผ่านมาและนักเรียนแต่ละคนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างไรบ้างให้เพื่อน ๆ ร่วมกันวิเคราะห์พัฒนาการแต่ละคน 2. ผู้วิจัยได้อธิบายถึงความหมายและความสำคัญด้านยอมรับผลการกระทำของตนและให้นักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มว่า - “การยอมรับการผลการกระทำมีความสำคัญอย่างไร” - “เมื่อนักเรียนทำความผิดนักเรียนควรยอมรับผิดหรือไม่เพราะเหตุใด”

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
			- ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม - ผู้วิจัยเปิดคลิป VDO เรื่องเด็กคลังเกมแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว เป็นการกระทำของนักเรียนคนหนึ่งที่เกิดอาการคลุ้มคลั่งจากการเล่นเกม - “เพื่อให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ ในประเด็นว่าเป็นพฤติกรรมในลักษณะใด ส่งผลกระทบที่เกิดขึ้นตามมากับนักเรียนอย่างไร” - “หากนักเรียนพบเจอเพื่อนลักษณะแบบนี้ นักเรียนจะช่วยเหลือเพื่อนอย่างไร” - ผู้วิจัยถามนักเรียนว่า “การยอมรับผลการกระทำของตนเองมีความสำคัญต่อนักเรียนอย่างไร” จากในคลิป VDO นักเรียนคนนั้นยอมรับการกระทำของตนเองหรือไม่ หากยอมรับยอมรับด้วยวิธีใด - “เหตุใดเราจึงต้องรู้จักการยอมรับการกระทำของตนเอง” - ผู้วิจัยแจกกระดาษให้นักเรียนคนละ 1 แผ่นและให้นักเรียนวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเรียนของตนเองคนละ 10 ข้อและบอกวิธีการพัฒนาตนเองพร้อมนำเสนอเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำกิจกรรม ห้องเรียนนี้ไม่มียางลบ ผู้วิจัยแจกกระดาษแผ่นใหม่ให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น โดยมีกติกาดังนี้ - ผู้วิจัยได้กำหนดข้อตกลงกับนักเรียนๆ ทุกคนที่เข้ามาทำกิจกรรมว่า “ห้องเรียนของเราจะไม่

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
			ยางลบ เราจะไม่ใช่ยางลบกัน” และร่วมกันสรุปกิจกรรม
			<u>ตัวอย่างคำถามจากนักเรียน</u> - นักเรียนทุกคนถามคำถามกลับมาทันที “แล้วถ้าเราทำผิด เราจะใช้อะไรลบคะ” - คุณครูตอบ “เราไม่ต้องลบ นักเรียนแค่ขีดกากบาท หรือ ทิ้งไว้และไปเขียนในส่วนอื่นของกระดาษแทน” - นักเรียนถาม ทำไมคุณครูถึงไม่อยากให้เราใช้ยางลบ ครูคนอื่นให้เราใช้ได้เลย ครูไม่อยากให้งานของเราสวยๆ เหรอคะ - คุณครู “สำหรับครูงานสวยไม่ได้ดูแค่ร่องรอยที่เราวาด แต่ดูที่ความตั้งใจของเด็กๆ และครูอยากให้เราได้เรียนรู้... รู้จักระวัง คิดก่อนทำ คิดก่อนเขียน หรือวาด ข้อผิดพลาดของเรา เพื่อครั้งหน้าจะได้ไม่ทำพลาดแบบเดิม และให้อยอมรับในสิ่งที่ตนเองทำ” - จากนั้นผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์และการเรียนรู้และนำสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ที่จะนำไปใช้กับตนเอง 4. ผู้วิจัยได้แจกการบ้านโดยเป็นสมุดบันทึกการบ้าน คือนักเรียนเพื่อให้นักเรียนนำไปจดบันทึกแบบฝึกหัด หรือการบ้านทุกรายวิชาที่นักเรียน เรียนในแต่ละวัน และนำมาส่งในครั้งถัดไป

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
			ขั้นปฏิบัติการให้การปรึกษา 1. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ได้รับในการให้การปรึกษารั้งนี้ เปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้ซักถามข้อสงสัยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันรวมถึงให้กำลังใจนักเรียนและนัดหมายวัน เวลา สถานที่ในการให้การปรึกษาในครั้งต่อไป
ครั้งที่ 8	เรื่อง การตั้งเป้าหมาย	แนวคิดของทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	ขั้นเริ่มต้นการให้การปรึกษา
ระยะเวลา 1.30 ชั่วโมง	วัตถุประสงค์ 1. การตั้งเป้าหมาย เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยในการบรรลุให้ทุกคนประสบความสำเร็จในชีวิต โดยการตั้งเป้าหมายจะทำให้เกิดวางแผนชีวิต โดยนักเรียนจะต้องรู้เป้าหมายทางการเรียนของตนเอง และรู้วิธีในการบรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ 2. เพื่อให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน และมีแผนในการพัฒนาตนเองนำไปสู่เป้าหมายทางการเรียน	การรับรู้ความสามารถของตนเองมีผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนและสามารถรับรู้ถึงความสามารถของตนเอง เพื่อนำไปสู่ความตั้งใจ ความมุ่งมั่นในการปรับพฤติกรรมในการเรียน และนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้โดยมีแนวทางในการปฏิบัติตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมอย่างชัดเจน เทคนิคที่ใช้ 1. เทคนิคการเสริมแรง (Reinforcement) 2. เทคนิคการแยกแยะสิ่งที่ปัญหา และสิ่งที่ไม่เป็นปัญหา (Labeling) 3. เทคนิคที่พยายามช่วยให้ผู้รับการปรึกษาคาดการณ์ถึงอนาคต (Foresight) 4. เทคนิควิธีการเรียนรู้จากตัวแบบ (Modeling) 5. เทคนิคการตั้งคำถาม (Questioning) 6. เทคนิคการทำความเข้าใจกระจ่างแจ้ง (Clarifying)	1.ผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์ของการเข้ากลุ่มในครั้งนี้ การตั้งเป้าหมายเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในชีวิต โดยการตั้งเป้าหมายจะทำให้เกิดวางแผนชีวิต โดยนักเรียนจะต้องรู้เป้าหมาย ทิศทางการเรียนของตนเอง และรู้วิธีในการพัฒนาตนให้บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ และสร้างมีแรงจูงใจในการเรียน มีแผนในการพัฒนาตนเองนำไปสู่เป้าหมายทางการเรียนที่ดียิ่งขึ้น ขั้นดำเนินการให้การปรึกษา 1. ผู้วิจัยตั้งคำถามชวนคิด “หลังจากนักเรียนได้รับสมุดการบ้านครั้งที่ 5” ไปเป็นอย่างไรบ้าง - “สมุดการบ้านนี้มีประโยชน์อย่างไรต่อนักเรียน” - “อุปสรรคระหว่างทางของนักเรียนคืออะไร” - “วิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง ในการเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน”

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
		7. เทคนิคการสะท้อน ความรู้สึก (Reflection) 8. เทคนิคการให้กำลังใจ (Encouraging)	- “บอกวิธีการพัฒนาตนในการเรียนมีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน” - “จากที่นักเรียนได้รับมอบหมายให้บันทึกการบ้านทุกวันเป็นจำนวน 6 ครั้ง นักเรียนคิดว่ามีอะไรเปลี่ยนแปลงกับนักเรียนบ้าง” - “คะแนนเก็บแต่ละรายวิชาเป็นอย่างไร” - “หลังจากนี้หากครูให้อิสระในการส่งการบ้านโดยไม่ขอสมุดการบ้านนักเรียนคิดว่าตนเองจะสามารถรับผิดชอบส่งงานได้ครบเหมือนเดิมหรือไม่ เพราะเหตุใด” - ผู้วิจัยให้นักเรียนเปรียบเทียบกับช่วงที่ผ่านมาว่านักเรียนแต่ละคนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างไร และนักเรียนใช้วิธีการอย่างไรในการควบคุมกำกับตนเอง - ผู้วิจัยให้นักเรียนบอกประโยชน์การเรียนรู้ว่าการเรียนมีประโยชน์อย่างไร 2. ผู้วิจัยบรรยายถึงความหมาย “การตั้งเป้าหมายในการเรียน” - ผู้วิจัยให้นักเรียนดูคลิป VDO พลังมดและถามนักเรียนว่านักเรียนเห็นอะไรในคลิป VDO นี้บ้างและร่วมกันแสดงความคิดเห็น - ผู้วิจัยถามนักเรียนว่า “เป้าหมายในการเรียนของนักเรียน” คืออะไร ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
			- หากให้นักเรียนวางแผนระยะสั้นในการเรียนใน 1 สัปดาห์ของตนเองนักเรียนสามารถปฏิบัติตามสิ่งที่นักเรียนวางแผนไว้ได้หรือไม่ เพราะเหตุใด “ให้นักเรียนร่วมกันแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของแต่ละบุคคลในการแก้ไขปัญหาอุปสรรค” - ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้รับและจะนำอะไรไปปรับใช้กับตนเอง - จากนั้นผู้วิจัยแจกกระดาษให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น โดยให้นักเรียนวางแผนกิจกรรมของตนเองเป็นรายข้อให้บอกถึงการวางแผนของตนเองในระยะสั้นๆ ใน 1 สัปดาห์ หลังจากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ได้ และสัปดาห์นำกลับมาอภิปรายเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ว่านักเรียนได้ทำตามแผนที่วางไว้หรือไม่ ขั้นปฏิบัติการให้การศึกษา 1. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ได้ในการให้การศึกษาครั้งนี้ เปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้ซักถามข้อสงสัยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันรวมถึงให้กำลังใจนักเรียนและนัดหมายวัน เวลา สถานที่ในการให้การศึกษาในครั้งต่อไป
ครั้งที่ 9	เรื่อง การตั้งเป้าหมาย (ครั้งที่ 2) (ต่อ)	แนวคิดของทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	ขั้นเริ่มต้นการให้การศึกษา
ระยะเวลา 1.30 ชั่วโมง	วัตถุประสงค์	การรับรู้ความสามารถของตนเองมีผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนและสามารถรับรู้ถึงความสามารถ	1.ผู้วิจัยกล่าวทักทายนักเรียนและแจ้งวัตถุประสงค์ของการให้การศึกษาในครั้งนี้ และทบทวนถึงแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการ

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
	1. การตั้งเป้าหมาย เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยในการบรรลุให้ทุกคนประสบความสำเร็จในชีวิต โดยการตั้งเป้าหมายจะทำให้เกิดวางแผนชีวิต โดยนักเรียนจะต้องรู้เป้าหมายทางการเรียนของตนเอง และรู้วิธีในการบรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ 2. เพื่อให้เด็กเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน และมีแผนในการพัฒนาตนเองนำไปสู่เป้าหมายทางการเรียน	ของตนเอง เพื่อนำไปสู่ความตั้งใจ ความมุ่งมั่นในการปรับพฤติกรรมในการเรียน และนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้โดยมีแนวทางในการปฏิบัติตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมอย่างชัดเจน เทคนิคที่ใช้ 1. เทคนิคการเสริมแรง (Reinforcement) 2. เทคนิคการแยกแยะสิ่งที่ปัญหา และสิ่งที่ไม่เป็นปัญหา (Labeling) 3. เทคนิคที่พยายามช่วยให้ผู้รับการศึกษาคาดการณ์ถึงอนาคต (Foresight) 4. เทคนิควิธีการเรียนรู้จากตัวแบบ (Modeling) 5. เทคนิคการตั้งคำถาม (Questioning) 6. เทคนิคการทำความเข้าใจ (Clarifying) 7. เทคนิคการสะท้อน ความรู้สึก (Reflection) 8. เทคนิคการให้กำลังใจ (Encouraging)	เรียนของนักเรียน ว่าหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มนักเรียนแต่ละคนมีความรู้สึกละเอียดและเกิดการเปลี่ยนแปลงความคิด และพฤติกรรมอย่างไรบ้าง ดังนั้นการตั้งเป้าหมายเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในชีวิต โดยการตั้งเป้าหมายจะทำให้เด็กเกิดการวางแผนชีวิตทิศทางการเรียนของตนเอง และรู้วิธีในการพัฒนาตนให้บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ เพื่อให้เด็กเรียนได้มีแรงจูงใจในการเรียน และมีแผนในการพัฒนาตนเองนำไปสู่เป้าหมายทางการเรียนที่ดียิ่งขึ้น ขั้นตอนการให้การปรึกษา 1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนนำเสนอผลการปฏิบัติตามแผนกิจกรรมครั้งที่ผ่านมา ในประเด็นต่อไปนี้ - จากการวางแผนกิจกรรมของนักเรียนเป็นรายข้อให้บอกถึงการวางแผนของตนเองในระยะสั้นๆ ใน 1 สัปดาห์ ที่นักเรียนสามารถทำได้ตรงตามแผนกิจกรรมกี่ข้อ - “ปัญหาและอุปสรรคที่ไม่สามารถจัดการได้ตรงตามแผนที่วางไว้คืออะไร” - “นักเรียนมีวิธีการปรับปรุงหรือพัฒนาตนอย่างไรต่อจากนี้” - “หากนักเรียนมีโอกาสแก้ตัวอีก 1 ครั้งในการแก้ไขแผนกิจกรรม นักเรียนคิดว่าจะแก้ไขข้อใดมากที่สุดเพราะอะไร”

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
			- ผู้วิจัยให้นักเรียนบอกถึงประโยชน์ที่ได้รับกิจกรรมครั้งนี้ และแนวทางที่ได้จากกลุ่มจะนำไปประยุกต์ใช้กับตนเองอย่างไรบ้าง 2. ผู้วิจัยชวนนักเรียนทำกิจกรรมการตั้งเป้าหมาย โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่มละเท่าๆกัน - ผู้วิจัยแจกกระดาษปรีฟให้นักเรียนกลุ่มละ 1 แผ่น พร้อมปากกาสีเมจิก - ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันระดมความคิดในกิจกรรมตั้งเป้าหมายด้านการเรียน “เรียนอย่างไรให้ประสบความสำเร็จ” และบอกถึงวิธีการพัฒนาพฤติกรรมตนเองให้ไปสู่เป้าหมายที่คาดหวังไว้ โดยใช้รูปแบบ Mind Map และให้กลุ่มนำเสนอและแลกเปลี่ยนเสนอความคิดเห็นร่วมกัน ขั้นยุติการให้การปรึกษา 1. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ได้รับในการให้การปรึกษาครั้งนี้ เปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้ซักถามข้อสงสัยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันรวมถึงให้กำลังใจนักเรียนและนัดหมายวัน เวลา สถานที่ในการให้การปรึกษาในครั้งต่อไป

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
ครั้งที่ 10	เรื่อง ยุติการให้การศึกษา	แนวคิดของทฤษฎีพฤติกรรมนิยม การศึกษากลุ่มในช่วงสุดท้ายหรือปิดกลุ่มจะเป็นการทบทวนประสบการณ์กลุ่ม รวบรวมการเรียนรู้ต่างๆ และให้ข้อมูลย้อนกลับ กล่าวถึงการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ ในชีวิตจริง ตลอดจนกล่าวถึงการพบปะในช่วงการติดตามผลต่อไป	ขั้นเริ่มต้นการให้การศึกษา 1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายนักเรียนและทบทวนถึงการเรียนรู้การเข้าร่วมกลุ่มในการให้การศึกษาครั้งที่ 1-9 และแจ้งวัตถุประสงค์ของการให้การศึกษาในครั้งนี้ ขั้นดำเนินการให้การศึกษา 1. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันทบทวนกิจกรรมทั้งหมดหลังจากนั้นเปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละคนได้เล่าถึงสิ่งที่ตนเองได้นำไปปฏิบัติตามแผนและข้อสัญญาที่กำหนดไว้ และให้นักเรียนเล่าถึงความรู้สึกและพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป หลังจากได้รับการให้การศึกษากลุ่มและผลที่เกิดขึ้นมีอะไรเปลี่ยนแปลงบ้าง การให้การศึกษากลุ่มจะช่วยให้ตนเองประสบความสำเร็จได้มากน้อยแค่ไหน 2. ผู้วิจัยให้กำลังใจและกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนรู้สึกถึงความมั่นใจในการฝึกปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อในการเรียนของนักเรียนเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายที่คาดหวังไว้ 3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ติวรวมทั้งปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร แล้วนักเรียนมีความคิดความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเองเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรและร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้ากลุ่มตลอด 9 ครั้ง
ระยะเวลา 1.30 ชั่วโมง	วัตถุประสงค์ 1. เพื่อสรุปการเข้าร่วมกลุ่ม และทำแบบประเมินหลังจากเข้าร่วมการศึกษา เพื่อให้ นักเรียนได้ สำนวณพฤติกรรมนักเรียนที่มีต่อความรับผิดชอบต่อในการเรียนของตนเอง	เทคนิคที่ใช้ 1. เทคนิคการเสริมแรง (Reinforcement) 2. เทคนิคการระดมสมอง (Brainstorm) 3. เทคนิคการสะท้อนความรู้สึก (Reflection of Feeling) 4. เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feed back) 5. เทคนิคการให้กำลังใจ (Encouraging)	

ครั้งที่	เรื่อง/วัตถุประสงค์	เทคนิค/ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม	วิธีดำเนินการ
			4. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณและให้นักเรียนสแกน QR CODE จากโปรแกรม Mentimeter เพื่อให้นักเรียนเขียนถึงความรู้สึกดีๆ ที่เกิดขึ้นจากการเข้าร่วมการให้การศึกษากลุ่ม และความรู้สึกดีๆ ที่เกิดขึ้นจากเพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม รวมทั้งประโยชน์และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ขั้นยุติการให้การศึกษา 1. ผู้วิจัยสรุปพร้อมทั้งกล่าวขอบคุณนักเรียนทุกคนและยุติการให้การศึกษา

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียน
ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่ง
2. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ใน
การพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่ง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้น
มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่ง

นิยาม	ข้อความถาม	ผลการประเมิน				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ค่า IOC	แปลผล
1. ด้านความมุ่งมั่น และเพียรพยายาม	1.ข้าพเจ้าเพียรพยายามปรับปรุงแก้ไข งานให้สมบูรณ์มากที่สุด	1	1	1	1	ใช้ได้
	2.ข้าพเจ้าอดทนและมุ่งมั่น ไม่ย่อท้อต่อ อุปสรรคในงาน ที่ได้รับมอบหมาย	1	1	1	1	ใช้ได้
	3.เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียน จะขอให้คุณครูอธิบายเพิ่มเติม	1	1	1	1	ใช้ได้
	4.ข้าพเจ้ามักจะอ่านบทเรียนก่อนเรียน เพื่อให้เข้าใจเร็วขึ้น	1	1	0	0.67	ใช้ได้
	5.เวลาทำงานข้าพเจ้าจะขอความ ช่วยเหลือจากผู้อื่น	1	1	0	0.67	ใช้ได้
	6.ข้าพเจ้ามีความเอื้อเฟื้อ แบ่งปันความรู้ ด้วยการสอนเพื่อนที่ไม่เข้าใจด้วยความ เต็มใจ	1	0	0	0.33	ใช้ไม่ได้
	7.ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นทำงานที่ ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ	1	1	1	1	ใช้ได้
	8.เวลาครูสอนข้าพเจ้าจะตั้งใจเรียนบ้าง ไม่ตั้งใจบ้าง	1	1	1	1	ใช้ได้
	9.ข้าพเจ้าพยายามศึกษาหาความรู้ ใหม่ ๆ ด้วยตนเอง	1	1	1	1	ใช้ได้
	10.เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้ามักจะชวน เพื่อน ๆ ไปหาความรู้ที่ห้องสมุดเป็น ประจำ	1	1	1	1	ใช้ได้

นิยาม	ข้อคำถาม	ผลการประเมิน				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ค่า IOC	แปลผล
	11.เมื่อข้าพเจ้าเข้าเรียน ข้าพเจ้าจะติดตามบทเรียนอยู่เสมอ	1	1	1	1	ใช้ได้
	12.ข้าพเจ้าจดบันทึกเนื้อหาที่ครูสอนทุกครั้ง	1	1	1	1	ใช้ได้
2.ด้านความตรงต่อเวลา	1.ข้าพเจ้ามาโรงเรียนทันการเข้าร่วมกิจกรรมหน้าเสาธง	1	1	1	1	ใช้ได้
	2.เมื่อมีการนัดหมายกับเพื่อน ข้าพเจ้ามักมาถึงก่อนเวลาเสมอ	1	1	1	1	ใช้ได้
	3.ข้าพเจ้าส่งงานได้ก่อนเวลาที่คุณครูกำหนด	1	1	1	1	ใช้ได้
	4.ข้าพเจ้าเข้าห้องเรียนตรงเวลาอยู่เสมอ	1	1	1	1	ใช้ได้
	5.ข้าพเจ้าเข้านอนตรงเวลา	1	1	1	1	ใช้ได้
	6.ข้าพเจ้าสามารถรู้วิธีบริหารจัดการเวลาให้พอเหมาะกับกิจกรรมต่าง ๆ	1	1	1	1	ใช้ได้
	7.ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมตามเวลาที่กำหนด	1	1	1	1	ใช้ได้
	8.ข้าพเจ้าส่งงานที่ได้รับมอบหมายไม่เกินเวลาที่กำหนด	1	1	1	1	ใช้ได้
	9.เมื่อยืมของเพื่อนแล้วส่งคืนตามเวลาที่นัดหมาย	1	1	1	1	ใช้ได้
	10.ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับเรื่องความตรงต่อเวลา	1	1	1	1	ใช้ได้

นิยาม	ข้อความถาม	ผลการประเมิน				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ค่า IOC	แปลผล
	11.ข้าพเจ้าไม่รู้สึกผิดเมื่อมาโรงเรียนสาย	1	1	1	1	ใช้ได้
	12.ข้าพเจ้าทำตารางอ่านหนังสือเพื่อวางแผนด้านบริหารจัดการเวลา	1	1	1	1	ใช้ได้
3.ด้านความเคารพในระเบียบกฎเกณฑ์	1.ข้าพเจ้าแต่งกายถูกต้องตามระเบียบโรงเรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
	2.ข้าพเจ้าไม่นำสิ่งเสพติดที่ผิดกฎหมายเข้ามาในโรงเรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
	3. ข้าพเจ้าไม่สวมเครื่องประดับต่าง ๆ	1	1	1	1	ใช้ได้
	4. ข้าพเจ้าสวมรองเท้าไม่ถูกระเบียบตามที่โรงเรียนกำหนด	1	1	1	1	ใช้ได้
	5.เมื่อมีการสอบข้าพเจ้ามักจะแอบจดข้อสอบใส่โน้ตเล็ก ๆ เข้าห้องสอบ	1	1	1	1	ใช้ได้
	6.ข้าพเจ้าไว้เล็บยาว ทาเล็บ หรือต่อเล็บประดับ	1	1	1	1	ใช้ได้
	7. ข้าพเจ้าแต่งหน้า ปิดแก้ม ทาริมฝีปาก แต่งคิ้ว	1	1	1	1	ใช้ได้
	8. ข้าพเจ้าไว้ทรงผมผิดระเบียบ	1	1	1	1	ใช้ได้
	9. ข้าพเจ้าเล่นกันเกินกว่าเหตุ จนทำให้เกิดอันตราย	1	1	1	1	ใช้ได้
	10. ข้าพเจ้ามีพฤติกรรมข่มขู่ เพื่อเรียกร้องทรัพย์สิน	1	1	1	1	ใช้ได้

นียม	ข้อคำถาม	ผลการประเมิน				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ค่า IOC	แปลผล
	11. ข้าพเจ้าก้าวร้าวต่อบุคคลอื่น หรือ บุพการีผู้อื่นด้วย กิริยาท่าทาง วาจาไม่ สุภาพ	1	1	1	1	ใช้ได้
	12. ข้าพเจ้าเล่นการพนันหรือมีอุปกรณ์ การพนันไว้ในครอบครอง	1	1	1	1	ใช้ได้
	13. ข้าพเจ้ามีสิ่งเสพติดหรืออุปกรณ์ใน การเสพ	1	1	1	1	ใช้ได้
	14. ข้าพเจ้าคอยดูแลรักษาสาธารณ สมบัติของโรงเรียนไม่ให้เสียหาย	1	1	1	1	ใช้ได้
	15. ข้าพเจ้าไม่หยิบสิ่งของโดยไม่ได้รับ อนุญาตจากเจ้าของ	1	1	1	1	ใช้ได้
	16. ข้าพเจ้าคำนึงถึงชื่อเสียงของ โรงเรียน ไม่ลักทรัพย์หรือข่มขู่ผู้อื่น	1	1	1	1	ใช้ได้
	17. เมื่ออยู่นอกโรงเรียนข้าพเจ้าไม่ จำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎของโรงเรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
	18. ข้าพเจ้าพูด เขียน หรือ กระทำการ ในสิ่งที่ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อ ชื่อเสียงของโรงเรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
	19. ข้าพเจ้าไม่พูดคำหยาบในที่ สาธารณะ	1	1	1	1	ใช้ได้
	20. ข้าพเจ้าไม่สูบบุหรี่ในห้องน้ำหรือบริ เวรโรงเรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
	21. ในการข้ามถนนข้าพเจ้ามักใช้ สะพานลอยหรือทางม้าลายเสมอ	1	1	1	1	ใช้ได้

นิยาม	ข้อความคำถาม	ผลการประเมิน				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ค่า IOC	แปลผล
	22. ข้าพเจ้าชอบเล่นโทรศัพท์มือถือ ขณะเรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
	23. เวลาเรียนข้าพเจ้าแอบนำขนมมา รับประทานในห้องเรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
4.ด้านยอมรับผลการ กระทำของตน	1.ข้าพเจ้ายอมรับผลการเรียนของตนเอง	1	1	1	1	ใช้ได้
	2.ข้าพเจ้าไม่ยอมรับต่อความผิดพลาดใน การกระทำของตนเองเมื่อเกิดเหตุการณ์ ขึ้น	1	1	1	1	ใช้ได้
	3.ข้าพเจ้าว่าข้อเสนอแนะจากผู้อื่นเป็น สิ่งที่ดี	1	1	1	1	ใช้ได้
	4.ข้าพเจ้ายอมรับข้อผิดพลาดในการ เรียนของตนเอง	1	1	1	1	ใช้ได้
	5.ข้าพเจ้าพร้อมที่จะพัฒนาตน ตาม แนวทางที่ครูเสนอแนะ	1	1	1	1	ใช้ได้
	6. ข้าพเจ้ามักโยนความผิดของตนไปให้ ผู้อื่นเมื่อเกิดปัญหา	1	1	1	1	ใช้ได้
	7. ข้าพเจ้ากล้าเผชิญความจริงและ ยอมรับผลการกระทำของตนเอง	1	1	1	1	ใช้ได้
	8. ข้าพเจ้าตั้งใจทำงานจนสำเร็จแม้จะ ถูกต่อว่าแต่ก็รู้สึกภูมิใจในงานที่ทำ	1	1	1	1	ใช้ได้
	9.ข้าพเจ้าเปิดโอกาสให้ตนเองได้เผชิญ ความท้าทายใหม่ ๆ และสถานการณ์ ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น	1	0	1	0.67	ใช้ได้

นียม	ข้อคำถาม	ผลการประเมิน				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ค่า IOC	แปลผล
	10.ข้าพเจ้ามักจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ในการพัฒนาตนเอง	1	1	1	1	ใช้ได้
	11.ข้าพเจ้ามักจะนำคำตักเตือนมา ปรับปรุงตนเองเสมอ	1	1	1	1	ใช้ได้

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ในการพัฒนาความ
รับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่ง

หัวข้อการพิจารณา	ด้านที่ประเมิน	ผลการประเมิน				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ค่า IOC	แปลผล
1. การปฐมนิเทศ สร้างสัมพันธภาพ	วัตถุประสงค์	1	1	1	1	ใช้ได้
	วิธีดำเนินการ	1	1	1	1	ใช้ได้
	เทคนิคที่ใช้	1	1	1	1	ใช้ได้
2. เสริมสร้างองค์ ความรู้ในการพัฒนา ความรับผิดชอบที่มี ต่อตนเอง	วัตถุประสงค์	1	1	1	1	ใช้ได้
	วิธีดำเนินการ	1	1	1	1	ใช้ได้
	เทคนิคที่ใช้	1	1	1	1	ใช้ได้
3. เป้าหมายในการ เรียน	วัตถุประสงค์	1	1	1	1	ใช้ได้
	วิธีดำเนินการ	1	1	1	1	ใช้ได้
	เทคนิคที่ใช้	1	1	1	1	ใช้ได้
4. Check in ความรู้สึก	วัตถุประสงค์	1	1	1	1	ใช้ได้
	วิธีดำเนินการ	1	1	1	1	ใช้ได้
	เทคนิคที่ใช้	1	1	1	1	ใช้ได้
5. เส้นชัย	วัตถุประสงค์	1	1	1	1	ใช้ได้
	วิธีดำเนินการ	1	1	1	1	ใช้ได้
	เทคนิคที่ใช้	1	1	1	1	ใช้ได้
6. แบบไหนที่ถูกต้อง	วัตถุประสงค์	1	1	1	1	ใช้ได้
	วิธีดำเนินการ	1	1	1	1	ใช้ได้
	เทคนิคที่ใช้	1	1	1	1	ใช้ได้

หัวข้อการพิจารณา	ด้านที่ประเมิน	ผลการประเมิน				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ค่า IOC	แปลผล
7. ห้องเรียนนี้ไม่มี ยางลบ	วัตถุประสงค์	1	1	1	1	ใช้ได้
	วิธีดำเนินการ	1	1	1	1	ใช้ได้
	เทคนิคที่ใช้	1	1	1	1	ใช้ได้
8. การตั้งเป้าหมาย	วัตถุประสงค์	1	1	1	1	ใช้ได้
	วิธีดำเนินการ	1	1	1	1	ใช้ได้
	เทคนิคที่ใช้	1	1	1	1	ใช้ได้
9. การตั้งเป้าหมาย (ครั้งที่ 2) (ต่อ)	วัตถุประสงค์	1	1	1	1	ใช้ได้
	วิธีดำเนินการ	1	1	1	1	ใช้ได้
	เทคนิคที่ใช้	1	1	1	1	ใช้ได้
10. ยุติการให้การ ปรึกษา	วัตถุประสงค์	1	1	1	1	ใช้ได้
	วิธีดำเนินการ	1	1	1	1	ใช้ได้
	เทคนิคที่ใช้	1	1	1	1	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

แบบตอบรับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ

ที่ อว ๘๐๐๔.๔/๒๐๙

วารสารจิตวิทยาพุทธศาสตร์ประยุกต์เพื่อสังคม
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๗๙ หมู่ที่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
ISSN 3056-9834

๑ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ตอบรับการตีพิมพ์บทความวิชาการในวารสารจิตวิทยาพุทธศาสตร์ประยุกต์เพื่อสังคม
เรียน คุณอรทัย สิทธิจารย์

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัยเรื่อง ผลการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่งด้วยการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (The Results of Developing Responsibility for Students' learning Mathayom 4 at a School with Group Counseling based on Behaviorist Theory) โดยมี ชลพร กองคำ และ กาญจนา สุทธิเนียม เป็นผู้เขียนร่วมเพื่อตีพิมพ์ในวารสารจิตวิทยาพุทธศาสตร์ประยุกต์เพื่อสังคม (JPBS) ISSN 3056-9834 (ชื่อเดิม วารสารมจร มนุษยศาสตร์บริหาร ISSN 2586-9817) ซึ่งอยู่ในฐานข้อมูล TC ฐานที่ ๒ นั้น

กองบรรณาธิการขอแจ้งให้ทราบว่า บทความของท่านได้ผ่านกระบวนการพิจารณาจากกองบรรณาธิการและได้ผ่านการตรวจประเมินคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วและได้รับการตีพิมพ์ในวารสารจิตวิทยาพุทธศาสตร์ประยุกต์เพื่อสังคม ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม - ธันวาคม) ๒๕๖๗

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิริวัฒน์ ศรีเครือตง)

บรรณาธิการวารสารจิตวิทยาพุทธศาสตร์ประยุกต์เพื่อสังคม

สำนักงาน วารสารจิตวิทยาพุทธศาสตร์ประยุกต์เพื่อสังคม

Journal of Applied Psychology and Buddhism for Society (JPBS)

ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ ชั้น ๓ (A303) อาคารเรียนรวม โชนเอ

โทร. ๐๖๔ ๗๔๕ ๖๒๕๓, ๐๖๒ ๕๑๔ ๓๕๖๔

ภาคผนวก ฉ

ใบรับรองของคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์

1. ใบรับรองของคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์
2. เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้วิจัย
3. เอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย
4. หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย สำหรับผู้แทน
โดยชอบธรรม/ ผู้ปกครอง
5. แบบประเมิน ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4
โรงเรียนแห่งหนึ่ง

COA No. 661108

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
 1061 ซอยอิสรภาพ 15 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600 โทรศัพท์ 0 2473 7000 ต่อ 1600-1601 หรือ 1603

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ดำเนินการให้การรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

ชื่อโครงการ : ผลการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่งด้วยการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

เลขที่โครงการวิจัย : 045/66

ผู้วิจัยหลัก : นางอรทัย สิริสัจารย์

สังกัด : สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

วิธีทบทวน : แบบเร่งด่วน (Expedited Review)

รายงานความก้าวหน้า : ส่งรายงานความก้าวหน้าเมื่อเสร็จสิ้นโครงการวิจัยหรือไม่เกิน 12 เดือน

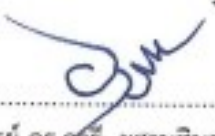
เอกสารรับรอง : โครงการวิจัย หมายเลข 045/66-V.02 และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2566

ลงนาม

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัจจา จิตกริรมย์)

ประธาน

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ลงนาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารี ผสานสินธุวงศ์)

กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

วันที่รับรอง : 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2566

วันหมดอายุ : 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2567

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ (ดูด้านหลังของเอกสารรับรองโครงการวิจัย)

นักวิจัยทุกท่านที่ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
2. ใช้เอกสารแนะนำอาสาสมัคร หนังสือขอความยินยอม เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้วิจัย แบบสัมภาษณ์ และหรือ แบบสอบถาม ตามที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เท่านั้น และส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวที่ใช้กับผู้เข้าร่วมวิจัยจริงรายแรกมาที่สำนักงานจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน
3. รายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงที่เกิดขึ้น หรือการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมวิจัยใด ๆ ต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ภายใน 5 วันทำการ (แบบฟอร์ม AF 19-01)
4. ส่งรายงานความก้าวหน้าต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ตามเวลาที่กำหนดหรือเมื่อได้รับการร้องขอ (แบบฟอร์ม AF 14-01)
5. หากการวิจัยไม่สามารถดำเนินการเสร็จสิ้นภายในกำหนด ผู้วิจัยต้องยื่นขอความเห็นชอบใหม่ก่อนเอกสารรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ 1 เดือน
6. หากการวิจัยเสร็จสมบูรณ์ผู้วิจัยต้องแจ้งปิดโครงการ ต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (แบบฟอร์ม AF 15-01)
7. หากมีข้อสงสัยเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โทร 0 2473 7000 ต่อ 1600-1601 หรือ 1603 อีเมล rec@bsru.ac.th

รายนามผู้วิจัยร่วม โครงการวิจัย หมายเลข 045/66

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลพร กองคำ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา สุทธิเนียม

AF 10-04

	สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
	เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้รับการวิจัย (Information sheet for research participant)

ชื่อโครงการวิจัย: ผลการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียน
แห่งหนึ่งด้วยการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

ผู้สนับสนุนการวิจัย:

ผู้วิจัยหลัก

ชื่อ นางอรทัย สิทธิจารย์

สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดสุทธิวาราม

หมายเลขโทรศัพท์ ที่ทำงาน 02 211 4192 ต่อ 405 มือถือ 095-8844554

ที่ปรึกษา

ชื่อ ผศ.ดร.ชลพร กองคำ

สถานที่ทำงาน สาขาจิตวิทยาการปรึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

หมายเลขโทรศัพท์ 081-6964170

ชื่อ ผศ.ดร.ภาณุณา สุทธิเนียม

สถานที่ทำงาน สาขาจิตวิทยาการปรึกษา

หมายเลขโทรศัพท์ 089-7694989

รับรองโดย 20 พ.ย. 2566 คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

เรียน ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยทุกท่าน

นักเรียนได้รับเชิญให้เข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เนื่องจากนักเรียนเป็นนักเรียนโรงเรียนวัดสุทธิวาราม มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะให้ข้อมูลในการวิจัย ก่อนที่นักเรียนจะตัดสินใจเข้าร่วมในการศึกษาวิจัยดังกล่าว ขอให้ท่านอ่านเอกสารฉบับนี้อีกอย่างถี่ถ้วน เพื่อให้ท่านได้ทราบถึงเหตุผลและรายละเอียดของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้หากนักเรียนมีข้อสงสัยใด ๆ เพิ่มเติม กรุณาซักถามจากผู้ทำวิจัย หรือผู้ร่วมทำวิจัยซึ่งจะเป็นผู้สามารถตอบคำถามและให้ความกระจ่างแก่ท่านได้

นักเรียนสามารถขอคำแนะนำในการเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้จากผู้ปกครอง เพื่อน หรือครูประจำชั้นของนักเรียนได้ นักเรียนมีเวลาอย่างเพียงพอในการตัดสินใจโดยอิสระ ถ้านักเรียนตัดสินใจแล้วว่าท่านจะเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ขอให้ท่านลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมของโครงการวิจัยนี้

เหตุผลความเป็นมา

การพัฒนาของประเทศไทยสู่ความสมดุลและยั่งยืนจำเป็นต้องให้ความสำคัญด้านการศึกษา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 ในหมวด 5 หน้าที่ของรัฐ มาตรา 54 บัญญัติว่า

AF 10-04

"รัฐ ต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560) สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2561-2580) ประกาศเมื่อ วันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ.2561 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศ "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" (ยุทธศาสตร์ชาติ, 2561) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ตระหนักถึงความสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติ ข้อที่ 3 ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับคนในชาติทุกช่วงวัยให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ดี เก่ง และมีคุณภาพพร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างมีศักยภาพ ซึ่งคนไทยในอนาคตจะต้องมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้าน มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

ความรับผิดชอบในการเรียนจึงเป็นส่วนหนึ่งของลักษณะการเป็นพลเมืองที่ดีที่สำคัญอย่างหนึ่ง ความรับผิดชอบเป็นลักษณะนิสัยและทัศนคติของบุคคลซึ่งเป็นเครื่องผลักดันให้เกิดการปฏิบัติตามระเบียบเคารพสิทธิของผู้อื่น ทำตามหน้าที่ของตนเองและมีความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบเป็นสิ่งเกื้อหนุนให้บุคคลปฏิบัติงานสอดคล้องกับกฎหมาย คุณธรรม จริยธรรม และหลักเกณฑ์ของสังคมการที่บุคคลมีความรับผิดชอบจะช่วยทำให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นไปด้วยความราบรื่นสงบสุขนอกจากนี้ความรับผิดชอบยังเป็นคุณธรรมที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ นักเรียนที่มีความรับผิดชอบจะต้องเป็นคนที่ "มีวินัย" คือ การปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์และวิธีการที่โรงเรียนได้กำหนดไว้สำหรับนักเรียน บทบาทหน้าที่ของนักเรียนมีการปฏิบัติตนที่แตกต่างกันออกไป การที่นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ได้ โอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนก็ย่อมมีน้อยและไม่สามารถสร้างผลการเรียนให้เป็นที่ไปตามคาดหวังไว้ในบทบาทหน้าที่ของตนเองได้ การที่นักเรียนมีวินัยมีความรับผิดชอบในการเรียนจึงมีกล่าวเชื่อมโยงกับ ความอดทนที่แสดงออกถึงความเอาใจใส่ จดจ่อ ตั้งใจ มุ่งมั่น ต่อการศึกษาลำเลียงรวมถึงความความเพียรพยายามในการเอาใจใส่ต่องานที่ได้รับมอบหมาย อีกทั้งการเข้าห้องเรียนตรงต่อเวลาพร้อมที่จะเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ ยอมรับผลการเรียนที่ตนได้มา นักเรียนที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองแล้วย่อมจะประพฤติปฏิบัติตนตามระเบียบกฎเกณฑ์ตามปณิธานที่ตนได้ตั้งไว้ให้รับมอบหมายและตามหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ตรงต่อเวลา และไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่นซึ่งจะนำพาให้นักเรียนที่มีความรับผิดชอบประสบความสำเร็จในชีวิตหน้าที่การงาน

จากสภาพปัญหาที่ผ่านมาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2566 จากรายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 พบว่า นักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำสูงกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาอื่น ๆ จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเบื้องต้นพบว่า ด้านผู้เรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม จึงส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ได้แก่ การนอนดึกตื่นสาย การมาโรงเรียนไม่ตรงเวลา ขาดการเอาใจใส่ต่อการเรียน ขาดความมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียน ปัญหาไม่เข้าห้องเรียน ปัญหาคุยกันในห้องเรียน ปัญหาเล่นโทรศัพท์มือถือในขณะที่ครูสอน ปัญหาการติดเกม ขาดวินัยไม่สามารถเคารพกฎระเบียบวินัยของโรงเรียน เป็นต้น

จากการศึกษาเอกสารการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเป็นจุดมุ่งหมายเพื่อปรับพฤติกรรมในการปรับตัวที่ไม่เหมาะสมของผู้รับบริการ คือ การสร้างสภาพการณ์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนพฤติกรรมอันเป็นทางนำไปสู่การแก้ปัญหาในการเรียนรู้ แก่พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมโดยผู้ให้การปรึกษากับผู้รับการปรึกษาร่วมมือกันกำหนดจุดมุ่งหมายหรือพฤติกรรมที่ชัดเจนช่วยกันวางแผนอย่างมีขั้นตอนในการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมเน้นการปรับทัศนคติ ปรับเปลี่ยนวิธีการคิดและสร้างแรงจูงใจในการเรียน ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมจึงเชื่อว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากการเรียนรู้และ

AF 10-04

สามารถลบล้างการเรียนรู้ขึ้นได้โดยการให้เรียนรู้พฤติกรรมใหม่ที่เหมาะสมในการบำบัดแบบพฤติกรรมนิยม จึงประกอบด้วยกระบวนการจัดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและจัดประสบการณ์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมใหม่ที่เหมาะสม

ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่ง เพื่อให้นักเรียนได้รับการปรับเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียน เกิดการพัฒนาทางความคิดเกิดทักษะและเจตคติที่ดีต่อการเรียนและทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

วัตถุประสงค์หลักของการศึกษาในครั้งนี้คือ

1. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมกับกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

จำนวนผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดสุทธิวาราม ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จำนวน 148 คน โรงเรียนทั้งหมด 2700 คน (จากข้อมูลสารสนเทศหรือติดตามผล)

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 148 คน กลุ่มตัวอย่างที่สนใจคือกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ นักวิจัย โรงเรียนวัดสุทธิวาราม ปีการศึกษา 2566 จำนวน 148 คน ตอบแบบประเมินพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียน หลังจากนั้นให้นักเรียนที่ ตอบแบบประเมินความ รับผิดชอบในการเรียนที่มีความรับผิดชอบในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา สมัครใจยินดีเข้าร่วม การปรึกษากลุ่ม และผู้ปกครองยินยอมลงนามอนุญาตให้เข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม จำนวน 16 คน แล้วใช้วิธีการ สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน โดยกำหนดให้เป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง

เกณฑ์การคัดเลือก

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
2. นักเรียนที่มีความรับผิดชอบในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมาหลังจากการทำแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียน

3. นักเรียนยินดีเข้าร่วมการวิจัยและได้รับการยินยอมจากผู้ปกครอง

4. นักเรียนสามารถเข้าร่วมโครงการวิจัยได้ตลอดโครงการที่กำหนด

เกณฑ์การคัดออก

1. ไม่สามารถเข้าร่วมโครงการวิจัยได้ตลอดโครงการ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรับผิดชอบในการเรียน

AF 10-04

วิธีการที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

หลังจากที่นักเรียนให้ความยินยอมที่จะเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอเชิญนักเรียนมาเข้ากลุ่มรับการปรึกษาวันเวลาที่ผู้ทำวิจัยนัดหมายคือ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ใช้เวลาครั้งละ 1.30 ชั่วโมง จำนวน 10 ครั้ง ในวันจันทร์ 12.00-13.30 น. และวันพฤหัสบดี เวลา เวลา 15.30 -17.00 น. ณ ห้องแนะแนว โรงเรียนวัดสุทธิวราราม ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่นักเรียนไม่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในการเข้าร่วมรับการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มีต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่ง ระยะเวลาที่นักเรียนต้องมาพบผู้วิจัยทั้งสิ้น 10 ครั้ง

ความรับผิดชอบของอาสาสมัครผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย

เพื่อให้งานวิจัยนี้ประสบความสำเร็จ ผู้ทำวิจัยใคร่ขอความความร่วมมือจากนักเรียน โดยจะขอให้ นักเรียนปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ทำวิจัยอย่างเคร่งครัด รวมทั้งเข้าร่วมรับการปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาความ รับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่ง โดยให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎี พฤติกรรมนิยม ตลอดจนจบโครงการวิจัย

รับรองโดย
คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ความเสี่ยงที่อาจได้รับ

นักเรียนอาจจะมีความเสี่ยงเล็กน้อยต่อความรู้สึกผ่านการแสดงออกทางความคิด ความรู้สึก พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบด้านต่าง ๆ เนื่องจากการวิจัยเป็นการพัฒนาความรับผิดชอบใน การเรียนของนักเรียน โดยการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ซึ่งในการให้การปรึกษาแต่ละครั้งจะมี การแสดงออกทางความคิด ความรู้สึก พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบด้านต่าง ๆ และ ทำกิจกรรมต่าง ๆ ในระหว่างกระบวนการให้การปรึกษากลุ่ม

ความเสี่ยงที่ไม่ทราบแน่นอน

หากท่านมีข้อสงสัยใด ๆ เกี่ยวกับความเสี่ยงที่อาจได้รับจากการเข้าร่วมในโครงการวิจัย นักเรียน สามารถสอบถามจากผู้ทำวิจัยได้ตลอดเวลา

หากมีการค้นพบข้อมูลใหม่ ๆ ที่อาจมีผลต่อความปลอดภัยของนักเรียนในระหว่างที่นักเรียนเข้าร่วม ในโครงการวิจัย ผู้ทำวิจัยจะแจ้งให้นักเรียนทราบทันที เพื่อให้ให้นักเรียนตัดสินใจว่าจะอยู่ในโครงการวิจัยต่อไป หรือจะขอถอนตัวออกจากโครงการวิจัย

สถานที่ในการทำวิจัย

โรงเรียนวัดสุทธิวราราม แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่อาจได้รับ

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียน
2. ได้แนวทางให้ครูแนะแนว ได้นำวิธีการให้การปรึกษาแบบกลุ่มไปใช้ในการปรับรูปแบบการเรียน การสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
3. โรงเรียนได้แนวทางในการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียน

ข้อปฏิบัติของท่นขณะที่ร่วมในโครงการวิจัย

ขอให้นักเรียนปฏิบัติดังนี้

- ขอให้นักเรียนให้ข้อมูลของนักเรียนทั้งในอดีต และปัจจุบัน แก่ผู้ทำวิจัยด้วยความสัตย์จริง
- ขอให้นักเรียนแจ้งให้ผู้ทำวิจัยทราบความผิดปกติที่เกิดขึ้นระหว่างที่นักเรียนร่วมในโครงการวิจัย
- ขอให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งที่มีการนัดหมาย
- ขอให้นักเรียนให้ความร่วมมือระหว่างการทำกิจกรรมในแต่ละครั้งตลอดระยะเวลาที่นักเรียนอยู่ในโครงการวิจัย

อันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการเข้าร่วมในโครงการวิจัยและความรับผิดชอบของผู้ทำวิจัย/ผู้สนับสนุนการวิจัย

หากนักเรียนได้รับอันตรายที่เกิดขึ้นจากการวิจัย ผู้ทำวิจัยยินดีจะรับผิดชอบแก่ท่าน ในกรณีที่นักเรียนได้รับอันตรายใด ๆ หรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับโครงการวิจัย นักเรียนสามารถติดต่อกับผู้ทำวิจัย คือ นางอรทัย สิทธิจารย์ ได้ตลอด 24 ชั่วโมง

ค่าตอบแทนสำหรับผู้เข้าร่วมวิจัย (ถ้ามี)

นักเรียนจะไม่ได้รับเงินค่าตอบแทนจากการเข้าร่วมในการวิจัย แต่นักเรียนจะได้รับของว่างและเครื่องดื่มในการมารับการให้การศึกษาทุกครั้ง ทั้งหมด 10 ครั้ง

รับรองโดย
คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

การเข้าร่วมและการสิ้นสุดการเข้าร่วมโครงการวิจัย

กระบวนการการจัดกิจกรรมจะใช้เวลาในการจัดกิจกรรมทั้งหมด 10 ครั้ง ซึ่งการเข้าร่วมในโครงการวิจัยครั้งนี้เป็นไปโดยความสมัครใจ หากนักเรียนไม่สมัครใจจะเข้าร่วมการศึกษาแล้ว นักเรียนสามารถถอนตัวได้ตลอดเวลา การขอลถอนตัวออกจากโครงการวิจัยจะไม่มีผลต่อการเรียนของนักเรียนแต่อย่างใด

ผู้ทำวิจัยอาจถอนนักเรียนออกจากการเข้าร่วมการวิจัย เพื่อเหตุผลด้านความปลอดภัยของท่าน หรือเมื่อผู้สนับสนุนการวิจัยยุติการดำเนินงานวิจัย หรือ ในกรณีดังต่อไปนี้

- นักเรียนมีเหตุที่ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ทุกครั้ง

การปกป้องรักษาข้อมูลความลับของอาสาสมัคร

ข้อมูลที่จะนำไปสู่การเปิดเผยตัวนักเรียน จะได้รับการปกปิดและจะไม่เปิดเผยแก่สาธารณชน ในกรณีที่ผลการวิจัยได้รับการตีพิมพ์ ชื่อและที่อยู่ของนักเรียนจะต้องได้รับการปกปิดอยู่เสมอ โดยจะใช้เฉพาะรหัสประจำโครงการวิจัยของนักเรียน

จากการลงนามยินยอมของนักเรียนผู้ทำวิจัย และผู้สนับสนุนการวิจัยสามารถเข้าไปตรวจสอบบันทึกข้อมูลของนักเรียนได้แม้จะสิ้นสุดโครงการวิจัยแล้วก็ตาม โดยข้อมูลที่เป็นรูปถ่าย คลิปวิดีโอที่บันทึกขณะทำกิจกรรม หรือข้อมูลอื่นใดของนักเรียนจะถูกทำลายภายในหกเดือน หากนักเรียนต้องการยกเลิกการให้สิทธิ์ดังกล่าว นักเรียนสามารถแจ้ง หรือเขียนบันทึกขอยกเลิกการให้คำยินยอม โดยส่งไปที่ อรทัย สิทธิจารย์ สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดสุทธสุวรรณ

หากนักเรียนขอยกเลิกการให้คำยินยอมหลังจากที่นักเรียนได้เข้าร่วมโครงการวิจัยแล้ว ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนจะไม่ถูกบันทึกเพิ่มเติมอย่างไรก็ตามข้อมูลอื่น ๆ ของนักเรียนอาจถูกนำมาใช้เพื่อประเมิน

AF 10-04

ผลการวิจัย และนักเรียนจะไม่สามารถกลับมาเข้าร่วมในโครงการนี้ได้อีก ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลของนักเรียนที่
จำเป็นสำหรับใช้เพื่อการวิจัยไม่ได้ถูกบันทึก

สิทธิของผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย

ในฐานะที่นักเรียนเป็นผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย ท่านจะมีสิทธิดังต่อไปนี้

1. นักเรียนจะได้รับทราบถึงลักษณะและวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้
2. นักเรียนจะได้รับการอธิบายเกี่ยวกับระเบียบวิธีการของการวิจัยรวมทั้งขั้นตอนและกิจกรรมกลุ่มใน
การวิจัยครั้งนี้
3. นักเรียนจะได้รับการอธิบายถึงความเสี่ยงและความไม่สบายที่จะได้รับจากการวิจัย
4. นักเรียนจะได้รับการอธิบายถึงประโยชน์ที่ท่านอาจจะได้รับจากการวิจัย
5. นักเรียนจะมีโอกาสได้ซักถามเกี่ยวกับงานวิจัยหรือขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
6. นักเรียนจะได้รับทราบว่าการยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ท่านสามารถขอถอนตัวจากโครงการ
เมื่อไรก็ได้ โดยผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัยสามารถขอถอนตัวจากโครงการโดยไม่ได้รับผลกระทบใด ๆ
ทั้งสิ้น
7. นักเรียนจะได้รับเอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัยและสำเนาเอกสารใบยินยอม
ที่มีทั้งลายเซ็นและวันที่
8. นักเรียนมีสิทธิในการตัดสินใจว่าจะเข้าร่วมในโครงการวิจัยหรือไม่ก็ได้ โดยปราศจากการใช้อิทธิพล
บังคับข่มขู่ หรือการหลอกลวง

หากนักเรียนไม่ได้รับการชดเชยอันควรต่อการบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นโดยตรงจากการวิจัย
หรือนักเรียนไม่ได้รับการปฏิบัติตามที่ปรากฏในเอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในการวิจัย นักเรียน
สามารถร้องเรียนได้ที่ คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา กทม. 10600 โทร 02-4737000 ต่อ 1603 หรืออีเมล rec@bsru.ac.th

ขอขอบคุณในการร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

Inte.

ลงนามผู้ทำวิจัย

(นางอรทัย สิทธิจรรย์)

ชื่อผู้ทำวิจัย ตัวบรรจง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

AF 10-06

	สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
	เอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย (Informed Consent Form)

การวิจัยเรื่อง ผลการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่งด้วยการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....

ที่อยู่.....ได้อ่าน

รายละเอียดจากเอกสารข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยวิจัยที่แนบมาฉบับวันที่.....
และข้าพเจ้ายินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยโดยสมัครใจ

ข้าพเจ้าได้รับสำเนาเอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัยที่ข้าพเจ้าได้ลงนามและวันที่
พร้อมด้วยเอกสารข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ทั้งนี้ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมให้ทำการวิจัยนี้
ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึงวัตถุประสงค์หลักการของการวิจัย ระยะเวลาของการทำวิจัยตาม
โปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่ม จำนวน 10 ครั้ง ด้วยวิธีการวิจัย รวมทั้งประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัย
และแนวทางการจัดกิจกรรมอื่นอย่างละเอียด ข้าพเจ้ามีเวลาและโอกาสเพียงพอในการอ่านและทำความเข้าใจ
ความเข้าใจอย่างถี่ถ้วน โดยผู้วิจัยได้ตอบคำถามต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจและไม่บังคับจนข้าพเจ้าพอใจ

ข้าพเจ้ารับทราบจากผู้วิจัยว่าหากเกิดอันตรายจากการวิจัยดังกล่าว ข้าพเจ้าจะได้รับการ
รักษาพยาบาลโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายอย่างเหมาะสมทันที หรือหากการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับโครงการวิจัย
ท่านสามารถติดต่อกับผู้ทำวิจัย คือ นางอรทัย สิทธิจรรย์ โทร 0958844554 ได้ตลอด 24 ชั่วโมง

ข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะบอกเลิกเข้าร่วมในโครงการวิจัยเมื่อใดก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องแจ้งเหตุผล และ
การบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มีผลต่อการรักษาโรคหรือสิทธิอื่น ๆ ที่ข้าพเจ้าจะพึงได้รับต่อไป

ผู้วิจัยรับรองว่าจะเก็บข้อมูลส่วนตัวของข้าพเจ้าเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะเมื่อได้รับการ
ยินยอมจากข้าพเจ้าเท่านั้น

ผู้วิจัยรับรองว่าจะไม่มีการเก็บข้อมูลใด ๆ เพิ่มเติม หลังจากข้าพเจ้าขอยกเลิกการเข้าร่วม
โครงการวิจัยและต้องการให้ทำลายเอกสาร หรือ ตัวอย่างที่ใช้ตรวจสอบทั้งหมดที่สามารถสืบค้นถึงตัวข้าพเจ้า
ได้

ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะตรวจสอบหรือแก้ไขข้อมูลส่วนตัวของข้าพเจ้าและสามารถยกเลิก
การให้สิทธิในการใช้ข้อมูลส่วนตัวของข้าพเจ้าได้ โดยต้องแจ้งให้ผู้วิจัยรับทราบ

ข้าพเจ้าได้ตระหนักว่าข้อมูลในการวิจัยของข้าพเจ้าที่ไม่มีการเปิดเผยชื่อ จะผ่านกระบวนการต่าง ๆ
เช่น การเก็บข้อมูล การบันทึกข้อมูลในแบบบันทึกและในคอมพิวเตอร์ การตรวจสอบ การวิเคราะห์ และ
การรายงานข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการเท่านั้น

Version.....Dated.....

1 ของ.....หน้า

AF 10-06

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นและมีความเข้าใจดีทุกประการแล้ว ยินดีเข้าร่วมในการวิจัยด้วยความ
เต็มใจ จึงได้ลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมนี้

.....ลงนามผู้ให้ความยินยอม
(.....) ชื่อผู้ยินยอมตัวบรรจง
วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า ☐ ยินยอม
☐ ไม่ยินยอม

ให้บันทึก VDO หรือถ่ายภาพในระหว่างให้กรปรึกษาผู้เพื่อการวิจัยในอนาคต

.....ลงนามผู้ให้ความยินยอม
(.....) ชื่อผู้ยินยอมตัวบรรจง
วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้าได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย หรือความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการวิจัย
รวมทั้งประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ข้าพเจ้าได้พิจารณาและเข้าใจดีแล้ว
และมีความเข้าใจดีแล้ว พร้อมลงนามลงในเอกสารแสดงความยินยอมด้วยความเต็มใจ

.....ลงนามผู้ทำวิจัย
(.....) ชื่อผู้ทำวิจัย ตัวบรรจง
วันที่ เดือน พ.ศ.

.....ลงนามพยาน
(.....) ชื่อพยาน ตัวบรรจง
วันที่ เดือน พ.ศ.

หมายเหตุ

1. ข้อความในแบบฟอร์มนี้เป็นเพียงตัวอย่างในการเขียน ผู้วิจัยต้องปรับให้เหมาะสมกับงานวิจัยของท่าน
ท่านสามารถลบข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องได้ และกรุณาลบคำแนะนำ (ข้อความสีแดง) ในแบบฟอร์มฉบับ
นี้ออกทั้งหมดก่อนส่ง
2. โครงการวิจัยที่ผู้วิจัยจัดทำเป็นครั้งแรก ให้ใส่เป็น Version 1 พร้อมลงวันที่ เดือน ปีที่จัดทำกำกับ ถ้า
มีการแก้ไขครั้งที่ 1 ให้ใส่เป็น Version 2 พร้อมลงวันที่ เดือน ปีที่จัดทำกำกับ และถ้ามีการแก้ไขอีก
ให้เปลี่ยน Version ใหม่ตามลำดับครั้งการแก้ไข พร้อมลงวันที่ เดือน ปีกำกับทุกครั้งที่มีการแก้ไข

Version.....Dated.....

2 ของ.....หน้า

	สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
	หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย สำหรับผู้แทนโดยชอบธรรม/ผู้ปกครอง (Informed Consent Form)

โครงการวิจัยเรื่อง ผลการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่งด้วยการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

วันให้ความยินยอม วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว..... (ชื่อ-นามสกุล
ผู้แทนโดยชอบธรรม/ผู้ปกครอง) ที่อยู่..... ซึ่งมี

ความสัมพันธ์เป็น.....ของ ต.ช./ค.ญ./นาย/นาง/นางสาว.....

(ชื่อ-นามสกุล ของผู้เข้าร่วมการวิจัย) ได้อ่านรายละเอียดจากเอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยที่แนบมาฉบับวันที่.....แล้วข้าพเจ้ายินยอมให้ ต.ช./ค.ญ./นาย/นาง/นางสาว

..... (ชื่อ-นามสกุล) ซึ่งผู้เข้าร่วมวิจัย.....เข้าร่วมในโครงการวิจัยโดย

สมัครใจ.....
คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์..... พ.ศ. 2566

ข้าพเจ้าได้รับสำเนาเอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัยโดย
พร้อมด้วยเอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย ทั้งนี้ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมใน
การวิจัยนี้ ข้าพเจ้าและผู้เข้าร่วมการวิจัยได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ระยะเวลาของ
การทำวิจัยจำนวน 10 ครั้ง ในวันจันทร์ 12.00-13.30 น. และวันพฤหัสบดี เวลา 15.30 -17.00 น.
ณ ห้องแนะแนว โรงเรียนวัดสุทธิวราวม ในการเข้าร่วมรับการให้การศึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มี
ต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน รวมทั้งประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยโดยวิธีอื่นอย่างละเอียด
ข้าพเจ้าและผู้เข้าร่วมการวิจัยมีเวลาและโอกาสเพียงพอในการซักถามข้อสงสัยทั้งหมดจนมีความเข้าใจอย่างดีแล้ว
โดยผู้วิจัยได้ตอบคำถามต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าและผู้เข้าร่วมการวิจัย สงสัยด้วยความเต็มใจไม่ปิดบังซ่อนเร้นจนข้าพเจ้า
และผู้เข้าร่วมการวิจัย พอใจ

ข้าพเจ้าและผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัยได้รับทราบจากผู้วิจัยว่าหากเกิดอันตรายใด ๆ จากการวิจัยดังกล่าว
ผู้เข้าร่วมวิจัยจะได้รับการรักษาพยาบาล โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย อย่างเหมาะสมทันที หรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติมที่
เกี่ยวข้องกับโครงการวิจัยท่านสามารถติดต่อกับผู้ทำวิจัย คือ นางอรทัย สิทธิจรรย์ โทร 0958844554 ได้ตลอด
24 ชั่วโมง

ข้าพเจ้าเข้าใจถึงสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัย เมื่อใดก็ได้โดยไม่จำเป็นต้องแจ้งเหตุผลและการ
บอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มีผลต่อการเรียนหรือสิทธิอื่น ๆ ที่ผู้เข้าร่วมการวิจัยจะพึงได้รับต่อไป

ผู้วิจัยรับรองว่าจะเก็บข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวของผู้เข้าร่วมการวิจัยเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะ
เมื่อได้รับการยินยอมจากข้าพเจ้าเท่านั้น

ผู้วิจัยรับรองว่าจะไม่มีการเก็บข้อมูลใด ๆ ของผู้เข้าร่วมการวิจัยเพิ่มเติม หลังจากข้าพเจ้าขอยกเลิกการ
เข้าร่วมโครงการวิจัยและต้องการให้ทำลายเอกสารผู้เข้าร่วมการวิจัย

AF 10-08

ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ข้าพเจ้าและ ผู้เข้าร่วมการวิจัยมีสิทธิ์ที่จะตรวจสอบหรือแก้ไขข้อมูลส่วนตัวของผู้เข้าร่วมการวิจัย และสามารถยกเลิกการให้สิทธิในการใช้ข้อมูลส่วนตัวของผู้เข้าร่วมการวิจัยได้ โดยต้องแจ้งให้ผู้วิจัยรับทราบ

ข้าพเจ้าได้ตระหนักว่าข้อมูลในการวิจัยของผู้เข้าร่วมการวิจัย จะผ่านกระบวนการต่าง ๆ เช่น การเก็บข้อมูล การบันทึกข้อมูลในแบบบันทึก การตรวจสอบ การวิเคราะห์ และการรายงานข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ เท่านั้น

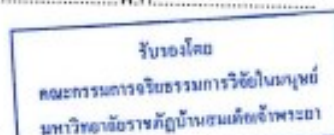
ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้น และมีความเข้าใจดีทุกประการแล้ว ยินดีให้ ค.ช./ค.ญ./นาย/นาง/นางสาว (ชื่อ-นามสกุล ของผู้เข้าร่วมวิจัย) เข้าร่วมในโครงการวิจัยด้วยความเต็มใจ จึงได้ลงนามในเอกสารใบยินยอมนี้

.....ลงนามผู้แทนโดยชอบธรรม/ผู้ปกครอง
(.....) ชื่อผู้แทนโดยชอบธรรม/ผู้ปกครอง(ตัวบรรจง)
.....ความสัมพันธ์ของผู้แทนโดยชอบธรรม/ผู้ปกครองกับ
ผู้เข้าร่วมการวิจัย

วันที่เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า ☐ ยินยอม
☐ ไม่ยินยอม

ให้เก็บตัวอย่างชีวภาพที่เหลือของค.ช./ค.ญ./นาย/นาง/นางสาว

..... (ชื่อ-นามสกุล ของผู้เข้าร่วมวิจัย) ไว้เพื่อการวิจัยในอนาคต
.....ลงนามผู้แทนโดยชอบธรรม/ผู้ปกครอง
(.....) ชื่อผู้แทนโดยชอบธรรม/ผู้ปกครองตัวบรรจง
วันที่เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้าได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย หรือความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการวิจัย รวมทั้ง ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียด ให้ผู้แทนโดยชอบธรรม/ผู้ปกครองของผู้เข้าร่วมการวิจัยตามนามข้างต้นได้ทราบและมีความเข้าใจดีแล้ว พร้อมลงนามลงในเอกสารแสดงความยินยอมด้วยความเต็มใจ

.....ลงนามผู้ทำวิจัย
(.....) ชื่อผู้ทำวิจัย ตัวบรรจง
วันที่เดือน..... พ.ศ.....

.....ลงนามพยาน
(.....) ชื่อพยาน ตัวบรรจง
วันที่เดือน..... พ.ศ.....

แบบประเมิน

ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดสุทธิวราราม

ส่วนที่ 1 แบบประเมินเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียน

คำอธิบาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อความและเติมข้อความตามความเป็นจริงของนักเรียน

1. ผลการเรียน ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2566

2. สถานภาพทางครอบครัว

- ☐ บิดา - มารดาอยู่ด้วย ☐ บิดาเสียชีวิต ☐ มารดาเสียชีวิต
☐ บิดา - มารดาหย่าร้าง ☐ บิดา - มารดาเสียชีวิต
☐ อื่น ๆ

3. รายได้ต่อเดือน

- ☐ รายได้น้อยกว่า 10,000 บาทต่อเดือน ☐ 15,000 - 20,000 บาทต่อเดือน
☐ รายได้ 10,000 - 15,000 บาทต่อเดือน ☐ 20,000 - 25,000 บาทต่อเดือน
☐ 25,000 - 30,000 บาทต่อเดือน ☐ มากกว่า 30,000 บาทต่อเดือน

ส่วนที่ 2 แบบประเมินเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดสุทธิวราราม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ที่มีข้อความตรงกับระดับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 เพียงคำตอบเดียว ซึ่งในแต่ละช่องมีความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนมากที่สุด
 4 หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนมาก
 3 หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนปานกลาง
 2 หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนน้อย
 1 หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนน้อยที่สุด

รับรองโดย 20 พ.ย. 2566
 ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสุทธิวราราม
 นายวิชาญ วิชาญกิจฐานันต๊ะ

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความรับผิดชอบในการเรียน				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม						
1	ข้าพเจ้าเพียรพยายามปรับปรุงแก้ไขงานให้สมบูรณ์มากที่สุด					
2	ข้าพเจ้าอดทนและมุ่งมั่น ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคในงาน ที่ได้รับมอบหมาย					
3	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียนจะขอให้คุณครูอธิบายเพิ่มเติม					
4	ข้าพเจ้ามักจะอ่านบทเรียนก่อนเรียนรู้สึกว่าจะเข้าใจเร็วขึ้น					
5	เวลาทำงานข้าพเจ้าจะขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นอยู่เสมอ					

6	ข้าพเจ้ามีความเกื้อหนุน แก่งนันทความรู้ ด้วยการสอนเพื่อนที่ไม่เข้าใจด้วยความ เต็มใจ					
7	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นทำงานที่ได้รับ มอบหมายให้สำเร็จ					
8	เวลาครูสอนข้าพเจ้าจะตั้งใจเรียนบ้าง ไม่ ตั้งใจบ้าง					
9	ข้าพเจ้าพยายามศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ					
10	เมื่อมีเวลารว่างข้าพเจ้ามักจะชวนเพื่อนๆ ไป หาความรู้ที่ห้องสมุดเป็นประจำ					
11	เมื่อข้าพเจ้าขาดเรียน นักเรียนจะติดตาม บทเรียนอยู่เสมอ					
12	ข้าพเจ้าจดบันทึกเนื้อหาที่ครูสอนทุกครั้ง					

รับรองโดย
คณะกรรมการจรรยาบรรณวิชาชีพครู
มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

ข้อที่	ข้อความ	ระดับคุณภาพข้อบ่งชี้ในการเรียน				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ด้านความตรงต่อเวลา						
1	ข้าพเจ้ามาโรงเรียนทันการเข้าร่วมกิจกรรมหน้าเสาธงอย่างสม่ำเสมอ					
2	เมื่อมีการนัดหมายกับเพื่อนข้าพเจ้ามักมาถึงก่อนเวลาเสมอ					
3	ข้าพเจ้าส่งงานได้ก่อนเวลาที่คุณครูกำหนด					
4	ข้าพเจ้าเข้าห้องเรียนตรงเวลาอยู่เสมอ					
5	ข้าพเจ้าเข้านอนตรงเวลา					
6	ข้าพเจ้าสามารถรู้วิธีบริหารจัดการเวลาให้พอเหมาะกับกิจกรรมต่าง ๆ ได้					
7	ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมตามเวลาที่กำหนด					
8	ข้าพเจ้าส่งงานที่ได้รับมอบหมายไม่เกินเวลาที่กำหนด					
9	เมื่อยืมของเพื่อนแล้วส่งคืนตามเวลาที่นัดหมายเป็นประจำ					
10	ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับเรื่องความตรงต่อเวลา					

9	ข้าพเจ้าเปิดโอกาสให้ตนเองได้เผชิญความท้าทายใหม่ ๆ และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น					
10	ข้าพเจ้ามักจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในการพัฒนาตนเอง					
11	ข้าพเจ้ามักจะนำคำติชมมาปรับปรุงตนเองเสมอ					

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางอรทัย สิทธิจารย์
วัน เดือน ปีเกิด	14 เมษายน พ.ศ. 2533
สถานที่เกิด	จังหวัดตาก
E-mail	krunumfon15@gmail.com
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2552 – 2556	ปริญญาตรี : สาขาวิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ. 2563 - 2566	ปริญญาโท : สาขาจิตวิทยาการปรึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
สถานที่ทำงาน	ตำแหน่ง ครูแนะแนว โรงเรียนวัดสุทิวราราม